PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR SENATUL

Proiect

CODUL PENAL

CUPRINS

PARTEA GENERALĂ

TITLUL I
LEGEA PENALĂ ŞI LIMITELE EI DE APLICARE Art. 1 - 14

CAPITOLUL I PRINCIPII GENERALE Art. 1 - 2
CAPITOLUL II APLICAREA LEGII PENALE Art. 3 - 14
Secțiunea 1 Aplicarea legii penale în timp Art. 3 - 7
Secțiunea a 2-a Aplicarea legii penale în spațiu Art. 8 - 14

TITLUL II
INFRACȚIUNEA Art. 15 - 52

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE Art. 15 - 17
CAPITOLUL II CAUZELE JUSTIFICATIVE Art. 18 - 22
CAPITOLUL III CAUZELE DE NEIMPUTABILITATE Art. 23 - 30
CAPITOLUL IV TENTATIVA Art. 31 - 33
CAPITOLUL V UNITATEA ŞI PLURALITATEA DE INFRACȚIUNI Art. 34 - 44
CAPITOLUL VI AUTORUL ŞI PARTICIPANȚII Art. 45 - 52

TITLUL III
PEDEPSELE Art. 53 - 106

CAPITOLUL I CATEGORIILE PEDEPSELOR Art. 53 - 55
CAPITOLUL II PEDEPSELE PRINCIPALE Art. 56 - 64
Secțiunea 1 Detențiunea pe viață Art. 56 - 59
Secțiunea a 2-a Închisoarea Art. 60
Secțiunea a 3-a Amenda Art. 61 - 64
CAPITOLUL III PEDEAPSA ACCESORIE ŞI PEDEPSELE COMPLEMENTARE Art. 65 - 70
Secțiunea 1 Pedeapsa accesorie Art. 65
Secțiunea a 2-a Pedepsele complementare Art. 66 - 70
CAPITOLUL IV CALCULUL DURATEI PEDEPSELOR Art. 71 - 73
CAPITOLUL V INDIVIDUALIZAREA PEDEPSELOR Art. 74 - 106
Secțiunea 1 Dispoziții generale Art. 74
Secțiunea a 2-a Circumstanțele atenuante şi agravante Art. 75 - 79
Secțiunea a 3-a Renunțarea la aplicarea pedepsei Art. 80 - 82
Secțiunea a 4-a Amânarea aplicării pedepsei Art. 83 - 90
Secțiunea a 5-a Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere Art. 91 - 98
Secțiunea a 6-a Liberarea condiționată Art. 99 - 106

TITLUL IV
MĂSURILE DE SIGURANȚĂ Art. 107 - 113

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE Art. 107 - 108
CAPITOLUL II REGIMUL MĂSURILOR DE SIGURANȚĂ Art. 109 - 113

TITLUL V
MINORITATEA Art. 114 - 135

CAPITOLUL I REGIMUL RĂSPUNDERII PENALE A MINORULUI Art. 114 - 117
CAPITOLUL II REGIMUL MĂSURILOR EDUCATIVE NEPRIVATIVE DE LIBERTATE Art. 118 - 124
CAPITOLUL III REGIMUL MĂSURILOR EDUCATIVE PRIVATIVE DE LIBERTATE Art. 125 - 128
CAPITOLUL IV DISPOZIȚII COMUNE Art. 129 - 135

TITLUL VI
RĂSPUNDEREA PENALĂ A PERSOANEI JURIDICE Art. 136 - 152

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE Art. 136 - 138
CAPITOLUL II REGIMUL PEDEPSELOR COMPLEMENTARE APLICATE PERSOANEI JURIDICE Art. 139 - 146
CAPITOLUL III DISPOZIȚII COMUNE Art. 147 - 152

TITLUL VII
CAUZELE CARE ÎNLĂTURĂ RĂSPUNDEREA PENALĂ Art. 153 - 159

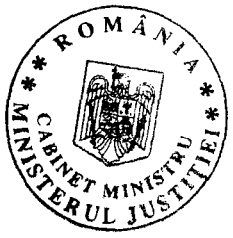
TITLUL VIII
CAUZELE CARE ÎNLĂTURĂ SAU MODIFICĂ EXECUTAREA PEDEPSEI Art. 160 - 164

TITLUL IX
CAUZELE CARE ÎNLĂTURĂ CONSECINȚELE CONDAMNĂRII Art. 165 - 171

TITLUL X
ÎNȚELESUL UNOR TERMENI SAU EXPRESII ÎN LEGEA PENALĂ Art. 172 - 185

PARTEA SPECIALĂ

TITLUL I
INFRACȚIUNI CONTRA PERSOANEI Art. 186 - 226

CAPITOLUL I INFRACȚIUNI CONTRA VIEȚII Art. 186 - 190
CAPITOLUL II INFRACȚIUNI CONTRA INTEGRITĂȚII CORPORALE SAU SĂNĂTĂȚII Art. 191 - 196
CAPITOLUL III INFRACȚIUNI SĂVÂRȘITE ASUPRA UNUI MEMBRU DE FAMILIE Art. 197 - 198
CAPITOLUL IV AGRESIUNI ASUPRA FĂTULUI Art. 199 - 200
CAPITOLUL V INFRACȚIUNI PRIVIND OBLIGAȚIA DE ASISTENȚĂ A CELOR ÎN PRIMEJDIE Art. 201 - 202
CAPITOLUL VI INFRACȚIUNI CONTRA LIBERTĂȚII PERSOANEI Art. 203 - 206
CAPITOLUL VII TRAFICUL ŞI EXPLOATAREA PERSOANELOR VULNERABILE Art. 207 - 215
CAPITOLUL VIII INFRACȚIUNI CONTRA LIBERTĂȚII ŞI INTEGRITĂȚII SEXUALE Art. 216 – 221
CAPITOLUL IX INFRACȚIUNI CE ADUC ATINGERE DOMICILIULUI, VIEȚII PRIVATE ŞI CORESPONDENȚEI Art. 222 - 226

TITLUL II
INFRACȚIUNI CONTRA PATRIMONIULUI Art. 227 - 254

CAPITOLUL I FURTUL Art. 227 - 230
CAPITOLUL II TÂLHĂRIA ŞI PIRATERIA Art. 231 - 235
CAPITOLUL III INFRACȚIUNI CONTRA PATRIMONIULUI PRIN NESOCOTIREA ÎNCREDERII Art. 236 - 246
CAPITOLUL IV FRAUDE COMISE PRIN SISTEME INFORMATICE ŞI MIJLOACE DE PLATĂ ELECTRONICE Art. 247 - 250
CAPITOLUL V DISTRUGEREA ŞI TULBURAREA DE POSESIE Art. 251 - 254

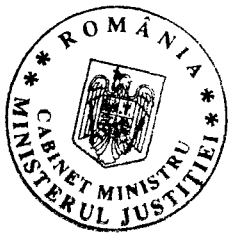
TITLUL III
INFRACȚIUNI PRIVIND AUTORITATEA ŞI FRONTIERA DE STAT Art. 255 - 263

CAPITOLUL I INFRACȚIUNI CONTRA AUTORITĂȚII Art. 255 - 259
CAPITOLUL II INFRACȚIUNI PRIVIND FRONTIERA DE STAT Art. 260 – 263

TITLUL IV
INFRACȚIUNI CONTRA ÎNFĂPTUIRII JUSTIȚIEI Art. 264 - 287

TITLUL V
INFRACȚIUNI DE CORUPȚIE ŞI DE SERVICIU Art. 288 - 313

CAPITOLUL I INFRACȚIUNI DE CORUPȚIE Art. 288 - 294
CAPITOLUL II INFRACȚIUNI DE SERVICIU Art. 295 – 308
CAPITOLUL III INFRACȚIUNI ÎMPOTRIVA INTERESELOR FINANCIARE ALE COMUNITĂȚILOR EUROPENE Art. 309 – 313

TITLUL VI
INFRACȚIUNI DE FALS Art. 314 - 332

CAPITOLUL I FALSIFICAREA DE MONEDE, TIMBRE SAU DE ALTE VALORI Art. 314 – 320
CAPITOLUL II FALSIFICAREA INSTRUMENTELOR DE AUTENTIFICARE SAU DE MARCARE Art. 321 – 323
CAPITOLUL III FALSURI ÎN ÎNSCRISURI Art. 324 – 332

TITLUL VII
INFRACȚIUNI CONTRA SIGURANȚEI PUBLICE Art. 333 - 363

CAPITOLUL I INFRACȚIUNI CONTRA SIGURANȚEI CIRCULAȚIEI PE CĂILE FERATE Art. 333 – 337
CAPITOLUL II INFRACȚIUNI CONTRA SIGURANȚEI CIRCULAȚIEI PE DRUMURILE PUBLICE Art. 338 – 345
CAPITOLUL III NERESPECTAREA REGIMULUI ARMELOR, MUNIȚIILOR, MATERIALELOR NUCLEARE ŞI AL MATERIILOR EXPLOZIVE Art. 346 - 351
CAPITOLUL IV INFRACȚIUNI PRIVITOARE LA REGIMUL STABILIT PENTRU ALTE ACTIVITĂȚI REGLEMENTATE DE LEGE Art. 352 – 355
CAPITOLUL V INFRACȚIUNI CONTRA SĂNĂTĂȚII PUBLICE Art. 356 – 363

TITLUL VIII
INFRACȚIUNI CARE ADUC ATINGERE UNOR RELAȚII PRIVIND CONVIEȚUIREA SOCIALĂ Art. 364 – 381

CAPITOLUL I INFRACȚIUNI CONTRA ORDINII ŞI LINIŞTII PUBLICE Art. 364 – 373
CAPITOLUL II INFRACȚIUNI CONTRA FAMILIEI Art. 374 - 377
CAPITOLUL III INFRACȚIUNI CONTRA LIBERTĂȚII RELIGIOASE ŞI RESPECTULUI DATORAT MORȚILOR Art. 378 – 381

TITLUL IX
INFRACȚIUNI ELECTORALE Art. 382 – 390

TITLUL X
INFRACȚIUNI CONTRA SECURITĂȚII NAȚIONALE Art. 391 – 408

TITLUL XI
INFRACȚIUNI CONTRA CAPACITĂȚII DE LUPTĂ A ARMATEI Art. 409 – 429

CAPITOLUL I INFRACȚIUNI SĂVÂRŞITE DE MILITARI Art. 409 – 424
CAPITOLUL II INFRACȚIUNI SĂVÂRŞITE DE MILITARI SAU DE CIVILI Art. 425 - 429

TITLUL XII
INFRACȚIUNI DE GENOCID, CONTRA UMANITĂȚII ŞI DE RĂZBOI Art. 430 – 436

CAPITOLUL I INFRACȚIUNI DE GENOCID ŞI CONTRA UMANITĂȚII Art. 430 – 431
CAPITOLUL II INFRACȚIUNI DE RĂZBOI Art. 432 – 436

PARTEA GENERALĂ

TITLUL I
LEGEA PENALĂ ŞI LIMITELE EI DE APLICARE

CAPITOLUL I PRINCIPII GENERALE

Art. 1 Legalitatea incriminării

(1) Legea penală prevede faptele care constituie infracţiuni.

(2) Nici o persoană nu poate fi sancţionată penal pentru o faptă care nu era prevăzută de legea penală la data când a fost săvârşită.

Art. 2 Legalitatea sancţiunilor de drept penal

(1) Legea penală prevede pedepsele aplicabile şi măsurile educative ce se pot lua faţă de persoanele care au săvârşit infracţiuni, precum şi măsurile de siguranţă ce se pot lua faţă de persoanele care au comis fapte prevăzute de legea penală.

(2) Nu se poate aplica o pedeapsă ori nu se poate lua o măsură educativă sau măsură de siguranţă dacă aceasta nu era prevăzută de legea penală la data când fapta a fost săvârşită.

(3) Nicio pedeapsă nu poate fi stabilită şi aplicată în afara limitelor generale ale acesteia.

CAPITOLUL II APLICAREA LEGII PENALE

Secţiunea 1 Aplicarea legii penale în timp

Art. 3 Activitatea legii penale

Legea penală se aplică infracţiunilor săvârşite în timpul cât ea se află în vigoare.

Art. 4 Aplicarea legii penale de dezincriminare

Legea penală nu se aplică faptelor săvârşite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. În acest caz, executarea pedepselor, a măsurilor educative şi a măsurilor de siguranţă, pronunţate în baza legii vechi, precum şi toate consecinţele penale ale hotărârilor judecătoreşti privitoare la aceste fapte încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.

Art. 5 Aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei

(1) În cazul în care de la săvârşirea infracţiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.

(2) Dispoziţiile alin.(1) se aplică şi actelor normative ori prevederilor din acestea declarate neconstituţionale, precum şi ordonanţelor de urgenţă aprobate de Parlament cu modificări sau completări ori respinse, dacă în timpul când acestea s-au aflat în vigoare au cuprins dispoziţii penale mai favorabile.

Art. 6 Aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei

(1) Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare şi până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai uşoară, sancţiunea aplicată, dacă depăşeşte maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracţiunea săvârşită, se reduce la acest maxim.

(2) Dacă după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la detenţiune pe viaţă şi până la executarea ei a intervenit o lege care prevede pentru aceeaşi faptă numai pedeapsa închisorii, pedeapsa detenţiunii pe viaţă se înlocuieşte cu maximul închisorii prevăzut pentru acea infracţiune.

(3) Dacă legea nouă prevede în locul pedepsei închisorii numai amenda, pedeapsa aplicată se înlocuieşte cu amenda, fără a se putea depăşi maximul special prevăzut în legea nouă. Ţinându-se seama de partea executată din pedeapsa închisorii, se poate înlătura în totul sau în parte executarea amenzii.

(4) Măsurile educative neexecutate şi neprevăzute în legea nouă nu se mai execută, iar cele care au corespondent în legea nouă se execută în conţinutul şi limitele prevăzute de aceasta, dacă este mai favorabilă.

(5) Când legea nouă este mai favorabilă în condiţiile alin.(1)-(4), pedepsele complementare şi măsurile de siguranţă neexecutate şi neprevăzute în legea nouă nu se mai execută, iar cele care au corespondent în legea nouă se execută în conţinutul şi limitele prevăzute de aceasta.

(6) Dacă legea nouă este mai favorabilă numai sub aspectul pedepselor complementare sau măsurilor de siguranţă acestea se execută în conţinutul şi limitele prevăzute de legea nouă.

(7) Când o dispoziţie din legea nouă se referă la pedepse definitiv aplicate, se ţine seama, în cazul pedepselor executate până la data intrării în vigoare a acesteia, de pedeapsa redusă sau înlocuită potrivit dispoziţiilor alineatelor precedente.

Art. 7 Aplicarea legii penale temporare

(1) Legea penală temporară se aplică infracţiunii săvârşite în timpul când era în vigoare, chiar dacă fapta nu a fost urmărită sau judecată în acel interval de timp.

(2) Legea penală temporară este legea penală care prevede data ieşirii ei din vigoare sau a cărei aplicare este limitată prin natura temporară a situaţiei care a impus adoptarea sa.

Secţiunea a 2-a Aplicarea legii penale în spaţiu

Art. 8 *Teritorialitatea legii penale*

(1) Legea penală română se aplică infracţiunilor săvârşite pe teritoriul României.

(2) Prin „teritoriul României" se înţelege întinderea de pământ şi apele cu solul, subsolul şi spaţiul aerian, cuprinse între frontierele de stat.

(3) Prin „infracţiune săvârşită pe teritoriul României" se înţelege orice infracţiune comisă pe teritoriul arătat în alin. (2) sau pe o navă sub pavilion românesc ori pe o aeronavă înmatriculată în România.

(4) Infracţiunea se consideră săvârşită pe teritoriul României şi atunci când pe acest teritoriu ori pe o navă sub pavilion românesc sau pe o aeronavă înmatriculată în România, s-a efectuat un act de executare, de instigare sau de complicitate, ori s-a produs rezultatul infracţiunii.

Art. 9 *Personalitatea legii penale*

ROMÂNIA
CABINET MINISTRU
MINISTERUL JUSTIŢIEI

(1) Legea penală română se aplică infracțiunilor săvârşite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română, dacă pedeapsa prevăzută de legea română este detențiunea pe viață ori închisoarea mai mare de 10 ani.

(2) În celelalte cazuri, legea penală română se aplică infracțiunilor săvârşite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română, dacă fapta este prevăzută ca infracțiune şi de legea penală a țării unde a fost săvârşită ori dacă a fost comisă într-un loc care nu este supus jurisdicției nici unui stat.

(3) Punerea în mişcare a acțiunii penale se face cu autorizarea prealabilă a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel în a cărei rază teritorială se află parchetul mai întâi sesizat sau, după caz, a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație şi Justiție.

Art. 10 Realitatea legii penale

(1) Legea penală română se aplică infracțiunilor săvârşite în afara teritoriului țării de către un străin, contra statului român, contra unui cetățean român ori a unei persoane juridice române.

(2) Punerea în mişcare a acțiunii penale se face cu autorizarea prealabilă a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație şi Justiție şi numai dacă fapta nu face obiectul unei proceduri judiciare în statul pe teritoriul căruia s-a comis.

Art. 11 Universalitatea legii penale

(1) Legea penală română se aplică şi altor infracțiuni decât celor prevăzute în art. 10, săvârşite în afara teritoriului țării de un străin, care se află de bunăvoie pe teritoriul României, în următoarele cazuri:

a) s-a săvârşit o infracțiune pe care statul român şi-a asumat obligația să o reprime în temeiul unui tratat internațional, indiferent dacă este prevăzută sau nu de legea penală a statului pe al cărui teritoriu a fost comisă;

b) s-a cerut extrădarea sau predarea infractorului şi aceasta a fost refuzată.

(2) Dispozițiile alin.(1) lit.b) nu se aplică atunci când, potrivit legii statului în care s-a săvârşit infracțiunea, există o cauză care împiedică punerea în mişcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal ori executarea pedepsei, sau când pedeapsa a fost executată ori este considerată ca executată.

(3) Când pedeapsa nu a fost executată sau a fost executată numai în parte, se procedează potrivit dispozițiilor legale privitoare la recunoaşterea hotărârilor străine.

Art. 12 Legea penală şi tratatele internaționale

Dispozițiile cuprinse în art. 8-11 se aplică dacă nu se dispune altfel printr-un tratat internațional la care România este parte.

Art. 13 Imunitatea de jurisdicție

Legea penală nu se aplică infracțiunilor săvârşite de către reprezentanții diplomatici ai statelor străine sau de către alte persoane care, în conformitate cu tratatele internaționale, nu sunt supuse jurisdicției penale a statului român.

Art. 14 Extrădarea

(1) Extrădarea poate fi acordată sau solicitată în temeiul unui tratat internațional la care România este parte, ori pe bază de reciprocitate, în condițiile legii.

(2) Predarea sau extrădarea unei persoane în relația cu statele membre ale Uniunii Europene se acordă sau se solicită în condițiile legii.

(3) Predarea unei persoane către un tribunal penal internațional se acordă în condițiile legii.

TITLUL II
INFRACȚIUNEA

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Art. 15 Trăsăturile esențiale ale infracțiunii

(1) Infracțiunea este fapta prevăzută de legea penală, nejustificată şi imputabilă persoanei care a săvârşit-o.

(2) Infracțiunea este singurul temei al răspunderii penale.

Art. 16 *Săvârşirea infracțiunii comisive prin omisiune*

Infracțiunea comisivă care presupune producerea unui rezultat se consideră săvârşită şi prin omisiune când:

a) exista o obligație legală sau contractuală de a acționa;

b) autorul omisiunii, printr-o acțiune sau inacțiune anterioară, a creat pentru valoarea socială protejată o stare de pericol care a înlesnit producerea rezultatului.

Art. 17 Vinovăția

(1) Fapta nu este prevăzută de legea penală dacă nu a fost săvârşită cu forma de vinovăție cerută de lege.

(2) Vinovăție există când fapta este comisă cu intenție, din culpă sau cu intenție depăşită.

(3) Fapta este săvârşită cu intenție când făptuitorul:

a) prevede rezultatul faptei sale, urmărind producerea lui prin săvârşirea acelei fapte;

b) prevede rezultatul faptei sale şi, deşi nu-l urmăreşte, acceptă posibilitatea producerii lui.

(4) Fapta este săvârşită din culpă când făptuitorul:

a) prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce;

b) nu prevede rezultatul faptei sale, deşi trebuia şi putea să îl prevadă.

(5) Există intenție depăşită când fapta constând într-o acțiune sau inacțiune intenționată, produce un rezultat mai grav, care se datorează culpei făptuitorului.

(6) Fapta constând într-o acțiune sau inacțiune constituie infracțiune când este săvârşită cu intenție. Fapta comisă din culpă constituie infracțiune numai când legea o prevede în mod expres.

CAPITOLUL II CAUZELE JUSTIFICATIVE

Art. 18 Dispoziții generale

(1) Nu constituie infracțiune fapta prevăzută de legea penală dacă a fost comisă în condițiile vreuneia dintre cauzele justificative prevăzute de lege.

(2) Efectul cauzelor justificative se extinde şi asupra participanților.

Art. 19 Legitima apărare

(1) Este justificată fapta prevăzută de legea penală săvârşită în legitimă apărare.

(2) Este în legitimă apărare persoana care săvârşeşte fapta pentru a înlătura un atac material, direct, imediat şi injust, care pune în pericol persoana sa, a altuia, drepturile acestora sau un interes general, dacă apărarea este proporţională cu gravitatea atacului.

(3) Se prezumă a fi în legitimă apărare, în condiţiile alin. (2), acela care comite fapta pentru a respinge pătrunderea unei persoane într-o locuinţă, fără drept, în timpul nopţii, prin violenţă, viclenie, efracţie sau alte asemenea mijloace.

Art. 20 Starea de necesitate

(1) Este justificată fapta prevăzută de legea penală săvârşită în stare de necesitate.

(2) Este în stare de necesitate persoana care săvârşeşte fapta pentru a salva de la un pericol imediat şi care nu putea fi înlăturat altfel, viaţa, integritatea corporală sau sănătatea sa ori a altei persoane sau un bun important al său ori al altei persoane sau un interes general, dacă urmările faptei nu sunt vădit mai grave decât cele care s-ar fi putut produce în cazul în care pericolul nu era înlăturat.

Art. 21 Exercitarea unui drept sau îndeplinirea unei obligaţii

(1) Este justificată fapta prevăzută de legea penală constând în exercitarea unui drept recunoscut de lege sau în îndeplinirea unei obligaţii impuse de lege, cu respectarea condiţiilor şi limitelor prevăzute de aceasta.

(2) Este de asemenea justificată fapta prevăzută de legea penală constând în îndeplinirea unei obligaţii impusă de autoritatea competentă, în forma prevăzută de lege, dacă aceasta nu este în mod vădit ilegală.

Art. 22 Consimţământul persoanei vătămate

(1) Este justificată fapta prevăzută de legea penală săvârşită cu consimţământul persoanei vătămate, dacă aceasta putea să dispună în mod legal de valoarea socială lezată sau pusă în pericol.

(2) Consimţământul persoanei vătămate nu produce efecte în cazul infracţiunilor contra vieţii, precum şi atunci **când legea exclude efectul justificativ al acestuia.**

CAPITOLUL III CAUZELE DE NEIMPUTABILITATE

Art. 23 Dispoziţii generale

(1) Nu constituie infracţiune fapta prevăzută de legea penală comisă în condiţiile vreuneia dintre cauzele de neimputabilitate.

(2) Efectul cauzelor de neimputabilitate nu se extinde asupra participanţilor.

Art. 24 Constrângerea fizică

Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârşită din cauza unei constrângeri fizice căreia făptuitorul nu i-a putut rezista.

Art. 25 Constrângerea morală

Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârşită din cauza unei constrângeri morale, exercitată prin ameninţare cu un pericol grav pentru persoana făptuitorului ori a altuia şi care nu putea fi înlăturată în alt mod.

Art. 26 Excesul neimputabil

(1) Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârşită de persoana aflată în stare de legitimă apărare, care a depăşit, din cauza tulburării sau temerii, limitele unei apărări proporţionale cu gravitatea atacului.

MINISTERUL JUSTIŢIEI * CABINETUL MINISTRU * ROMÂNIA

(2) Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală, săvârşită de persoana aflată în stare de necesitate, care nu şi-a dat seama, în momentul comiterii faptei, că pricinuieşte urmări vădit mai grave decât cele care s-ar fi putut produce dacă pericolul nu era înlăturat.

Art. 27 Minoritatea făptuitorului

Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală, săvârşită de un minor care la data comiterii acesteia nu îndeplinea condiţiile legale pentru a răspunde penal.

Art. 28 Iresponsabilitatea

Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală, săvârşită de persoana care, în momentul comiterii acesteia, nu putea să-şi dea seama de acţiunile sau inacţiunile sale, ori nu putea să le controleze, fie din cauza unei boli psihice, fie din alte cauze.

Art. 29 Intoxicaţia

Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală, săvârşită de persoana care, în momentul comiterii acesteia, nu putea să-şi dea seama de acţiunile sau inacţiunile sale, ori nu putea să le controleze, din cauza intoxicării involuntare cu alcool sau alte substanţe psihoactive.

Art. 30 Eroarea

(1) Nu constituie infracţiune fapta prevăzută de legea penală, săvârşită de persoana care, în momentul comiterii acesteia, nu cunoştea existenţa unei stări, situaţii ori împrejurări de care depinde caracterul penal al faptei.

(2) Dispoziţiile alin.(1) se aplică şi faptelor săvârşite din culpă pe care legea penală le pedepseşte, numai dacă necunoaşterea stării, situaţiei ori împrejurării respective nu este ea însăşi rezultatul culpei.

(3) Nu constituie circumstanţă agravantă sau element circumstanţial agravant starea, situaţia ori împrejurarea pe care infractorul nu a cunoscut-o în momentul săvârşirii infracţiunii.

(4) Prevederile alin.(1)–(3) se aplică în mod corespunzător şi în cazul necunoaşterii unei dispoziţii legale extrapenale.

(5) Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârşită ca urmare a necunoaşterii sau cunoaşterii greşite a caracterului ilicit al acesteia din cauza unei împrejurări care nu putea fi în nici un fel evitată.

CAPITOLUL IV TENTATIVA

Art. 31 Tentativa

(1) Tentativa constă în punerea în executare a intenţiei de a săvârşi infracţiunea, executare care a fost însă întreruptă sau nu şi-a produs efectul.

(2) Nu există tentativă atunci când imposibilitatea de consumare a infracţiunii este consecinţa modului cum a fost concepută executarea.

Art. 32 Pedepsirea tentativei

(1) Tentativa se pedepseşte numai când legea prevede în mod expres aceasta.

(2) Tentativa se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea consumată ale cărei limite se reduc la jumătate. Când pentru infracţiunea săvârşită legea prevede pedeapsa detenţiunii pe viaţă iar instanţa s-ar orienta spre aceasta, tentativa se sancţionează cu pedeapsa închisorii de la 10 la 20 de ani.

Art. 33 Desistarea şi împiedicarea producerii rezultatului

(1) Nu se pedepseşte autorul care s-a desistat ori a împiedicat mai înainte de descoperirea infracţiunii producerea rezultatului.

(2) Dacă actele îndeplinite până în momentul desistării sau împiedicării producerii rezultatului constituie o altă infracţiune, se aplică pedeapsa pentru această infracţiune.

CAPITOLUL V UNITATEA ŞI PLURALITATEA DE INFRACŢIUNI

Art. 34 Unitatea infracţiunii continuate şi a celei complexe

(1) Infracţiunea este continuată când o persoană săvârşeşte la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiaşi rezoluţii şi împotriva aceluiaşi subiect pasiv, acţiuni sau inacţiuni care prezintă, fiecare în parte, conţinutul aceleiaşi infracţiuni.

(2) Infracţiunea este complexă când în conţinutul său intră, ca element constitutiv sau ca element circumstanţial agravant, o acţiune sau inacţiune care constituie prin ea însăşi o faptă prevăzută de legea penală.

Art. 35 Pedeapsa pentru infracţiunea continuată şi infracţiunea complexă

(1) Infracţiunea continuată se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârşită, al cărei maxim se poate majora cu cel mult 3 ani în cazul pedepsei închisorii, respectiv cu cel mult o treime în cazul pedepsei amenzii.

(2) Infracţiunea complexă se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracţiune.

(3) Infracţiunea complexă săvârşită cu intenţie depăşită, dacă s-a produs numai rezultatul mai grav al acţiunii secundare, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea complexă consumată.

Art. 36 Recalcularea pedepsei pentru infracţiunea continuată sau complexă

Dacă cel condamnat definitiv pentru o infracţiune continuată sau complexă este judecat ulterior şi pentru alte acţiuni sau inacţiuni care intră în conţinutul aceleiaşi infracţiuni, ţinându-se seama de infracţiunea săvârşită în întregul ei, se stabileşte o pedeapsă corespunzătoare, care nu poate fi mai uşoară decât cea pronunţată anterior.

Art. 37 Concursul de infracţiuni

(1) Există concurs real de infracţiuni când două sau mai multe infracţiuni au fost săvârşite de aceeaşi persoană, prin acţiuni sau inacţiuni distincte, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna din ele. Există concurs real de infracţiuni şi atunci când una din infracţiuni a fost comisă pentru săvârşirea sau ascunderea altei infracţiuni.

(2) Există concurs formal de infracţiuni când o acţiune sau o inacţiune săvârşită de o persoană, din cauza împrejurărilor în care a avut loc sau a urmărilor pe care le-a produs, realizează conţinutul mai multor infracţiuni.

Art. 38 Pedeapsa principală în caz de concurs de infracţiuni

(1) În caz de concurs de infracţiuni, se stabileşte pedeapsa pentru fiecare infracţiune în parte şi se aplică pedeapsa, după cum urmează:

a) când s-a stabilit o pedeapsă cu detenţiune pe viaţă şi una sau mai multe pedepse cu închisoare ori cu amendă, se aplică pedeapsa detenţiunii pe viaţă;

b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se poate adăuga un spor de până la jumătate din totalul celorlalte pedepse stabilite;

c) când s-au stabilit numai pedepse cu amendă, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se poate adăuga un spor de până la o jumătate din totalul celorlalte pedepse stabilite;

d) când s-a stabilit o pedeapsă cu închisoare şi o pedeapsă cu amendă, se aplică pedeapsa închisorii, la care se adaugă în întregime pedeapsa amenzii;

e) când s-au stabilit mai multe pedepse cu închisoare şi mai multe pedepse cu amendă se aplică pedeapsa închisorii conform lit. b) la care se adaugă în întregime pedeapsa amenzii conform lit. c).

(2) Atunci când s-au stabilit mai multe pedepse cu închisoare, dacă prin adăugare la pedeapsa cea mai grea a unui spor de jumătate din totalul celorlalte pedepse cu închisoare stabilite s-ar depăşi cu 10 ani sau mai mult maximul general al pedepsei închisorii, iar pentru cel puțin una dintre infracțiunile concurente pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 20 ani sau mai mare, se poate aplica pedeapsa detențiunii pe viață.

Art. 39 Contopirea pedepselor pentru infracțiuni concurente

(1) Dacă infractorul condamnat definitiv este judecat ulterior pentru o infracțiune concurentă, se aplică dispozițiile art. 38.

(2) Dispozițiile art. 38 se aplică şi în cazul în care, după ce o hotărâre de condamnare a rămas definitivă, se constată că cel condamnat mai suferise o condamnare definitivă pentru o infracțiune concurentă.

(3) Dacă infractorul a executat integral sau parțial pedeapsa aplicată prin hotărârea anterioară, ceea ce s-a executat se scade din durata pedepsei aplicate pentru infracțiunile concurente.

(4) Dispozițiile privitoare la aplicarea pedepsei în caz de concurs de infracțiuni se aplică şi în cazul în care condamnarea la pedeapsa detențiunii pe viață a fost comutată sau înlocuită cu pedeapsa închisorii.

(5) În cazul contopirii pedepselor conform alineatelor precedente se ține seama şi de pedeapsa aplicată printr-o hotărâre de condamnare pronunțată în străinătate, pentru o infracțiune concurentă, dacă hotărârea de condamnare a fost recunoscută potrivit legii.

Art. 40 Recidiva

(1) Există recidivă când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de un an şi până la reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare, condamnatul săvârşeşte din nou o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 2 ani.

(2) Există recidivă şi în cazul în care una dintre pedepsele prevăzute în alin.(1) este detențiunea pe viață.

(3) Pentru stabilirea stării de recidivă se ține seama şi de hotărârea de condamnare pronunțată în străinătate, pentru o faptă prevăzută şi de legea penală română, dacă hotărârea de condamnare a fost recunoscută potrivit legii.

Art. 41 Condamnări care nu atrag starea de recidivă

La stabilirea stării de recidivă nu se ține seama de hotărârile de condamnare privitoare la:

a) faptele care nu mai sunt prevăzute de legea penală;

b) infracțiunile amnistiate;

c) infracțiunile săvârşite din culpă.

Art. 42 Pedeapsa în caz de recidivă

(1) Dacă înainte ca pedeapsa anterioară să fi fost executată sau considerată ca executată se săvârşeşte o nouă infracțiune în stare de recidivă, pedeapsa stabilită pentru aceasta se adaugă la pedeapsa anterioară neexecutată ori la restul rămas neexecutat din aceasta.

CABINETUL MINISTRU MINISTERUL JUSTIȚIEI * * ROMÂNIA

(2) Când înainte ca pedeapsa anterioară să fi fost executată sau considerată ca executată sunt săvârşite mai multe infracţiuni concurente, dintre care cel puţin una se află în stare de recidivă, pedepsele stabilite se contopesc potrivit dispoziţiilor referitoare la concursul de infracţiuni, iar pedeapsa rezultată se adaugă la pedeapsa anterioară neexecutată ori la restul rămas neexecutat din aceasta.

(3) Dacă prin însumarea pedepselor în condiţiile alin.(1) şi (2) s-ar depăşi cu mai mult de 10 ani maximul general al pedepsei închisorii, iar pentru cel puţin una dintre infracţiunile săvârşite pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 15 ani sau mai mare, în locul pedepselor cu închisoare se poate aplica pedeapsa detenţiunii pe viaţă.

(4) Când pedeapsa anterioară sau pedeapsa stabilită pentru infracţiunea săvârşită în stare de recidivă este detenţiunea pe viaţă, se va executa pedeapsa detenţiunii pe viaţă.

(5) Dacă după ce pedeapsa anterioară a fost executată sau considerată ca executată, se săvârşeşte o nouă infracţiune în stare de recidivă, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru noua infracţiune se majorează cu jumătate.

(6) Dacă după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare pentru noua infracţiune şi mai înainte ca pedeapsa să fi fost executată sau considerată ca executată, se descoperă că cel condamnat se află în stare de recidivă, instanţa aplică dispoziţiile din alin. (1) – (5).

(7) Dispoziţiile alin. 6 se aplică şi în cazul în care condamnarea la pedeapsa detenţiunii pe viaţă a fost comutată sau înlocuită cu pedeapsa închisorii.

Art. 43 Pluralitatea intermediară

(1) Există pluralitate intermediară de infracţiuni când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare şi până la data la care pedeapsa este executată sau considerată ca executată, condamnatul săvârşeşte din nou o infracţiune şi nu sunt întrunite condiţiile prevăzute de lege pentru starea de recidivă.

(2) În caz de pluralitate intermediară pedeapsa pentru noua infracţiune şi pedeapsa anterioară se contopesc potrivit dispoziţiilor de la concursul de infracţiuni.

Art. 44 Pedepsele complementare, accesorii şi măsurile de siguranţă în caz de pluralitate de infracţiuni

(1) Dacă pentru una dintre infracţiunile săvârşite s-a stabilit şi o pedeapsă complementară, aceasta se aplică alături de pedeapsa principală.

(2) Când s-au stabilit mai multe pedepse complementare de natură diferită, sau chiar de aceeaşi natură dar cu un conţinut diferit, acestea se aplică alături de pedeapsa principală.

(3) Dacă s-au stabilit mai multe pedepse complementare de aceeaşi natură şi cu acelaşi conţinut:

a) în caz de concurs de infracţiuni sau de pluralitate intermediară se aplică cea mai grea dintre acestea;

b) în caz de recidivă, partea neexecutată din pedeapsa complementară anterioară se adaugă la pedeapsa stabilită pentru noua infracţiune.

(4) În cazul condamnărilor succesive pentru infracţiuni concurente, partea din pedeapsa complementară executată până la data contopirii pedepselor principale se scade din durata pedepsei complementare aplicate pe lângă pedeapsa rezultată.

(5) Dacă pe lângă pedepsele principale au fost stabilite una sau mai multe pedepse accesorii se aplică dispoziţiile alin.(1) - (3), pedeapsa accesorie rezultată executându-se până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

(6) Măsurile de siguranţă de natură diferită, sau chiar de aceeaşi natură dar cu un conţinut diferit, luate în cazul infracţiunilor săvârşite, se cumulează.

CABINETUL MINISTRU * * * ROMÂNIA MINISTERUL JUSTIŢIEI * *

(7) Dacă s-au luat mai multe măsuri de siguranță de aceeaşi natură şi cu acelaşi conținut dar pe durate diferite, se aplică măsura de siguranță cu durata cea mai mare. Măsurile de siguranță luate conform art. 112 şi 113 se cumulează.

CAPITOLUL VI AUTORUL ŞI PARTICIPANȚII

Art. 45 Autorul

Autor este persoana care săvârşeşte în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală.

Art. 46 Coautorii

Coautori sunt persoanele care săvârşesc nemijlocit aceeaşi faptă prevăzută de legea penală

Art. 47 Instigatorul

Instigator este persoana care, cu intenție, determină o altă persoană să săvârşească o faptă prevăzută de legea penală.

Art. 48 Complicele

(1) Complice este persoana care, cu intenție, înlesneşte sau ajută în orice mod la săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală.

(2) Este de asemenea complice persoana care promite, înainte sau în timpul săvârşirii faptei, că va tăinui bunurile provenite din aceasta sau că va favoriza pe făptuitor, chiar dacă după săvârşirea faptei promisiunea nu este îndeplinită.

Art. 49 Pedeapsa în cazul participanților

Coautorul, instigatorul şi complicele la o faptă prevăzută de legea penală, săvârşită cu intenție, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor. La stabilirea pedepsei se ține seama de contribuția fiecăruia la săvârşirea infracțiunii, precum şi de dispozițiile art. 74.

Art. 50 Circumstanțe personale şi reale

(1) Circumstanțele privitoare la persoana autorului sau a unui participant nu se răsfrâng asupra celorlalți.

(2) Circumstanțele privitoare la faptă se răsfrâng asupra autorului şi a participanților numai în măsura în care aceştia le-au cunoscut sau le-au prevăzut.

Art. 51 Împiedicarea săvârşirii infracțiunii

(1) Participantul nu se pedepseşte dacă denunță în timp util săvârşirea infracțiunii şi astfel este împiedicată consumarea ei, sau dacă împiedică el însuşi consumarea infracțiunii.

(2) Dacă actele îndeplinite până în momentul denunțării sau împiedicării constituie o altă infracțiune, participantului i se aplică pedeapsa pentru această infracțiune.

Art. 52 Participația improprie

(1) Persoana care, cu intenție, săvârşeşte nemijlocit o faptă prevăzută de legea penală la care, din culpă sau fără vinovăție, contribuie cu acte de executare o altă persoană, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta comisă cu intenție.

(2) Determinarea, înlesnirea sau ajutarea în orice mod, cu intenție, la săvârşirea din culpă de către o altă persoană, a unei fapte prevăzute de legea penală, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta comisă cu intenție.

(3) Determinarea, înlesnirea sau ajutarea în orice mod, cu intenție, la săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală, de către o persoană care comite acea faptă fără vinovăție, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune.

(4) Dispozițiile art. 50 şi 51 se aplică în mod corespunzător.

TITLUL III
PEDEPSELE

CAPITOLUL I CATEGORIILE PEDEPSELOR

Art. 53 Pedepsele principale

Pedepsele principale sunt:

a) detențiunea pe viață;
b) închisoarea;
c) amenda.

Art. 54 Pedeapsa accesorie

Pedeapsa accesorie constă în interzicerea exercitării unor drepturi, din momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare şi până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei privative de libertate.

Art. 55 Pedepsele complementare

Pedepsele complementare sunt:

a) interzicerea exercitării unor drepturi;
b) degradarea militară;
c) publicarea hotărârii de condamnare.

CAPITOLUL II PEDEPSELE PRINCIPALE

Secțiunea 1 Detențiunea pe viață

Art. 56 Regimul detențiunii pe viață

Detențiunea pe viață constă în privarea de libertate pe durată nedeterminată şi se execută potrivit legii privind executarea pedepselor.

Art. 57 Neaplicarea detențiunii pe viață

Dacă la data pronunțării hotărârii de condamnare inculpatul a împlinit vârsta de 60 de ani, în locul detențiunii pe viață i se poate aplica pedeapsa închisorii pe timp de 30 de ani şi pedeapsa interzicerii exercitării unor drepturi pe durata ei maximă.

Art. 58 Înlocuirea detențiunii pe viață

În cazul în care cel condamnat la pedeapsa detențiunii pe viață a împlinit vârsta de 60 de ani în timpul executării pedepsei, pedeapsa detențiunii pe viață poate fi înlocuită cu pedeapsa închisorii pe timp de 30 de ani şi pedeapsa interzicerii exercitării unor drepturi pe durata ei maximă, dacă a avut o bună conduită pe toată durata executării pedepsei, a îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul

când dovedeşte că nu a avut nici o posibilitate să le îndeplinească, şi a făcut progrese constante şi evidente în vederea reintegrării sociale.

Art. 59 Calculul pedepsei în cazul comutării sau înlocuirii pedepsei detenţiunii pe viaţă

În cazul comutării sau înlocuirii pedepsei detenţiunii pe viaţă cu pedeapsa închisorii, perioada de detenţiune executată se consideră ca parte executată din pedeapsa închisorii.

Secţiunea a 2-a Închisoarea

Art. 60 Regimul închisorii

(1) Închisoarea constă în privarea de libertate pe durată determinată, cuprinsă între 15 zile şi 30 de ani, şi se execută în penitenciare anume destinate.

(2) Regimul de executare al pedepsei închisorii este reglementat în legea privind executarea pedepselor.

Secţiunea a 3-a Amenda

Art. 61 Stabilirea amenzii

(1) Amenda constă în suma de bani pe care condamnatul este obligat să o plătească statului.

(2) Cuantumul amenzii se stabileşte prin sistemul zilelor – amendă. Suma corespunzătoare unei zile – amendă, cuprinsă între 10 lei şi 500 lei, se înmulţeşte cu numărul zilelor-amendă care este cuprins între 15 zile şi 400 de zile.

(3) Instanţa stabileşte numărul zilelor-amendă potrivit criteriilor generale de individualizare a pedepsei. Cuantumul sumei corespunzătoare unei zile – amendă se stabileşte ţinând seama de situaţia materială a condamnatului, dar şi de obligaţiile legale ale acestuia faţă de persoanele aflate în întreţinerea sa.

(4) Limitele speciale ale zilelor - amendă sunt cuprinse între:

a) 60 şi 180 de zile-amendă, când legea prevede pentru infracţiunea săvârşită numai pedeapsa amenzii;

b) 120 şi 240 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa amenzii alternativ cu pedeapsa închisorii de cel mult doi ani;

c) 180 şi 300 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa amenzii alternativ cu pedeapsa închisorii mai mare de doi ani.

(5) Dacă prin infracţiunea săvârşită s-a urmărit obţinerea unui folos patrimonial iar pedeapsa prevăzută de lege este numai amenda ori instanţa optează pentru aplicarea acestei pedepse, limitele speciale ale zilelor-amendă se pot majora cu o treime. La stabilirea cuantumului sumei corespunzătoare unei zile-amendă se va ţine seama şi de valoarea folosului patrimonial obţinut sau urmărit.

(6) Fracţiile stabilite de lege pentru cauzele de atenuare sau agravare a pedepsei se aplică limitelor speciale ale zilelor-amendă prevăzute în alin.(4) şi (5).

Art. 62 Amenda care însoţeşte pedeapsa închisorii

(1) Dacă prin infracţiunea săvârşită s-a urmărit obţinerea unui folos patrimonial, pe lângă pedeapsa închisorii, se poate aplica şi pedeapsa amenzii.

CABINETUL MINISTRU ROMÂNIA MINISTERUL JUSTIŢIEI

(2) Limitele speciale ale zilelor-amendă prevăzute în art. 61 alin. (4) lit. b) şi c) se determină în raport de durata pedepsei închisorii stabilită de instanță şi nu pot fi reduse sau majorate ca efect al cauzelor de atenuare ori agravare a pedepsei.

(3) La stabilirea cuantumului sumei corespunzătoare unei zile-amendă se va ține seama de valoarea folosului patrimonial obținut sau urmărit.

Art. 63 Înlocuirea pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii

(1) Dacă persoana condamnată nu execută, cu rea credință, pedeapsa amenzii, în tot sau în parte, şi nu poate fi executată silit, numărul zilelor – amendă neexecutate se înlocuieşte cu un număr corespunzător de zile cu închisoare.

(2) Dacă amenda neexecutată a însoțit pedeapsa închisorii, numărul zilelor – amendă neexecutate se înlocuieşte cu un număr corespunzător de zile cu închisoare, care se adaugă la pedeapsa închisorii, pedeapsa astfel rezultată fiind considerată o singură pedeapsă.

(3) În cazul înlocuirii pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii în condițiile alin.(1) şi (2), unei zile – amendă îi corespunde o zi de închisoare.

Art. 64 Executarea pedepsei amenzii prin prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității

(1) În cazul în care pedeapsa amenzii nu poate fi executată în tot sau în parte din motive neimputabile persoanei condamnate, cu consimțământul acesteia, instanța înlocuieşte obligația de plată a amenzii neexecutate cu obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, persoana nu poate presta această muncă. Unei zile – amendă îi corespunde o zi de muncă în folosul comunității.

(2) Dacă amenda înlocuită conform dispozițiilor alin.(1) a însoțit pedeapsa închisorii, obligația de muncă în folosul comunității se execută după executarea pedepsei închisorii.

(3) Coordonarea executării obligației de muncă în folosul comunității se face de serviciul de probațiune.

(4) Executarea muncii în folosul comunității dispusă în condițiile alin.(1) încetează prin plata amenzii corespunzătoare zilelor-amendă rămase neexecutate.

(5) Instanța înlocuieşte zilele-amendă neexecutate prin muncă în folosul comunității cu un număr corespunzător de zile cu închisoare dacă:

a) persoana condamnată nu execută obligația de muncă în folosul comunității în condițiile stabilite de instanță;

b) persoana condamnată săvârşeşte o nouă infracțiune descoperită înainte de executarea integrală a obligației de muncă în folosul comunității. Zilele-amendă neexecutate prin muncă în folosul comunității la data comiterii noii infracțiuni, înlocuite cu închisoarea, se adaugă la pedeapsa pentru noua infracțiune.

(6) Dacă persoana condamnată, aflată în situația prevăzută în alin.(1), nu îşi dă consimțământul la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, amenda neexecutată se înlocuieşte cu pedeapsa închisorii conform art. 63.

CAPITOLUL III PEDEAPSA ACCESORIE ŞI PEDEPSELE COMPLEMENTARE

Secțiunea 1 Pedeapsa accesorie

Art. 65 Conținutul şi modul de executare a pedepsei accesorii a interzicerii exercitării unor drepturi

(1) Pedeapsa accesorie constă în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute în art. 66 lit.a), b), d) - n) a căror exercitare a fost interzisă de instanță ca pedeapsă complementară.

(2) În cazul pedepsei detențiunii pe viață, pedeapsa accesorie constă în interzicerea de drept a exercitării următoarelor drepturi:

a) dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice;
b) dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat;
c) dreptul străinului de a se afla pe teritoriul României;
d) dreptul de a alege;
e) drepturile părinteşti;
f) dreptul de a fi tutore sau curator.

(3) Pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării unor drepturi se execută din momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare şi până când pedeapsa principală privativă de libertate a fost executată sau considerată ca executată.

(4) În cazul detențiunii pe viață, pedeapsa accesorie prevăzută la alin.(2) lit.c) se pune în executare la data liberării condiționate sau după ce pedeapsa a fost considerată ca executată.

Secțiunea a 2-a Pedepsele complementare

Art. 66 Conținutul pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi

(1) Pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi constă în interzicerea exercitării, pe o perioadă de la unu la 5 ani, a unuia sau mai multora dintre următoarele drepturi:

a) dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice;
b) dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat;
c) dreptul străinului de a se afla pe teritoriul României;
d) dreptul de a alege;
e) drepturile părinteşti;
f) dreptul de a fi tutore sau curator;
g) dreptul de a ocupa funcția, de a exercita profesia sau meseria ori de a desfăşura activitatea de care s-a folosit pentru săvârşirea infracțiunii;
h) dreptul de a deține, purta şi folosi orice categorie de arme;
i) dreptul de a conduce anumite categorii de vehicule stabilite de instanță;
j) dreptul de a părăsi teritoriul României;
k) dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public;
l) dreptul de a se afla în anumite localități stabilite de instanță;
m) dreptul de a se afla în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță;
n) dreptul de a comunica cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu persoanele cu care a comis infracțiunea sau cu alte persoane, stabilite de instanță, ori de a se apropia de acestea;

(2) Când legea prevede interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică, instanța dispune interzicerea exercitării drepturilor prevăzute în alin.(1) lit.a) şi b).

(3) Interzicerea exercitării drepturilor prevăzute la alin.(1) lit.a) şi b) se dispune cumulativ.

(4) Pedeapsa prevăzută în alin.(1) lit.c) nu se va dispune atunci când există motive întemeiate de a crede că viața persoanei expulzate este pusă în pericol, ori că persoana va

fi supusă la tortură sau alte tratamente inumane ori degradante în statul în care urmează a fi expulzată.

Art. 67 Aplicarea pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi

(1) Pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi poate fi aplicată dacă pedeapsa principală stabilită este închisoarea sau amenda şi instanța constată că, față de natura şi gravitatea infracțiunii, împrejurările cauzei şi persoana infractorului, această pedeapsă este necesară.

(2) Aplicarea pedepsei interzicerii exercitării unor drepturi este obligatorie când legea prevede această pedeapsă pentru infracțiunea săvârşită.

(3) Interzicerea dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României nu se aplică în cazul în care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

Art. 68 Executarea pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi

(1) Executarea pedepsei interzicerii exercitării unor drepturi începe:

a) de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la pedeapsa amenzii;

b) de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare prin care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere;

c) după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

(2) În cazul în care s-a dispus liberarea condiționată, interzicerea dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României se execută la data liberării.

(3) Dacă se dispune revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau înlocuirea pedepsei amenzii cu închisoarea, pentru alte motive decât săvârşirea unei noi infracțiuni, partea din durata pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi neexecutată la data revocării sau înlocuirii se va executa după executarea pedepsei închisorii.

Art. 69 Degradarea militară

(1) Pedeapsa complementară a degradării militare constă în pierderea gradului şi a dreptului de a purta uniformă de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

(2) Degradarea militară se aplică în mod obligatoriu condamnaților militari în activitate, în rezervă sau în retragere, dacă pedeapsa principală aplicată este închisoarea mai mare de 10 ani sau detențiunea pe viață.

(3) Degradarea militară poate fi aplicată condamnaților militari în activitate, în rezervă sau în retragere pentru infracțiuni săvârşite cu intenție, dacă pedeapsa principală aplicată este închisoarea de cel puțin 5 ani şi de cel mult 10 ani.

Art. 70 Publicarea hotărârii de condamnare

(1) Publicarea hotărârii definitive de condamnare se poate dispune când, ținând seama de natura şi gravitatea infracțiunii, împrejurările cauzei şi persoana condamnatului, instanța apreciază că publicarea va contribui la prevenirea săvârşirii altor asemenea infracțiuni.

(2) Hotărârea de condamnare se publică în extras, în forma stabilită de instanță, într-un cotidian local sau național, o singură dată.

(3) Publicarea hotărârii definitive de condamnare se face pe cheltuiala persoanei condamnate, fără a se dezvălui identitatea persoanei vătămate.

MINISTERUL JUSTIȚIEI * CABINETUL MINISTRU * ROMÂNIA

CAPITOLUL IV CALCULUL DURATEI PEDEPSELOR

Art. 71 Durata executării

(1) Durata executării pedepsei privative de libertate se socoteşte din ziua în care condamnatul a început executarea hotărârii definitive de condamnare.

(2) Ziua în care începe executarea pedepsei şi ziua în care încetează se socotesc în durata executării.

(3) Perioada în care condamnatul, în cursul executării pedepsei, se află bolnav în spital intră în durata executării, în afară de cazul în care şi-a provocat în mod voit boala, iar această împrejurare se constată în cursul executării pedepsei.

(4) Permisiunile de ieşire din penitenciar, acordate condamnatului conform legii de executare a pedepselor, intră în durata executării pedepsei.

Art. 72 Computarea duratei măsurilor preventive privative de libertate

(1) Perioada în care o persoană a fost supusă unei măsuri preventive privative de libertate se scade din durata pedepsei închisorii pronunţate. Scăderea se face şi atunci când condamnatul a fost urmărit sau judecat, în acelaşi timp ori în mod separat, pentru mai multe infracţiuni concurente, chiar dacă a fost condamnat pentru o altă faptă decât cea care a determinat dispunerea măsurii preventive.

(2) Perioada în care o persoană a fost supusă unei măsuri preventive privative de libertate se scade şi în caz de condamnare la pedeapsa amenzii, prin înlăturarea în tot sau în parte a zilelor - amendă.

(3) În cazul amenzii care însoţeşte pedeapsa închisorii perioada în care o persoană a fost supusă unei măsuri preventive privative de libertate se scade din durata pedepsei închisorii.

Art. 73 Computarea pedepselor şi măsurilor preventive executate în afara ţării

(1) În cazul infracţiunilor săvârşite în condiţiile art. 8, 9, 10 sau 11, partea din pedeapsă, precum şi durata măsurilor preventive privative de libertate executate în afara teritoriului ţării se scad din durata pedepsei aplicate pentru aceeaşi infracţiune în România.

(2) Dispoziţiile alin.(1) se aplică în mod corespunzător şi în cazul în care pedeapsa executată în afara ţării este amenda.

CAPITOLUL V INDIVIDUALIZAREA PEDEPSELOR

Secţiunea 1 Dispoziţii generale

Art. 74 Criteriile generale de individualizare a pedepsei

(1) Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei se face în raport cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi cu periculozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

a) împrejurările şi modul de comitere a infracţiunii, precum şi mijloacele folosite;
b) starea de pericol creată pentru valoarea socială ocrotită;
c) întinderea pagubei materiale produse;
d) motivul săvârşirii infracţiunii şi scopul urmărit;
e) natura şi frecvenţa infracţiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului;
f) conduita după săvârşirea infracţiunii şi în cursul procesului penal;
g) nivelul de educaţie, vârsta, starea de sănătate, situaţia familială şi socială.

(2) Când pentru infracţiunea săvârşită legea prevede pedepse alternative, se ţine seama de criteriile prevăzute în alin.(1) şi pentru alegerea uneia dintre acestea.

Secțiunea a 2-a Circumstanțele atenuante şi circumstanțele agravante

Art. 75 Circumstanțe atenuante

(1) Următoarele împrejurări constituie circumstanțe atenuante legale:

a) săvârşirea infracțiunii sub stăpânirea unei puternice tulburări sau emoții, determinată de o provocare din partea persoanei vătămate, produsă prin violență, printr-o atingere gravă a demnității persoanei sau printr-o altă acțiune ilicită gravă;

b) depăşirea limitelor legitimei apărări;

c) depăşirea limitelor stării de necesitate.

(2) Pot constitui circumstanțe atenuante judiciare:

a) eforturile depuse de infractor pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii;

b) împrejurări legate de fapta comisă, care diminuează gravitatea infracțiunii sau periculozitatea infractorului.

Art. 76 Efectele circumstanțelor atenuante

(1) În cazul în care există circumstanțe atenuante, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârşită se reduc cu o treime.

(2) Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, în cazul reținerii circumstanțelor atenuante se aplică pedeapsa închisorii de la 10 la 20 de ani.

(3) Reducerea limitelor speciale ale pedepsei se face o singură dată, indiferent de numărul **circumstanțelor atenuante reținute.**

Art. 77 Circumstanțe agravante

Următoarele împrejurări constituie circumstanțe agravante:

a) săvârşirea faptei de trei sau mai multe persoane împreună;

b) săvârşirea infracțiunii prin cruzimi sau supunerea victimei la tratamente degradante;

c) săvârşirea infracțiunii prin metode sau mijloace de natură să pună în pericol alte persoane sau bunuri;

d) săvârşirea infracțiunii de către un infractor major, dacă aceasta a fost comisă împreună cu un minor;

e) săvârşirea infracțiunii profitând de starea de vădită vulnerabilitate a persoanei vătămate, datorată vârstei, stării de sănătate, infirmității sau altor cauze;

f) săvârşirea infracțiunii în stare de intoxicație voluntară cu alcool sau alte substanțe psihoactive, când a fost provocată în vederea comiterii infracțiunii;

g) săvârşirea infracțiunii de către o persoană care a profitat de situația prilejuită de o calamitate, de starea de asediu sau de starea de urgență.

Art. 78 Efectele circumstanțelor agravante

(1) În cazul în care există circumstanțe agravante, maximul pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârşită se poate majora cu până la 2 ani în cazul închisorii, respectiv cu până la o treime din acest maxim în cazul pedepsei amenzii.

(2) Majorarea limitelor speciale ale pedepsei se face o singură dată, indiferent de numărul circumstanțelor agravante reținute.

Art. 79 Concursul între cauze de atenuare sau de agravare

(1) Când în cazul aceleiaşi infracțiuni sunt incidente două sau mai multe dispoziții care au ca efect reducerea pedepsei, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârşită se reduc prin aplicarea succesivă a dispozițiilor privitoare la

tentativă, circumstanțe atenuante şi cazuri speciale de reducere a pedepsei, în această ordine.

(2) Dacă sunt incidente două sau mai multe dispoziții care au ca efect agravarea răspunderii penale, pedeapsa se stabileşte prin aplicarea succesivă a dispozițiilor privitoare la circumstanțe agravante, infracțiune continuată, concurs sau recidivă.

(3) Când în cazul aceleiaşi infracțiuni sunt incidente una sau mai multe cauze de reducere a pedepsei şi una sau mai multe cauze de majorare a pedepsei, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârşită se reduc conform alin.(1), după care limitele de pedeapsă rezultate se majorează conform alin.(2).

Secțiunea a 3-a Renunțarea la aplicarea pedepsei

Art. 80 Condițiile renunțării la aplicarea pedepsei

(1) Instanța poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) infracțiunea săvârşită prezintă o gravitate redusă, având în vedere natura şi întinderea urmărilor produse, mijloacele folosite, modul şi împrejurările în care a fost comisă, motivul şi scopul urmărit;

b) în raport cu persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârşirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum şi de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea unei pedepse ar fi inoportună din cauza consecințelor pe care le-ar avea asupra persoanei acestuia.

(2) Nu se poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei dacă:

a) infractorul a mai suferit anterior o condamnare, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 41 lit.a) şi b) sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare;

b) față de acelaşi infractor s-a mai dispus renunțarea la aplicarea pedepsei în ultimii 2 ani anteriori datei comiterii infracțiunii pentru care este judecat;

c) infractorul s-a sustras de la urmărire penală ori judecată sau a încercat zădărnicirea aflării adevărului ori a identificării şi tragerii la răspundere penală a autorului sau a participanților.

(3) În caz de concurs de infracțiuni, renunțarea la aplicarea pedepsei se poate dispune dacă pentru fiecare infracțiune concurentă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în alin.(1) şi (2).

Art. 81 Avertismentul

(1) Când dispune renunțarea la aplicarea pedepsei, instanța aplică infractorului un avertisment.

(2) Avertismentul constă în prezentarea motivelor de fapt care au determinat renunțarea la aplicarea pedepsei şi atenționarea infractorului asupra conduitei sale viitoare şi a consecințelor la care se expune dacă va mai comite infracțiuni.

(3) În caz de concurs de infracțiuni se aplică un singur avertisment.

Art. 82 Efectele renunțării la aplicarea pedepsei

(1) Persoana față de care s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei nu este supusă nici unei decăderi, interdicții sau incapacități ce ar putea decurge din infracțiunea săvârşită.

(2) Renunțarea la aplicarea pedepsei nu produce efecte asupra executării măsurilor de siguranță şi a obligațiilor civile prevăzute în hotărâre.

CABINETUL MINISTRU ROMÂNIA MINISTERUL JUSTIȚIEI

Secțiunea a 4-a Amânarea aplicării pedepsei

Art. 83 Condițiile amânării aplicării pedepsei

(1) Instanța poate dispune amânarea aplicării pedepsei, stabilind un termen de supraveghere, dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) pedeapsa stabilită, inclusiv în cazul concursului de infracțiuni, este amenda sau închisoarea de cel mult 2 ani;

b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 41 lit. a) şi b) sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare;

c) infractorul şi-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității;

d) în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârşirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum şi de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea imediată a unei pedepse nu este necesară, dar se impune supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

(2) Nu se poate dispune amânarea aplicării pedepsei dacă infractorul s-a sustras de la urmărire penală ori judecată sau a încercat zădărnicirea aflării adevărului ori a identificării şi tragerii la răspundere penală a autorului sau a participanților.

(3) Amânarea aplicării pedepsei închisorii atrage şi amânarea aplicării amenzii care însoțeşte pedeapsa închisorii în condițiile art. 62.

(4) Este obligatorie prezentarea motivelor de fapt ce au determinat amânarea aplicării pedepsei şi atenționarea infractorului asupra conduitei sale viitoare şi a consecințelor la care se expune dacă va mai comite infracțiuni sau nu va respecta măsurile de supraveghere, ori nu va executa obligațiile ce îi revin pe durata termenului de supraveghere.

Art. 84 Termenul de supraveghere

(1) Termenul de supraveghere este de 2 ani şi se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei.

(2) Pe durata termenului de supraveghere, persoana față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei trebuie să respecte măsurile de supraveghere şi să execute obligațiile ce îi revin, în condițiile stabilite de instanță.

Art. 85 Măsurile de supraveghere şi obligațiile

(1) Pe durata termenului de supraveghere, persoana față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței şi orice deplasare care depăşeşte 5 zile, precum şi întoarcerea;

d) să comunice schimbarea locului de muncă;

e) să comunice informații şi documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

(2) Instanța poate impune persoanei față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, să execute una sau mai multe din următoarele obligații:

a) să urmeze un curs de pregătire şcolară ori de calificare profesională;

b) să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității, pe o perioadă cuprinsă între 30 şi 60 de zile, în condițiile stabilite de instanță, afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, persoana nu poate presta această muncă. Numărul zilnic de ore se stabileşte prin legea de executare a pedepselor;

c) să frecventeze un program de consiliere derulat sau monitorizat de serviciul de probaţiune;

d) să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de către serviciul de probaţiune sau organizate în colaborare cu instituţii din comunitate;

e) să se supună măsurilor de control, tratament sau îngrijire medicală;

f) să nu comunice cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu persoanele cu care a comis infracţiunea sau cu alte persoane, stabilite de instanţă, ori să nu se apropie de acestea;

g) să nu se afle în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanţă;

h) să nu conducă anumite vehicule stabilite de instanţă;

i) să nu deţină, să nu folosească şi să nu poarte nici o categorie de arme

j) să nu părăsească teritoriul României fără acordul serviciului de probaţiune.

(3) Pentru stabilirea conţinutului obligaţiilor prevăzute în alin.(2) lit. a) - e) instanţa va consulta serviciul de probaţiune, care este obligat să formuleze recomandări în acest sens.

(4) Persoana supravegheată trebuie să îndeplinească integral obligaţiile civile stabilite prin hotărâre, cel mai târziu cu trei luni înainte de expirarea termenului de supraveghere.

Art. 86 Supravegherea

(1) Pe durata termenului de supraveghere datele prevăzute în art. 85 alin.(1) lit.c), d) şi e) se comunică serviciului de probaţiune.

(2) Supravegherea executării obligaţiilor prevăzute în art. 85 alin.(2) lit.a) - f) şi alin.(4) se face de serviciul de probaţiune. Verificarea modului de îndeplinire a obligaţiilor prevăzute în art. 85 alin.(2) lit. g) - j) se face de organele abilitate, care vor sesiza serviciul de probaţiune cu privire la orice încălcare a acestora.

(3) Serviciul de probaţiune va lua măsurile necesare pentru a asigura executarea obligaţiilor prevăzute în art. 85 alin.(2) lit. a) – e) într-un termen cât mai scurt de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

(4) Pe durata termenului de supraveghere serviciul de probaţiune are obligaţia să sesizeze instanţa dacă:

a) au intervenit motive care justifică fie modificarea obligaţiilor impuse de instanţă, fie încetarea executării unora dintre acestea;

b) persoana supravegheată nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută, în condiţiile stabilite, obligaţiile ce îi revin;

c) persoana supravegheată nu a îndeplinit obligaţiile civile stabilite prin hotărâre, cel mai târziu cu trei luni înainte de expirarea termenului de supraveghere.

Art. 87 Modificarea sau încetarea obligaţiilor

(1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere au intervenit motive care justifică fie impunerea unor noi obligaţii, fie sporirea sau diminuarea condiţiilor de executare a celor existente, instanţa dispune modificarea obligaţiilor în mod corespunzător, pentru a asigura persoanei supravegheate şanse sporite de îndreptare.

(2) Instanţa dispune încetarea executării unora din obligaţiile pe care le-a impus, atunci când apreciază că menţinerea acestora nu mai este necesară.

Art. 88 Revocarea amânării aplicării pedepsei

(1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere persoana supravegheată, cu rea-credinţă, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligaţiile impuse, instanţa revocă amânarea şi dispune aplicarea şi executarea pedepsei.

(2) În cazul când, până la expirarea termenului de supraveghere, persoana supravegheată nu îndeplineşte integral obligaţiile civile stabilite prin hotărâre, instanţa

revocă amânarea şi dispune aplicarea şi executarea pedepsei, afară de cazul când persoana dovedeşte că nu a avut nici o posibilitate să le îndeplinească.

(3) Dacă după amânarea aplicării pedepsei persoana supravegheată a săvârşit o nouă infracţiune, descoperită în termenul de supraveghere, pentru care s-a pronunţat o condamnare chiar după expirarea acestui termen, instanţa revocă amânarea şi dispune aplicarea şi executarea pedepsei. Pedeapsa aplicată ca urmare a revocării amânării şi pedeapsa pentru noua infracţiune se calculează conform dispoziţiilor privitoare la concursul de infracţiuni.

Art. 89 Anularea amânării aplicării pedepsei

(1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere se descoperă că persoana supravegheată mai săvârşise o infracţiune până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus amânarea, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii chiar după expirarea acestui termen, amânarea se anulează, aplicându-se, după caz, dispoziţiile privitoare la concursul de infracţiuni, recidivă sau pluralitate intermediară.

(2) În caz de concurs de infracţiuni, instanţa poate dispune amânarea aplicării pedepsei rezultate dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 83. Dacă se dispune amânarea aplicării pedepsei, termenul de supraveghere se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a pronunţat anterior amânarea aplicării pedepsei.

Art. 90 Efectele amânării aplicării pedepsei

(1) Persoanei faţă de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei nu i se mai aplică pedeapsa şi nu este supusă nici unei decăderi, interdicţii sau incapacităţi ce ar putea decurge din infracţiunea săvârşită, dacă nu a săvârşit din nou o infracţiune până la expirarea termenului de supraveghere, nu s-a dispus revocarea amânării şi nu s-a descoperit o cauză de anulare.

(2) Amânarea aplicării pedepsei nu produce efecte asupra executării măsurilor de siguranţă şi a obligaţiilor civile prevăzute în hotărâre.

Secţiunea a 5-a Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere

Art. 91 Condiţiile suspendării executării pedepsei sub supraveghere

(1) Instanţa poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere dacă sunt întrunite următoarele condiţii:

a) pedeapsa aplicată, inclusiv în caz de concurs de infracţiuni, este închisoarea de cel mult 3 ani;

b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de un an, cu excepţia cazurilor prevăzute în art. 41, sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare;

c) infractorul şi-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunităţii;

d) în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârşirii infracţiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecinţelor infracţiunii, precum şi de posibilităţile sale de îndreptare, instanţa apreciază că aplicarea pedepsei este suficientă şi, chiar fără executarea acesteia, condamnatul nu va mai comite alte infracţiuni, însă este necesară supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

(2) Când pedeapsa închisorii este însoţită de pedeapsa amenzii aplicate în condiţiile art. 62, amenda se execută chiar dacă executarea pedepsei închisorii a fost suspendată sub supraveghere.

(3) Nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere dacă:

a) pedeapsa aplicată este numai amenda;
b) aplicarea pedepsei a fost inițial amânată, dar ulterior amânarea a fost revocată;
c) infractorul s-a sustras de la urmărire penală ori judecată sau a încercat zădărnicirea aflării adevărului ori a identificării şi tragerii la răspundere penală a autorului sau a participanților.

(4) Este obligatorie prezentarea motivelor de fapt ce au determinat suspendarea executării pedepsei şi atenționarea condamnatului asupra conduitei sale viitoare şi a consecințelor la care se expune dacă va mai comite infracțiuni sau nu va respecta măsurile de supraveghere ori nu va executa obligațiile ce îi revin pe durata termenului de supraveghere.

Art. 92 Termenul de supraveghere

(1) Durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere constituie termen de supraveghere pentru condamnat şi este cuprinsă între 2 şi 4 ani, fără a putea fi însă mai mică decât durata pedepsei aplicate.

(2) Termenul de supraveghere se calculează de la data când hotărârea prin care s-a pronunțat suspendarea executării pedepsei sub supraveghere a rămas definitivă.

(3) Pe durata termenului de supraveghere condamnatul trebuie să respecte măsurile de supraveghere şi să execute obligațiile ce îi revin, în condițiile stabilite de instanță.

Art. 93 Măsurile de supraveghere şi obligațiile

(1) Pe durata termenului de supraveghere, condamnatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere:
a) să se prezinte la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta;
b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței şi orice deplasare care depăşeşte 5 zile;
d) să comunice schimbarea locului de muncă;
e) să comunice informații şi documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

(2) Instanța impune condamnatului să execute una sau mai multe din următoarele obligații:
a) să urmeze un curs de pregătire şcolară ori de calificare profesională;
b) să frecventeze un program de consiliere derulat sau monitorizat de serviciul de probațiune;
c) să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de către serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate;
d) să se supună măsurilor de control, tratament sau îngrijire medicală;
e) să nu părăsească teritoriul României, fără acordul serviciului de probațiune.

(3) Pe parcursul termenului de supraveghere, condamnatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă cuprinsă între 60 şi 120 de zile, în condițiile stabilite de instanță, afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, persoana nu poate presta această muncă. Numărul zilnic de ore se stabileşte prin legea de executare a pedepselor.

(4) Pentru stabilirea conținutului obligațiilor prevăzute în alin.(2) lit.a) - d) şi alin.(3), instanța va consulta serviciul de probațiune, care este obligat să formuleze recomandări în acest sens.

(5) Condamnatul trebuie să îndeplinească integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, cel mai târziu cu trei luni înainte de expirarea termenului de supraveghere.

Art. 94 Supravegherea condamnatului

(1) Pe durata termenului de supraveghere datele prevăzute în art. 93 alin.(1) lit. c), d) şi e) se comunică serviciului de probaţiune.

(2) Supravegherea executării obligaţiilor prevăzute în art. 93 alin.(2), (3) şi (5) se face de serviciul de probaţiune.

(3) Serviciul de probaţiune va lua măsurile necesare pentru a asigura executarea obligaţiilor prevăzute în art. 93 alin.(2) lit. a) – d) şi alin.(3) într-un termen cât mai scurt de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

(4) Pe durata termenului de supraveghere serviciul de probaţiune are obligaţia să sesizeze instanţa dacă:

a) au intervenit motive care justifică fie modificarea obligaţiilor impuse de instanţă, fie încetarea executării unora dintre acestea;

b) persoana supravegheată nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută, în condiţiile stabilite, obligaţiile care îi revin;

c) persoana supravegheată nu a îndeplinit obligaţiile civile stabilite prin hotărâre, cel mai târziu cu trei luni înainte de expirarea termenului de supraveghere.

Art. 95 Modificarea sau încetarea obligaţiilor

(1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere au intervenit motive care justifică, fie impunerea unor noi obligaţii, fie sporirea sau diminuarea condiţiilor de executare a celor existente, instanţa dispune modificarea obligaţiilor în mod corespunzător, pentru a asigura condamnatului şanse mai mari de îndreptare.

(2) Instanţa dispune încetarea executării unora dintre obligaţiile pe care le-a impus, când apreciază că menţinerea acestora nu mai este necesară.

Art. 96 Revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere

(1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere persoana supravegheată, cu rea-credinţă, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligaţiile impuse ori stabilite de lege, instanţa revocă suspendarea şi dispune executarea pedepsei.

(2) Dacă până la expirarea termenului de supraveghere, persoana supravegheată nu îndeplineşte integral obligaţiile civile stabilite prin hotărâre, instanţa revocă suspendarea şi dispune executarea pedepsei, afară de cazul în care persoana dovedeşte că nu a avut nici o posibilitate să le îndeplinească.

(3) Dacă pedeapsa amenzii care a însoţit pedeapsa închisorii în condiţiile art. 62 nu a fost executată şi a fost înlocuită cu pedeapsa închisorii potrivit art. 63 alin.(2) sau art. 64 alin.(5) şi (6), instanţa revocă suspendarea şi dispune executarea pedepsei, la care se adaugă pedeapsa închisorii care a înlocuit amenda.

(4) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere cel condamnat a săvârşit o nouă infracţiune, descoperită până la împlinirea termenului şi pentru care s-a pronunţat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanţa revocă suspendarea şi dispune executarea pedepsei.

(5) Pedeapsa principală pentru noua infracţiune se stabileşte şi se execută, după caz, potrivit dispoziţiilor referitoare la recidivă sau la pluralitatea intermediară.

Art. 97 Anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere

(1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere se descoperă că persoana condamnată mai săvârşise o infracţiune până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus suspendarea, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii chiar după expirarea acestui termen, suspendarea se anulează, aplicându-se, după caz, dispoziţiile privitoare la concursul de infracţiuni, recidivă sau pluralitate intermediară.

(2) În caz de concurs de infracţiuni sau pluralitate intermediară, instanţa poate dispune suspendarea executării pedepsei rezultate, dacă sunt îndeplinite condiţiile

prevăzute în art. 91. Dacă se dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, termenul de supraveghere se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare prin care s-a pronunțat anterior suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

Art. 98 Efectele suspendării executării pedepsei sub supraveghere

(1) Dacă până la expirarea termenului de supraveghere condamnatul nu a săvârşit din nou o infracțiune, nu s-a dispus revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere şi nu s-a descoperit o cauză de anulare, pedeapsa se consideră executată.

(2) *Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere nu produce efecte asupra* măsurilor de siguranță şi a obligațiilor civile prevăzute în hotărârea de condamnare.

Secțiunea a 6-a Liberarea condiționată

Art. 99 Condițiile liberării condiționate în cazul detențiunii pe viață

(1) Liberarea condiționată în cazul detențiunii pe viață poate fi dispusă dacă:

a) cel condamnat a executat efectiv 20 de ani de detențiune;

b) cel condamnat a avut o bună conduită pe toată durata executării pedepsei;

c) cel condamnat a îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedeşte că nu a avut nici o posibilitate să le îndeplinească;

d) instanța are convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat şi se poate reintegra în societate.

(2) Este obligatorie prezentarea motivelor de fapt ce au determinat acordarea liberării condiționate şi atenționarea condamnatului asupra conduitei sale viitoare şi a consecințelor la care se expune, dacă va mai comite infracțiuni sau nu va respecta măsurile de supraveghere, ori dacă nu va executa obligațiile ce îi revin pe durata termenului de supraveghere.

(3) De la data liberării condiționate, condamnatul este supus unui termen de supraveghere de 10 ani.

Art. 100 Condițiile liberării condiționate în cazul pedepsei închisorii

(1) Liberarea condiționată în cazul închisorii poate fi dispusă dacă:

a) cel condamnat a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei, în cazul închisorii care nu depăşeşte 10 ani, sau cel puțin trei pătrimi din durata pedepsei, dar nu mai mult de 20 de ani, în cazul închisorii mai mari de 10 ani;

b) cel condamnat se află în executarea pedepsei în regim semideschis sau deschis;

c) cel condamnat a îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedeşte că nu a avut nici o posibilitate să le îndeplinească;

d) instanța are convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat şi se poate reintegra în societate.

(2) În cazul condamnatului care a împlinit vârsta de 60 de ani, se poate dispune liberarea condiționată, după executarea efectivă a jumătate din durata pedepsei, în cazul *închisorii ce nu depăşeşte 10 ani, sau a cel puțin două treimi din durata pedepsei, în cazul* închisorii mai mari de 10 ani, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în alin.(1) lit.b) – d).

(3) În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin.(1) se ține seama de partea din durata pedepsei ce poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz, liberarea condiționată nu poate fi dispusă înainte de executarea

efectivă a cel puțin jumătate din durata pedepsei închisorii, când aceasta nu depăşeşte 10 ani, şi a cel puțin două treimi, când pedeapsa este mai mare de 10 ani.

(4) În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin.(2) se ține seama de partea din durata pedepsei ce poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz, liberarea condiționată nu poate fi dispusă înainte de executarea efectivă a cel puțin o treime din durata pedepsei închisorii, când aceasta nu depăşeşte 10 ani, şi a cel puțin jumătate, când pedeapsa este mai mare de 10 ani.

(5) Este obligatorie prezentarea motivelor de fapt ce au determinat acordarea liberării condiționate şi atenționarea condamnatului asupra conduitei sale viitoare şi a consecințelor la care se expune, dacă va mai comite infracțiuni sau nu va respecta măsurile de supraveghere, ori nu va executa obligațiile ce îi revin pe durata termenului de supraveghere.

(6) Intervalul cuprins între data liberării condiționate şi data împlinirii duratei pedepsei constituie termen de supraveghere pentru condamnat.

Art. 101 Măsurile de supraveghere şi obligațiile

(1) Dacă restul de pedeapsă rămas neexecutat la data liberării este de 2 ani sau mai mare, condamnatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele persoanei desemnate cu supravegherea sa;

c) să anunțe, în prealabil, orice schimbare a locuinței şi orice deplasare care depăşeşte 5 zile;

d) să comunice schimbarea locului de muncă;

e) să comunice informații şi documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

(2) În cazul prevăzut la alin.(1), instanța poate impune condamnatului să execute una sau mai multe din următoarele obligații:

a) să urmeze un curs de pregătire şcolară ori de calificare profesională;

b) să frecventeze un program de consiliere derulat sau monitorizat de serviciul de probațiune;

c) să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de către serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate;

d) să nu părăsească teritoriul României;

e) să nu se afle în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță;

f) să nu comunice cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu participanții la săvârşirea infracțiunii sau cu alte persoane, stabilite de instanță, ori să nu se apropie de acestea;

g) să nu conducă anumite vehicule stabilite de instanță;

h) să nu dețină, să nu folosească şi să nu poarte nicio categorie de arme.

(3) Obligațiile prevăzute în alin.(2) lit.d) - h) pot fi impuse în măsura în care nu au fost aplicate în conținutul pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi.

(4) Măsurile de supraveghere şi obligațiile prevăzute în alin.(2) lit.a) - c) se execută din momentul acordării liberării, pe o perioadă egală cu o treime din durata termenului de supraveghere, dar nu mai mult de 2 ani, iar obligațiile prevăzute în alin.(2) lit.d) - h) se execută pe toată durata termenului de supraveghere.

(5) Pentru stabilirea conținutului obligațiilor prevăzute în alin.(2) lit.a) - c) instanța va consulta serviciul de probațiune, care este obligat să formuleze recomandări în acest sens.

Art. 102 Supravegherea condamnatului

(1) Pe durata supravegherii datele prevăzute în art. 101 alin.(1) lit.c) - e) se comunică serviciului de probațiune.

CABINETUL MINISTRU MINISTERUL JUSTIȚIEI ROMÂNIA

(2) Supravegherea executării obligațiilor prevăzute în art. 101 alin.(2) lit.a) - c) se face de serviciul de probațiune. Verificarea modului de îndeplinire a obligației prevăzute în art. 101 alin.(2) lit.d) - h) se face de organele abilitate, care vor sesiza serviciul de probațiune cu privire la orice încălcare a acesteia.

(3) Supravegherea obligației prevăzută în art. 101 alin.(2) lit.f) poate fi realizată şi printr-un sistem electronic de supraveghere, în condițiile prevăzute de legea specială.

(4) Pe durata supravegherii, serviciul de probațiune are obligația să sesizeze instanța dacă:

a) au intervenit motive care justifică fie modificarea obligațiilor impuse de instanță, fie încetarea executării unora dintre acestea;

b) persoana supravegheată nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută, în condițiile stabilite, obligațiile ce îi revin.

Art. 103 Modificarea sau încetarea obligațiilor

(1) Dacă pe durata supravegherii au intervenit motive care justifică, fie impunerea unor noi obligații, fie sporirea sau diminuarea condițiilor de executare a celor existente, instanța dispune modificarea obligațiilor în mod corespunzător, pentru a asigura condamnatului şanse mai mari de reintegrare socială.

(2) Instanța dispune încetarea executării unora din obligațiile pe care le-a impus, când apreciază că menținerea acestora nu mai este necesară.

Art. 104 Revocarea liberării condiționate

(1) Dacă pe durata supravegherii persoana condamnată, cu rea-credința, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse, instanța revocă liberarea şi dispune executarea restului de pedeapsă.

(2) Dacă după acordarea liberării cel condamnat a săvârşit o nouă infracțiune, care a fost descoperită în termenul de supraveghere şi pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă liberarea şi dispune executarea restului de pedeapsă. Pedeapsa pentru noua infracțiune se stabileşte şi se execută, după caz, potrivit dispozițiilor de la recidivă sau pluralitate intermediară.

(3) Dispozițiile alin.(1) şi (2) se aplică în mod corespunzător şi în cazul liberării condiționate din executarea pedepsei detențiunii pe viață.

Art. 105 Anularea liberării condiționate

(1) Dacă, pe parcursul termenului, de supraveghere se descoperă că persoana condamnată mai săvârşise o infracțiune până la acordarea liberării, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii chiar după expirarea acestui termen, liberarea se anulează, aplicându-se, după caz, dispozițiile privitoare la concursul de infracțiuni, recidivă sau pluralitate intermediară.

(2) În cazul în care, în raport de pedeapsa rezultată, sunt îndeplinite condițiile prevăzute în art. 99 sau 100 instanța poate acorda liberarea condiționată. Dacă s-a dispus liberarea, termenul de supraveghere se calculează de la data acordării primei liberări.

(3) Când, după anulare, instanța dispune executarea pedepsei rezultate, partea din durata pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi neexecutată la data anulării suspendării se va executa după executarea pedepsei închisorii.

Art. 106 Efectele liberării condiționate

Dacă până la expirarea termenului de supraveghere condamnatul nu a săvârşit din nou o infracțiune, nu s-a dispus revocarea liberării condiționate şi nu s-a descoperit o cauză de anulare, pedeapsa se consideră executată.

TITLUL IV
MĂSURILE DE SIGURANȚĂ

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Art. 107 Scopul măsurilor de siguranță

(1) Măsurile de siguranță au ca scop înlăturarea unei stări de pericol şi preîntâmpinarea săvârşirii faptelor prevăzute de legea penală.

(2) Măsurile de siguranță se iau față de persoana care a comis o faptă prevăzută de legea penală, nejustificată.

(3) Măsurile de siguranță se pot lua chiar dacă făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă.

Art. 108 Categoriile măsurilor de siguranță

Măsurile de siguranță sunt:

a) obligarea la tratament medical;
b) internarea medicală;
c) interzicerea ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii;
d) confiscarea specială;
e) confiscarea extinsă.

CAPITOLUL II REGIMUL MĂSURILOR DE SIGURANȚĂ

Art. 109 Obligarea la tratament medical

(1) Dacă făptuitorul, din cauza unei boli, inclusiv cea provocată de consumul cronic de alcool sau de alte substanțe psihoactive, prezintă pericol pentru societate, poate fi obligat să urmeze un tratament medical până la însănătoşire sau până la obținerea unei ameliorări care să înlăture starea de pericol.

(2) Când persoana față de care s-a luat această măsură nu urmează tratamentul, se poate dispune internarea medicală.

(3) Dacă persoana obligată la tratament este condamnată la o pedeapsă privativă de libertate, tratamentul se efectuează şi în timpul executării pedepsei.

Art. 110 Internarea medicală

Când făptuitorul este bolnav psihic, consumator cronic de substanțe psihoactive sau suferă de o boală infecto-contagioasă şi prezintă pericol pentru societate, se poate lua măsura internării într-o unitate sanitară de specialitate, până la însănătoşire sau până la obținerea unei ameliorări care să înlăture starea de pericol.

Art. 111 Interzicerea ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii

(1) Când făptuitorul a săvârşit fapta datorită incapacității, nepregătirii sau altor cauze care îl fac inapt pentru ocuparea unei anumite funcții, pentru exercitarea unei profesii sau meserii, ori pentru desfăşurarea unei alte activități, se poate lua măsura interzicerii exercitării dreptului de a ocupa acea funcție ori de a exercita acea profesie, meserie sau activitate.

(2) Măsura de siguranță poate fi revocată la cerere, după trecerea unui termen de cel puțin un an, dacă se constată că temeiurile care au impus luarea ei au încetat. O nouă cerere nu se poate face decât după trecerea unui termen de cel puțin un an de la data respingerii cererii anterioare.

Art. 112 Confiscarea specială

(1) Sunt supuse confiscării speciale:

a) bunurile produse prin săvârşirea faptei prevăzute de legea penală;

b) bunurile care au fost folosite, în orice mod, sau destinate a fi folosite la săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală, dacă sunt ale făptuitorului sau dacă, aparţinând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor;

c) bunurile folosite, imediat după săvârşirea faptei, pentru a asigura scăparea făptuitorului sau păstrarea folosului ori produsului obţinut, dacă sunt ale făptuitorului sau dacă, aparţinând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor;

d) bunurile care au fost date pentru a determina săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală sau pentru a răsplăti pe făptuitor;

e) bunurile dobândite prin săvârşirea faptei prevăzută de legea penală, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate şi în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia;

f) bunurile a căror deţinere este interzisă de legea penală.

(2) În cazul prevăzut în alin.(1) lit.b) şi c), dacă valoarea bunurilor supuse confiscării este vădit disproporţionată faţă de natura şi gravitatea faptei, se dispune confiscarea în parte, prin echivalent bănesc, ţinând seama de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce şi de contribuţia bunului la aceasta. Dacă bunurile au fost produse, modificate sau adaptate în scopul săvârşirii faptei prevăzute de legea penală, se dispune confiscarea lor în întregime.

(3) În cazurile prevăzute la alin.(1) lit. b) şi c), dacă bunurile nu pot fi confiscate întrucât nu aparţin infractorului, iar persoana căreia îi aparţin nu a cunoscut scopul folosirii lor, se va confisca echivalentul în bani al acestora, cu aplicarea dispoziţiilor alin. (2).

(4) Dispoziţiile alin. (1) lit. b) nu se aplică în cazul faptelor săvârşite prin presă.

(5) Dacă bunurile supuse confiscării potrivit alin.(1) lit.b) - e) nu se găsesc, în locul lor se confiscă bani şi bunuri până la concurenţa valorii acestora.

(6) Se confiscă, de asemenea, bunurile şi banii obţinuţi din exploatarea bunurilor supuse confiscării precum şi bunurile produse de acestea, cu excepţia bunurilor prevăzute în alin.(1) lit.b) şi c).

Art.113. Confiscarea extinsă

(1) În cazul în care persoana este condamnată pentru comiterea unei infracţiuni pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoarea mai mare de 5 ani şi care este susceptibilă să îi procure un folos material, instanţa poate dispune şi confiscarea altor bunuri decât cele menţionate la art.112 dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) valoarea bunurilor dobândite de persoana condamnată, într-o perioadă de cinci ani înainte şi, dacă este cazul, după momentul săvârşirii infracţiunii până la data punerii în mişcare a acţiunii penale, depăşeşte în mod vădit veniturile obţinute de aceasta în mod licit;

b) instanţa are convingerea că bunurile respective provin din activităţi de natura celor care au atras condamnarea.

(2) Pentru aplicarea dispoziţiilor alin. (1) se va ţine seama şi de valoarea bunurilor transferate de către persoana condamnată sau de un terţ unei persoane juridice asupra căreia persoana condamnată deţine controlul.

(3) Confiscarea nu poate depăşi valoarea bunurilor dobândite în perioada menţionată arătată la alin. (1) care excede nivelului veniturilor licite ale persoanei condamnate.

TITLUL V
MINORITATEA

CAPITOLUL I REGIMUL RĂSPUNDERII PENALE A MINORULUI

Art. 114 Limitele răspunderii penale

(1) Minorul care nu a împlinit vârsta de 13 ani nu răspunde penal.

(2) Minorul care are vârsta între 13 şi 16 ani răspunde penal numai dacă se dovedeşte că a săvârşit fapta cu discernământ.

(3) Minorul care a împlinit vârsta de 16 ani răspunde penal potrivit legii.

Art. 115 *Consecinţele răspunderii penale*

(1) Faţă de minorul care, la data săvârşirii infracţiunii, avea vârsta cuprinsă între 13 şi 18 ani se ia o măsură educativă neprivativă de libertate.

(2) Faţă de minorul prevăzut în alin. (1) se poate lua o măsură educativă privativă de libertate în următoarele cazuri:

a) dacă a mai săvârşit o infracţiune, pentru care i s-a aplicat o măsură educativă ce a fost executată înainte de comiterea infracţiunii pentru care este judecat;

b) atunci când pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârşită este închisoarea de 7 ani sau mai mare ori detenţiunea pe viaţă.

Art. 116 Măsurile educative

(1) Măsurile educative sunt neprivative de libertate sau privative de libertate.

1. Măsurile educative neprivative de libertate sunt:
   a) stagiul de formare civică;
   b) supravegherea;
   c) consemnarea la sfârşit de săptămână;
   d) asistarea zilnică;
2. Măsurile educative privative de libertate sunt:
   a) internarea într-un centru educativ;
   b) internarea într-un centru de detenţie.

(2) Alegerea măsurii educative care urmează să fie luată faţă de minor se face, în condiţiile art. 114, potrivit criteriilor prevăzute în art. 74.

Art. 117 Referatul de evaluare

(1) În vederea efectuării evaluării minorului, potrivit criteriilor prevăzute în art. 74, instanţa va solicita serviciului de probaţiune întocmirea unui referat care va cuprinde şi propuneri motivate referitoare la natura şi durata programelor de reintegrare socială pe care minorul ar trebui să le urmeze, precum şi la alte obligaţii ce pot fi impuse acestuia de către instanţă.

(2) Referatul de evaluare privind respectarea condiţiilor de executare a măsurii educative sau a obligaţiilor impuse se întocmeşte în toate cazurile în care instanţa dispune asupra măsurilor educative ori asupra modificării sau încetării executării obligaţiilor impuse, precum şi la terminarea executării măsurii educative.

CAPITOLUL II REGIMUL MĂSURILOR EDUCATIVE NEPRIVATIVE DE LIBERTATE

Art. 118 Stagiul de formare civică

(1) Măsura educativă a stagiului de formare civică constă în obligaţia minorului de a participa la un program cu o durată de cel mult două luni, pentru a-l ajuta să înţeleagă

consecințele legale şi sociale la care se expune în cazul săvârşirii de infracțiuni şi pentru a-l responsabiliza cu privire la comportamentul său viitor.

(2) Organizarea, asigurarea participării şi supravegherea minorului, pe durata cursului de formare civică, se fac sub coordonarea serviciului de probațiune, fără a afecta programul şcolar sau profesional al minorului.

Art. 119 Supravegherea

Măsura educativă a supravegherii constă în controlarea şi îndrumarea minorului în cadrul programului său zilnic, pe o durată cuprinsă între două şi patru luni, sub coordonarea serviciului de probațiune, pentru a asigura participarea la cursuri şcolare sau de formare profesională şi prevenirea desfăşurării unor activități sau intrarea în legătură cu anumite persoane care ar putea afecta procesul de îndreptare al acestuia.

Art. 120 Consemnarea la sfârşit de săptămână

(1) Măsura educativă a consemnării la sfârşit de săptămână constă în obligația minorului de a nu părăsi locuința în zilele de sâmbătă şi duminică, pe o durată cuprinsă între 4 şi 12 săptămâni, afară de cazul în care, în această perioadă, are obligația de a participa la anumite programe ori de a desfăşura anumite activități impuse de instanță.

(2) Supravegherea se face sub coordonarea serviciului de probațiune.

Art. 121 Asistarea zilnică

(1) Măsura educativă a asistării zilnice constă în obligația minorului de a respecta un program stabilit de serviciul de probațiune, care conține orarul şi condițiile de desfăşurare a activităților, precum şi interdicțiile impuse minorului.

(2) Măsura educativă a asistării zilnice se ia pe o durată cuprinsă între 3 şi 6 luni, iar supravegherea se face sub coordonarea serviciului de probațiune.

Art. 122 Obligații ce pot fi impuse minorului

(1) Pe durata executării măsurilor educative neprivative de libertate, instanța poate impune minorului una sau mai multe dintre următoarele obligații:

a) să urmeze un curs de pregătire şcolară sau formare profesională;

b) să frecventeze un program de consiliere sau alte programe de reintegrare socială organizate sau coordonate de serviciul de probațiune;

c) să nu depăşească, fără acordul serviciului de probațiune, limita teritorială stabilită de instanță;

d) să nu se afle în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță;

e) să nu se apropie şi să nu comunice cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu participanții la săvârşirea infracțiunii ori cu alte persoane stabilite de instanță;

f) să se prezinte la serviciul de probațiune la datele fixate de acesta;

g) să se supună măsurilor de control, tratament sau îngrijire medicală.

(2) Supravegherea executării obligațiilor impuse de instanță se face sub coordonarea serviciului de probațiune.

(3) Pe durata executării măsurii educative neprivative de libertate, serviciul de probațiune are obligația să sesizeze instanța dacă:

a) au intervenit motive care justifică, fie modificarea obligațiilor impuse de instanță, fie încetarea executării unora dintre acestea;

b) persoana supravegheată nu respectă condițiile de executare a măsurii educative sau nu execută, în condițiile stabilite, obligațiile ce îi revin.

Art. 123 Modificarea sau încetarea obligațiilor

CABINETUL MINISTRULUI JUSTIȚIEI * * ROMÂNIA * *

(1) Dacă, pe parcursul supravegherii, au intervenit motive care justifică, fie impunerea unor noi obligații, fie sporirea sau diminuarea condițiilor de executare a celor existente, instanța dispune modificarea obligațiilor în mod corespunzător, pentru a asigura persoanei supravegheate şanse mai mari de îndreptare.

(2) Instanța dispune încetarea executării unora dintre obligațiile pe care le-a impus, când apreciază că menținerea acestora nu mai este necesară.

Art. 124 Prelungirea sau înlocuirea măsurilor educative neprivative de libertate

(1) Dacă minorul nu respectă, cu rea-credință, condițiile de executare a măsurii educative sau a obligațiilor impuse, instanța dispune:

a) prelungirea măsurii educative, fără a putea depăşi maximul prevăzut de lege pentru aceasta;

b) înlocuirea măsurii luate, cu o altă măsură educativă neprivativă de libertate mai severă;

c) înlocuirea măsurii luate, cu internarea într-un centru educativ, în cazul în care, inițial, s-a luat măsura educativă neprivativă de libertate cea mai severă, pe durata sa maximă.

(2) În cazurile prevăzute în alin.(1) lit. a) şi b), dacă nici de această dată nu sunt respectate condițiile de executare a măsurii educative sau a obligațiilor impuse, instanța înlocuieşte măsura educativă neprivativă de libertate cu măsura internării într-un centru educativ.

(3) Dacă minorul aflat în executarea unei măsuri educative neprivative de libertate săvârşeşte o nouă infracțiune sau este judecat pentru o infracțiune concurentă săvârşită anterior, instanța dispune:

a) prelungirea măsurii educative luate inițial fără a putea depăşi maximul prevăzut de lege pentru aceasta;

b) înlocuirea măsurii luată inițial cu o altă măsură educativă neprivativă de libertate mai severă;

c) înlocuirea măsurii luată inițial cu o măsură educativă privativă de libertate.

(4) În cazurile prevăzute în alin.(1) lit. a) şi b) şi în alin. (3) lit. a) şi b), instanța poate impune noi obligații în sarcina minorului ori sporeşte condițiile de executare a celor existente.

CAPITOLUL III REGIMUL MĂSURILOR EDUCATIVE PRIVATIVE DE LIBERTATE

Art. 125 Internarea într-un centru educativ

(1) Măsura educativă a internării într-un centru educativ constă în internarea minorului într-o instituție specializată în recuperarea minorilor, unde va urma un program de pregătire şcolară şi formare profesională potrivit aptitudinilor sale, precum şi programe de reintegrare socială.

(2) Internarea se dispune pe o perioadă cuprinsă între unu şi 3 ani.

(3) Dacă în perioada internării minorul săvârşeşte o nouă infracțiune sau este judecat pentru o infracțiune concurentă săvârşită anterior, instanța poate menține măsura internării într-un centru educativ, prelungind durata acesteia, fără a depăşi maximul prevăzut de lege, sau o poate înlocui cu măsura internării într-un centru de detenție.

(4) În cazul în care pe durata internării minorul a dovedit interes constant pentru însuşirea cunoştințelor şcolare şi profesionale şi a făcut progrese evidente în vederea reintegrării sociale, după executarea a cel puțin jumătate din durata internării, instanța poate dispune:

CABINETUL MINISTRU MINISTERUL JUSTIȚIEI ROMÂNIA

a) înlocuirea internării cu măsura educativă a asistării zilnice pe o perioadă egală cu durata internării neexecutate dar nu mai mult de 6 luni, dacă persoana internată nu a împlinit vârsta de 18 ani;
b) liberarea din centrul educativ, dacă persoana internată a împlinit vârsta de 18 ani.

(5) Odată cu înlocuirea sau liberarea instanța impune respectarea uneia sau mai multora dintre obligațiile prevăzute în art. 122 până la împlinirea duratei măsurii internării.

(6) Dacă minorul nu respectă, cu rea-credință, condițiile de executare a măsurii asistării zilnice sau obligațiile impuse, instanța revine asupra înlocuirii sau liberării şi dispune executarea restului rămas neexecutat din durata măsurii internării într-un centru educativ.

(7) În cazul săvârşirii, până la împlinirea duratei internării, a unei noi infracțiuni de către o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani şi față de care s-a dispus înlocuirea măsurii internării într-un centru educativ cu măsura asistării zilnice, instanța revine asupra înlocuirii şi dispune:
a) executarea restului rămas din durata măsurii internării inițiale, cu posibilitatea prelungirii duratei acesteia până la maximul prevăzut de lege;
b) internarea într-un centru de detenție.

Art. 126 Internarea într-un centru de detenție

(1) Măsura educativă a internării într-un centru de detenție constă în internarea minorului într-o instituție specializată în recuperarea minorilor, cu regim de pază şi supraveghere, unde va urma programe intensive de reintegrare socială, precum şi programe de pregătire şcolară şi formare profesională potrivit aptitudinilor sale.

(2) Internarea se dispune pe o perioadă cuprinsă între 2 şi 5 ani, afară de cazul în care pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârşită este închisoarea de 20 de ani sau mai mare ori detențiunea pe viață, când internarea se ia pe o perioadă cuprinsă între 5 şi 15 ani.

(3) Dacă în perioada internării minorul săvârşeşte o nouă infracțiune sau este judecat pentru o infracțiune concurentă săvârşită anterior, instanța prelungeşte măsura internării fără a depăşi maximul prevăzut în alin. (2), determinat în raport cu pedeapsa cea mai grea dintre cele prevăzute de lege pentru infracțiunile săvârşite. Din durata măsurii educative se scade perioada executată până la data hotărârii.

(4) În cazul în care pe durata internării minorul a dovedit interes constant pentru însuşirea cunoştințelor şcolare şi profesionale şi a făcut progrese evidente în vederea reintegrării sociale, după executarea a cel puțin jumătate din durata internării, instanța poate dispune:

a) înlocuirea internării cu măsura educativă a asistării zilnice pe o perioadă egală cu durata internării neexecutate dar nu mai mult de 6 luni, dacă persoana internată nu a împlinit vârsta de 18 ani;

b) liberarea din centrul de detenție, dacă persoana internată a împlinit vârsta de 18 ani.

(5) Odată cu înlocuirea sau liberarea instanța impune respectarea uneia sau mai multora dintre obligațiile prevăzute în art. 122 până la împlinirea duratei măsurii internării.

(6) Dacă minorul nu respectă, cu rea-credință, condițiile de executare a măsurii asistării zilnice sau obligațiile impuse, instanța revine asupra înlocuirii sau liberării şi dispune executarea restului rămas neexecutat din durata măsurii internării într-un centru de detenție.

(7) În cazul săvârşirii, până la împlinirea duratei internării, a unei noi infracțiuni de către o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani şi față de care s-a dispus înlocuirea măsurii internării într-un centru de detenția cu măsura asistării zilnice, instanța revine asupra înlocuirii şi dispune:

a) executarea restului rămas din durata măsurii internării într-un centru de detenție;

b) prelungeşte durata acestei internări în condițiile prevăzute în alin.(3).

Art. 127 Schimbarea regimului de executare

Dacă în cursul executării unei măsuri educative privative de libertate persoana internată, care a împlinit vârsta de 18 ani, are un comportament prin care influenţează negativ sau împiedică procesul de recuperare şi reintegrare a celorlalte persoane internate, instanţa poate dispune continuarea executării măsurii educative într-un penitenciar.

Art. 128 Calculul duratei măsurilor educative

În cazul măsurilor educative privative de libertate dispoziţiile art. 71-73 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL IV DISPOZIŢII COMUNE

Art. 129 Efectele cauzelor de atenuare şi agravare

În cazul infracţiunilor săvârşite în timpul minorităţii, cauzele de atenuare şi agravare sunt avute în vedere la alegerea măsurii educative şi produc efecte între limitele prevăzute de lege pentru fiecare măsură educativă.

Art. 130 Pluralitatea de infracţiuni

(1) În caz de concurs de infracţiuni săvârşite în timpul minorităţii, se stabileşte şi se ia o singură măsură educativă pentru toate faptele, în condiţiile art. 115, ţinând seama de criteriile prevăzute în art. 74.

(2) În cazul săvârşirii a două infracţiuni dintre care una în timpul minorităţii şi una după majorat, pentru infracţiunea comisă în timpul minorităţii se ia o măsură educativă iar pentru infracţiunea săvârşită după majorat se stabileşte o pedeapsă, după care:

a) dacă măsura educativă este neprivativă de libertate, se execută numai pedepsa;

b) dacă măsura educativă este privativă de libertate iar pedeapsa este închisoarea, se aplică pedeapsa închisorii, care se majorează cu o durată egală cu cel puţin o pătrime din durata măsurii educative ori din restul rămas neexecutat din aceasta la data săvârşirii infracţiunii comise după majorat;

c) dacă pedeapsa aplicată pentru infracţiunea săvârşită după majorat este detenţiunea pe viaţă, se execută numai această pedeapsă;

d) dacă măsura educativă este privativă de libertate iar pedeapsa este amenda, se execută măsura educativă, a cărei durată se majorează cu cel mult 6 luni, fără a depăşi maximul prevăzut de lege pentru aceasta.

(3) În cazul prevăzut în alin.(2) lit. b) din durata pedepsei aplicate se scade ceea ce s-a executat din momentul săvârşirii infracţiunii comise după majorat până la data judecării.

(4) În cazul săvârşirii după majorat a două sau mai multe infracţiuni concurente, se aplică mai întâi regulile referitoare la concursul de infracţiuni, după care se face aplicarea dispoziţiilor alin.(2).

(5) Pedeapsa stabilită potrivit dispoziţiilor alin.(2) lit. b) nu poate face obiectul amânării aplicării pedepsei sau al suspendării executării sub supraveghere.

Art. 131 Descoperirea unei infracţiuni săvârşite în timpul minorităţii

Dacă pe durata termenului de supraveghere al amânării aplicării pedepsei, al suspendării sub supraveghere ori al liberării condiţionate se descoperă că persoana supravegheată mai săvârşise o infracţiune în timpul minorităţii pentru care s-a luat chiar după expirarea acestui termen o măsură educativă privativă de libertate, amânarea, suspendarea sau liberarea se anulează, aplicându-se în mod corespunzător dispoziţiile art. 130 alin.(2) – (4).

Art. 132 Prescripția răspunderii penale a minorilor

Termenele de prescripție a răspunderii penale, prevăzute în art. 155, se reduc la jumătate pentru cei care la data săvârşirii infracțiunii erau minori şi se întrerup sau se suspendă în condițiile prevăzute de lege pentru majori.

Art. 133 Prescripția executării măsurilor educative

(1) Măsurile educative neprivative de libertate se prescriu într-un termen de 2 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care au fost luate.

(2) Măsurile educative privative de libertate se prescriu într-un termen egal cu durata măsurii educative luate, dar nu mai puțin de 2 ani.

(3) Termenele de prescripție a executării măsurilor educative se întrerup şi se suspendă în condițiile prevăzute de lege pentru majori.

(4) În cazul înlocuirii măsurilor educative, executarea se prescrie în raport cu măsura educativă mai grea şi curge de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a dispus înlocuirea.

Art. 134 Efectele măsurilor educative

Măsurile educative nu atrag interdicții, decăderi sau incapacități.

Art. 135 Minorul devenit major

(1) Dispozițiile prezentului titlu se aplică şi majorilor care, la data săvârşirii infracțiunii, aveau vârsta cuprinsă între 13 şi 18 ani.

(2) Când, la data pronunțării hotărârii prin care s-a luat o măsură educativă privativă de libertate, infractorul a împlinit vârsta de 18 ani instanța, ținând seama de posibilitățile sale de îndreptare, de vârsta acestuia precum şi de celelalte criterii prevăzute în art. 74, poate dispune executarea măsurii educative într-un penitenciar.

TITLUL VI
RĂSPUNDEREA PENALĂ A PERSOANEI JURIDICE

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Art. 136 Condițiile răspunderii penale a persoanelor juridice

(1) Persoanele juridice, cu excepția statului şi a autorităților publice, răspund penal pentru infracțiunile săvârşite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice.

(2) Instituțiile publice nu răspund penal pentru infracțiunile săvârşite în exercitarea unei activități ce nu poate face obiectul domeniului privat.

(3) Răspunderea penală a persoanei juridice nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a contribuit la săvârşirea aceleiaşi fapte.

Art. 137 Pedepsele aplicabile persoanei juridice

(1) Pedepsele aplicabile persoanei juridice sunt principale şi complementare.

(2) Pedeapsa principală este amenda.

(3) Pedepsele complementare sunt:

a) dizolvarea persoanei juridice;

b) suspendarea activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani;

c) închiderea unor puncte de lucru ale persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani;
d) interzicerea de a participa la procedurile de achiziții publice pe o durată de la unu la 3 ani;
e) plasarea sub supraveghere judiciară;
f) afişarea sau publicarea hotărârii de condamnare.

Art. 138 Stabilirea amenzii pentru persoana juridică

(1) Amenda constă în suma de bani pe care persoana juridică este condamnată să o plătească statului.

(2) Cuantumul amenzii se stabileşte prin sistemul zilelor–amendă. Suma corespunzătoare unei zile – amendă, cuprinsă între 100 şi 5 000 lei, se înmulţeşte cu numărul zilelor-amendă, care este cuprins între 15 zile şi 600 de zile.

(3) Instanța stabileşte numărul zilelor–amendă ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei. Cuantumul sumei corespunzătoare unei zile – amendă se determină ținând seama de cifra de afaceri în cazul persoanei juridice cu scop lucrativ, respectiv de valoarea activului patrimonial în cazul altor persoane juridice, precum şi de celelalte obligații ale persoanei juridice.

(4) Limitele speciale ale zilelor-amendă sunt cuprinse între:

a) 60 şi 180 de zile-amendă, când legea prevede pentru infracțiunea săvârşită numai pedeapsa amenzii;

b) 120 şi 240 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa închisorii de cel mult 5 ani, unică sau alternativ cu pedeapsa amenzii;

c) 180 şi 300 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa închisorii de cel mult 10 ani;

d) 240 şi 420 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa închisorii de cel mult 20 de ani;

e) 360 şi 510 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 20 de ani sau detenţiunea pe viață;

(5) Când prin infracțiunea săvârşită persoana juridică a urmărit obținerea unui folos patrimonial, limitele speciale ale zilelor-amendă prevăzute de lege pentru infracțiunea comisă se pot majora cu o treime, fără a se depăşi maximul general al amenzii. La stabilirea amenzii se va ține seama de valoarea folosului patrimonial obținut sau urmărit.

CAPITOLUL II REGIMUL PEDEPSELOR COMPLEMENTARE APLICATE PERSOANEI JURIDICE

Art. 139 Aplicarea şi executarea pedepselor complementare în cazul persoanei juridice

(1) Aplicarea uneia sau mai multor pedepse complementare se dispune atunci când instanța constată că, față de natura şi gravitatea infracțiunii, precum şi de împrejurările cauzei, aceste pedepse sunt necesare.

(2) Aplicarea uneia sau mai multor pedepse complementare este obligatorie când legea prevede această pedeapsă.

(3) Pedepsele complementare prevăzute în art. 137 alin.(3) lit.b) - f) se pot aplica în mod cumulativ.

(4) Executarea pedepselor complementare începe după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Art. 140 Dizolvarea persoanei juridice

(1) Pedeapsa complementară a dizolvării persoanei juridice se aplică atunci când :

a) persoana juridică a fost constituită în scopul săvârşirii de infracţiuni;

b) obiectul său de activitate a fost deturnat în scopul comiterii de infracţiuni, iar pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârşită este închisoarea mai mare de 3 ani.

(2) În caz de neexecutare, cu rea-credinţă, a uneia dintre pedepsele complementare prevăzute în art. 137 alin.(3) lit.b) - e), instanţa dispune dizolvarea persoanei juridice.

(3) Pedeapsa complementară a dizolvării persoanei juridice are ca efect deschiderea procedurii de lichidare, potrivit legii, iar o copie după dispozitivul hotărârii definitive de condamnare prin care s-a aplicat această pedeapsă va fi comunicată, de îndată, instanţei civile competente, care va proceda la desemnarea lichidatorului.

Art. 141 Suspendarea activităţii persoanei juridice

(1) Pedeapsa complementară a suspendării activităţii persoanei juridice constă în interzicerea desfăşurării activităţii sau a uneia dintre activităţile persoanei juridice, în realizarea căreia a fost săvârşită infracţiunea.

(2) În caz de neexecutare, cu rea-credinţă, a pedepsei complementare prevăzute în art. 137 alin.(3) lit.f), instanţa dispune suspendarea activităţii sau a uneia dintre activităţile persoanei juridice până la punerea în executare a pedepsei complementare, dar nu mai mult de 3 luni.

(3) Dacă până la împlinirea termenului prevăzut în alin.(2) pedeapsa complementară nu a fost pusă în executare instanţa dispune dizolvarea persoanei juridice.

Art. 142 Neaplicarea dizolvării sau suspendării activităţii persoanei juridice

(1) Pedepsele complementare prevăzute în art. 137 alin.(3) lit.a) şi b) nu pot fi aplicate instituţiilor publice, partidelor politice, sindicatelor, patronatelor şi organizaţiilor religioase ori aparţinând minorităţilor naţionale, constituite potrivit legii.

(2) Dispoziţiile prevăzute în alin. (1) se aplică şi persoanelor juridice care îşi desfăşoară activitatea în domeniul presei.

Art. 143 Închiderea unor puncte de lucru ale persoanei juridice

(1) Pedeapsa complementară a închiderii unor puncte de lucru ale persoanei juridice constă în închiderea unuia sau mai multora dintre punctele de lucru aparţinând persoanei juridice cu scop lucrativ, în care s-a desfăşurat activitatea în realizarea căreia a fost săvârşită infracţiunea.

(2) Dispoziţiile prevăzute în alin.(1) nu se aplică persoanelor juridice care îşi desfăşoară activitatea în domeniul presei.

Art. 144 Interzicerea de a participa la procedurile de achiziţii publice

Pedeapsa complementară a interzicerii de a participa la procedurile de achiziţii publice constă în interzicerea de a participa, direct sau indirect, la procedurile pentru atribuirea contractelor de achiziţii publice, prevăzute de lege.

Art. 145 Plasarea sub supraveghere judiciară

(1) Plasarea sub supraveghere judiciară constă în desemnarea de către instanţă a unui administrator judiciar care va supraveghea, pe o perioadă de la unu la 3 ani, desfăşurarea activităţii ce a ocazionat săvârşirea infracţiunii.

(2) Mandatarul judiciar are obligaţia de a sesiza instanţa atunci când constată că persoana juridică nu a luat măsurile necesare în vederea prevenirii comiterii de noi infracţiuni. În cazul în care instanţa constată că sesizarea este întemeiată, dispune înlocuirea acestei pedepse cu pedeapsa prevăzută de art. 141.

(3) Plasarea sub supraveghere judiciară nu se aplică în cazul persoanelor juridice menționate la art. 142.

Art. 146 Afişarea sau publicarea hotărârii de condamnare

(1) Afişarea hotărârii definitive de condamnare sau publicarea acesteia se realizează pe cheltuiala persoanei juridice condamnate.

(2) Prin afişarea sau publicarea hotărârii de condamnare nu poate fi dezvăluită identitatea persoanei vătămate.

(3) Afişarea hotărârii de condamnare se realizează în extras, în forma şi locul stabilite de instanță, pentru o perioadă cuprinsă între o lună şi 3 luni.

(4) Publicarea hotărârii de condamnare se face în extras şi în forma stabilită de instanță, prin intermediul presei scrise sau audio-vizuale ori prin alte mijloace de comunicare audio-vizuală, desemnate de instanță.

(5) Dacă publicarea se face prin presa scrisă sau audio-vizuală instanța stabileşte numărul aparițiilor, care nu poare fi mai mare de 10, iar în cazul publicării prin alte mijloace audio-vizuale durata acesteia nu poate depăşi 3 luni.

CAPITOLUL III DISPOZIȚII COMUNE

Art. 147 Recidiva în cazul persoanei juridice

(1) Există recidivă pentru persoana juridică atunci când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare şi până la reabilitare, persoana juridică săvârşeşte din nou o infracțiune.

(2) În caz de recidivă, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru noua infracțiune se majorează cu jumătate, fără a depăşi maximul general al pedepsei amenzii.

(3) Dacă amenda anterioară nu a fost executată, în tot sau în parte, amenda stabilită pentru noua infracțiune potrivit alin.(2), se adaugă la pedeapsa anterioară sau la restul rămas neexecutat din aceasta.

(4) Dispozițiile art. 41 se aplică în mod corespunzător.

Art. 148 Atenuarea şi agravarea răspunderii penale a persoanei juridice

(1) În caz de concurs de infracțiuni, pluralitate intermediară sau de cauze de atenuare ori agravare a răspunderii penale, persoanei juridice i se aplică regimul amenzii prevăzut de lege pentru persoana fizică.

(2) În caz de pluralitate de infracțiuni, pedepsele complementare de natură diferită, cu excepția dizolvării, sau cele de aceeaşi natură dar cu conținut diferit se cumulează, iar dintre pedepsele complementare de aceeaşi natură şi cu acelaşi conținut se aplică cea mai grea.

(3) În caz de pluralitate de infracțiuni, măsurile de siguranță luate conform art.112 şi 113 se cumulează.

Art. 149 Prescripția răspunderii penale

Răspunderea penală a persoanei juridice se prescrie în condițiile prevăzute de lege pentru persoana fizică, dispozițiile prevăzute în art. 154-157 aplicându-se în mod corespunzător.

Art. 150 Prescripția executării pedepsei

(1) Termenul de prescripție a executării pedepsei amenzii aplicate persoanei juridice este de 5 ani.

(2) Executarea pedepselor complementare aplicate persoanelor juridice se prescrie într-un termen de 3 ani, care curge de la data la care pedeapsa amenzii a fost executată sau considerată ca executată.

(3) Dispozițiile prevăzute în art. 161, 162 alin.(2), art. 163 şi art. 164 se aplică în mod corespunzător.

Art. 151 Reabilitarea persoanei juridice

Reabilitarea persoanei juridice are loc de drept dacă, în decurs de 3 ani de la data la care pedeapsa amenzii sau pedeapsa complementară a fost executată sau considerată ca executată, aceasta nu a mai săvârşit nici o altă infracțiune.

Art.152 Efectele comasării şi divizării persoanei juridice

(1) În cazul pierderii personalității juridice prin fuziune, absorbție sau divizare intervenită după comiterea infracțiunii, răspunderea penală şi consecințele acesteia se va angaja:

a) în sarcina persoanei juridice creată prin fuziune;
b) în sarcina persoanei juridice absorbante;
c) în sarcina persoanelor juridice care au fost create prin divizare sau care au dobândit fracțiuni din patrimoniul persoanei divizate.

(2) În cazul prevăzut la alin.(1) la individualizarea pedepsei se va ține seama de cifra de afaceri, respectiv de valoarea activului patrimonial al persoanei juridice care a comis infracțiunea, precum şi de partea din patrimoniul acesteia care a fost transmisă fiecărei persoane juridice participante la operațiune.

TITLUL VII
CAUZELE CARE ÎNLĂTURĂ RĂSPUNDEREA PENALĂ

Art. 153 Efectele amnistiei

(1) Amnistia înlătură răspunderea penală pentru infracțiunea săvârşită. Dacă intervine după condamnare, ea înlătură şi executarea pedepsei pronunțate, precum şi celelalte consecințe ale condamnării. Amenda încasată anterior amnistiei nu se restituie.

(2) Amnistia nu are efecte asupra măsurilor de siguranță şi asupra drepturilor persoanei vătămate.

Art. 154 Prescripția răspunderii penale

(1) Prescripția înlătură răspunderea penală.

(2) Prescripția nu înlătură răspunderea penală în cazul infracțiunilor de genocid, contra umanității şi de război.

Art.155 Termenele de prescripție a răspunderii penale

(1) Termenele de prescripție a răspunderii penale sunt:

a) 15 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârşită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 20 de ani;

b) 10 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârşită pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, dar care nu depăşeşte 20 de ani;

c) 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârşită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depăşeşte 10 ani;

d) 5 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârşită pedeapsa închisorii mai mare de un an dar care nu depăşeşte 5 ani;

e) 3 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii care nu depășește un an sau amenda;

(2) Termenele prevăzute în prezentul articol încep să curgă de la data săvârșirii infracțiunii. În cazul infracțiunilor continue termenul curge de la data încetării acțiunii sau inacțiunii, în cazul infracțiunilor continuate, de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni iar în cazul infracțiunilor de obicei, de la data săvârșirii ultimului act.

(3) În cazul infracțiunilor progresive, termenul de prescripție a răspunderii penale începe să curgă de la data săvârșirii acțiunii sau inacțiunii și se calculează în raport cu pedeapsa corespunzătoare rezultatului definitiv produs.

(4) În cazul infracțiunilor contra libertății și integrității sexuale, săvârșite față de un minor, termenul de prescripție începe să curgă de la data la care acesta a devenit major. Dacă minorul a decedat înainte de împlinirea majoratului, termenul de prescripție începe să curgă de la data decesului.

Art. 156 Întreruperea cursului prescripției răspunderii penale

(1) Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză.

(2) După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție.

(3) Întreruperea cursului prescripției produce efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de întrerupere privește numai pe unii dintre ei.

(4) Termenele prevăzute în art. 155, dacă au fost depășite cu încă o jumătate, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni.

(5) Admiterea în principiu a cererii de redeschidere a procesului penal face să curgă un nou termen de prescripție a răspunderii penale.

Art. 157 Suspendarea cursului prescripției răspunderii penale

(1) Cursul termenului prescripției răspunderii penale este suspendat pe timpul cât o dispoziție legală sau o împrejurare de neprevăzut ori de neînlăturat împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal.

(2) Prescripția își reia cursul din ziua în care a încetat cauza de suspendare.

Art.158 Lipsa plângerii prealabile

(1) În cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată, lipsa acestei plângeri înlătură răspunderea penală.

(2) Fapta care a adus o vătămare mai multor persoane atrage răspunderea penală, chiar dacă plângerea prealabilă s-a făcut numai de către una dintre ele.

(3) Fapta atrage răspunderea penală a tuturor persoanelor fizice sau juridice care au participat la săvârșirea acesteia, chiar dacă plângerea prealabilă s-a făcut numai cu privire la una dintre acestea.

(4) În cazul în care cel vătămat este o persoană lipsită de capacitate de exercițiu ori cu capacitatea de exercițiu restrânsă, acțiunea penală se poate pune în mișcare și din oficiu.

(5) Dacă persoana vătămată a decedat, sau în cazul persoanei juridice aceasta a fost lichidată, înainte de expirarea termenului prevăzut de lege pentru introducerea plângerii, acțiunea penală poate fi pusă în mișcare din oficiu.

Art. 159 Retragerea plângerii prealabile

(1) Retragerea plângerii prealabile poate interveni până la pronunțarea unei hotărâri definitive, în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile.

(2) Retragerea plângerii prealabile înlătură răspunderea penală a persoanei cu privire la care plângerea a fost retrasă.

(3) Pentru persoanele lipsite de capacitate de exercițiu retragerea plângerii prealabile se face numai de reprezentanții lor legali. În cazul persoanelor cu capacitate de exercițiu restrânsă retragerea se face cu încuviințarea persoanelor prevăzute de lege.

(4) În cazul infracțiunilor pentru care punerea în mişcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile, dar acțiunea penală a fost pusă în mişcare din oficiu în condițiile legii, retragerea plângerii produce efecte numai dacă este însuşită de procuror.

TITLUL VIII
CAUZELE CARE ÎNLĂTURĂ SAU MODIFICĂ EXECUTAREA PEDEPSEI

Art. 160 Efectele grațierii

(1) Grațierea are ca efect înlăturarea, în totul sau în parte, a executării pedepsei ori comutarea acesteia în alta mai uşoară.

(2) Grațierea nu are efecte asupra pedepselor complementare şi masurilor educative neprivative de libertate, în afară de cazul când se dispune altfel prin actul de grațiere.

(3) Grațierea nu are efect asupra măsurilor de siguranță şi asupra drepturilor persoanei vătămate.

(4) Grațierea nu are efecte asupra pedepselor a căror executare este suspendată sub supraveghere, în afară de cazul când se dispune altfel prin actul de grațiere.

Art. 161 Prescripția executării pedepsei

(1) Prescripția înlătură executarea pedepsei principale.

(2) Prescripția nu înlătură executarea pedepselor principale pronunțate pentru infracțiunile de genocid, contra umanității şi de război.

Art. 162 Termenele de prescripție a executării pedepsei

(1) Termenele de prescripție a executării pedepsei pentru persoana fizică sunt:

a) 20 de ani, când pedeapsa care urmează a fi executată este detențiunea pe viață sau închisoarea mai mare de 15 ani;

b) 5 ani, plus durata pedepsei ce urmează a fi executată, dar nu mai mult de 15 ani, în cazul celorlalte pedepse cu închisoarea;

c) 3 ani, în cazul când pedeapsa este amenda.

(2) Termenele arătate în alin.(1) se socotesc de la data când hotărârea de condamnare a rămas definitivă.

(3) În cazul revocării sau anularii amânării aplicării pedepsei, suspendării executării pedepsei sub supraveghere ori liberării condiționate, termenul de prescripție începe să curgă de la data când hotărârea de revocare sau anulare a rămas definitivă.

(4) În cazul revocării liberării condiționate, în condițiile art. 104 alin.(1), termenul de prescripție începe să curgă de la data când hotărârea de revocare a rămas definitivă şi se calculează în raport cu restul de pedeapsă neexecutat.

(5) În cazul înlocuirii pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii, termenul de prescripție curge de la data când hotărârea înlocuire a rămas definitivă şi se calculează în raport cu durata pedepsei închisorii.

(6) Pedepsele complementare aplicate persoanei fizice şi măsurile de siguranță nu se prescriu.

MINISTERUL JUSTIȚIEI * * ROMÂNIA CABINETUL MINISTRU * *

Art. 163 Întreruperea cursului prescripției executării pedepsei

(1) Cursul termenului de prescripție a executării pedepsei se întrerupe prin începerea executării pedepsei. Sustragerea de la executare, după începerea executării pedepsei, face să curgă un nou termen de prescripție de la data sustragerii.

(2) Cursul termenului de prescripție a executării se întrerupe şi prin săvârşirea din nou a unei infracțiuni.

(3) Cursul termenului de prescripție a executării pedepsei amenzii se întrerupe şi prin înlocuirea obligației de plată a amenzii cu obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității.

Art. 164 Suspendarea cursului prescripției executării pedepsei

(1) Cursul termenului prescripției executării pedepsei este suspendat în cazurile şi condițiile prevăzute în Codul de procedură penală.

(2) Prescripția îşi reia cursul din ziua în care a încetat cauza de suspendare.

TITLUL IX
CAUZELE CARE ÎNLĂTURĂ CONSECINȚELE CONDAMNĂRII

Art. 165 Reabilitarea de drept

Reabilitarea are loc de drept în cazul condamnării la pedeapsa amenzii, la pedeapsa închisorii care nu depăşeşte doi ani sau la pedeapsa închisorii a cărei executare a fost suspendată sub supraveghere, dacă în decurs de 3 ani condamnatul nu a săvârşit o altă infracțiune.

Art. 166 Reabilitarea judecătorească

(1) Condamnatul poate fi reabilitat, la cerere, de instanță după împlinirea următoarelor termene:

a) 4 ani, în cazul condamnării la pedeapsa închisorii mai mare de 2 ani, dar care nu depăşeşte 5 ani;

b) 5 ani, în cazul condamnării la pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depăşeşte 10 ani;

c) 6 ani, în cazul condamnării la pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani sau în cazul pedepsei detențiunii pe viață, comutată sau înlocuită cu pedeapsa închisorii;

d) 7 ani, în cazul condamnării la pedeapsa detențiunii pe viață considerată executată ca urmare a grațierii, a împlinirii termenului de prescripție a executării pedepsei sau a liberării condiționate.

(2) Condamnatul decedat până la împlinirea termenului de reabilitare poate fi reabilitat dacă instanța, evaluând comportarea condamnatului până la deces, apreciază că merită acest beneficiu.

Art. 167 Calculul termenului de reabilitare

(1) Termenele prevăzute în art. 165 şi 166 se socotesc de la data când a luat sfârşit executarea pedepsei principale sau de la data când aceasta s-a prescris.

(2) Pentru cei condamnați la pedeapsa amenzii, termenul curge din momentul în care amenda a fost achitată integral sau executarea ei s-a stins în orice alt mod.

(3) În caz de grațiere totală sau de grațiere a restului de pedeapsă, termenul curge de la data actului de grațiere, dacă la acea dată hotărârea de condamnare era definitivă sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, dacă actul de grațiere se referă la infracțiuni în curs de judecată.

(4) În caz de suspendare sub supraveghere a executării pedepsei termenul curge de la data împlinirii termenului de supraveghere.

(5) În cazul condamnărilor succesive termenul de reabilitare se calculează în raport cu pedeapsa cea mai grea şi curge de la data executării ultimei pedepse.

Art. 168 Condiţiile reabilitării judecătoreşti

Cererea de reabilitare judecătorească se admite dacă cel condamnat întruneşte următoarele condiţii:

a) nu a săvârşit o altă infracţiune în intervalul prevăzut în art. 166;

b) a achitat integral cheltuielile de judecată şi şi-a îndeplinit obligaţiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când acesta dovedeşte că nu a avut posibilitatea să le îndeplinească sau **când partea civilă** a renunţat la despăgubiri.

Art. 169 Efectele reabilitării de drept sau judecătoreşti

(1) Reabilitarea face să înceteze decăderile şi interdicţiile, precum şi incapacităţile care rezultă din condamnare.

(2) Reabilitarea nu are ca urmare obligaţia de reintegrare în funcţia din care condamnatul a fost scos în urma condamnării ori de redare a gradului militar pierdut.

(3) Reabilitarea nu are efecte asupra măsurilor de siguranţă.

Art. 170 Reînnoirea cererii de reabilitare judecătorească

(1) În caz de respingere a cererii de reabilitare, nu se poate introduce o nouă cerere decât după un termen de un an, care se socoteşte de la data respingerii cererii prin hotărâre definitivă.

(2) Condiţiile prevăzute în art. 168 trebuie să fie îndeplinite şi pentru intervalul de timp care a precedat noua cerere.

(3) Cererea respinsă ca urmare a neîndeplinirii unor condiţii de formă poate fi reînnoită potrivit Codului de procedură penală.

Art. 171 Anularea reabilitării

Reabilitarea judecătorească va fi anulată când, după acordarea ei, s-a descoperit că cel reabilitat mai săvârşise o infracţiune care, dacă ar fi fost cunoscută, ar fi condus la respingerea cererii de reabilitare.

TITLUL X
ÎNŢELESUL UNOR TERMENI SAU EXPRESII ÎN LEGEA PENALĂ

Art. 172 Dispoziţii generale

Ori de câte ori legea penală foloseşte un termen sau o expresie din cele arătate în prezentul titlu, înţelesul acestora este cel prevăzut în articolele următoare, afară de cazul când legea penală dispune altfel.

Art. 173 Legea penală

Prin *"lege penală"* se înţelege orice dispoziţie cu caracter penal cuprinsă în legi organice, ordonanţe de urgenţă sau alte acte normative care la data adoptării lor aveau putere de lege.

Art. 174 Săvârşirea unei infracţiuni

ROMÂNIA MINISTERUL JUSTIŢIEI CABINETUL MINISTRU

Prin *„săvârşirea unei infracţiuni"* sau *„comiterea unei infracţiuni"* se înţelege săvârşirea oricăreia dintre faptele pe care legea le pedepseşte ca infracţiune consumată sau ca tentativă, precum şi participarea la comiterea acestora în calitate de coautor, instigator sau complice.

Art. 175 Funcţionar

(1) *„Funcţionar"* este persoana care exercită, permanent sau temporar, atribuţii care îi permit să ia decizii, să participe la luarea deciziilor sau să influenţeze luarea acestora în cadrul unei persoane juridice care desfăşoară o activitate ce nu poate face obiectul domeniului privat.

(2) De asemenea, este considerat funcţionar în sensul legii penale persoana care exercită o activitate pentru care a fost învestit de o autoritate publică şi care este supusă controlului acesteia.

Art. 176 Membru de familie

(1) Prin *„membru de familie"* se înţelege:

a) ascendenţii şi descendenţii, fraţii şi surorile, copiii acestora, precum şi persoanele devenite prin adopţie, potrivit legii, astfel de rude;

b) soţul;

c) persoanele care au stabilit relaţii asemănătoare acelora dinte soţi sau dintre părinţi şi copii, în cazul în care conviețuiesc.

(2) Dispoziţiile din legea penală privitoare la membru de familie, în limitele prevăzute de alin.(1) lit.a), se aplică, în caz de adopţie, şi persoanei adoptate ori descendenţilor acesteia în raport cu rudele fireşti.

Art. 177 Informaţii secrete de stat şi înscrisuri oficiale

(1) *„Informaţii secrete de stat"* sunt informaţiile clasificate astfel de autorităţile competente, potrivit legii.

(2) *„Înscris oficial"* este orice înscris care emană de la o persoană juridică dintre cele la care se referă art. 175 alin.(1) ori de la persoana prevăzută în art. 175 alin.(2) sau care aparţine unor asemenea persoane.

Art. 178 Arme

(1) *„Arme"* sunt instrumentele, dispozitivele sau piesele declarate astfel prin dispoziţii legale.

(2) Sunt asimilate armelor orice alte obiecte de natură a putea fi folosite ca arme şi care au fost întrebuinţate pentru atac.

Art. 179 Instrument de plată electronică

Prin *„instrument de plată electronică"* se înţelege un instrument care permite titularului să efectueze retrageri de numerar, încărcarea şi descărcarea unui instrument de monedă electronică precum şi transferuri de fonduri, altele decât cele ordonate şi executate de către instituţii financiare.

Art. 180 Sistem informatic şi date informatice

(1) Prin *„sistem informatic"* se înţelege orice dispozitiv sau ansamblu de dispozitive interconectate sau aflate în relaţie funcţională, dintre care unul sau mai multe asigură prelucrarea automată a datelor, cu ajutorul unui program informatic

(2) Prin *„date informatice"* se înţelege orice reprezentare a unor fapte, informaţii sau concepte într-o formă care poate fi prelucrată printr-un sistem informatic.

CABINETUL MINISTRU ROMÂNIA MINISTERUL JUSTIȚIEI

Art. 181 Exploatarea unei persoane

Prin *„exploatarea unei persoane"* se înțelege:

a) supunerea la executarea unei munci sau îndeplinirea de servicii, în mod forțat ori cu încălcarea normelor legale privind condițiile de muncă, salarizare, sănătate şi securitate;

b) ținerea în stare de sclavie sau alte procedee asemănătoare de lipsire de libertate ori de aservire;

c) obligarea la practicarea prostituției, la manifestări pornografice în vederea producerii şi difuzării de materiale pornografice sau la alte forme de exploatare sexuală;

d) obligarea la practicarea cerşetoriei;

e) prelevarea de organe.

Art. 182 Faptă săvârşită în public

Fapta se consideră săvârşită în public atunci când a fost comisă:

a) într-un loc care prin natura sau destinația lui este totdeauna accesibil publicului, chiar dacă nu este prezentă nici o persoană;

b) în orice alt loc accesibil publicului, dacă sunt de față două sau mai multe persoane;

c) în loc neaccesibil publicului, însă cu intenția ca fapta să fie auzită sau văzută şi dacă acest rezultat s-a produs față de două sau mai multe persoane;

d) într-o adunare sau reuniune de mai multe persoane, cu excepția reuniunilor care pot fi considerate că au caracter de familie, datorită naturii relațiilor dintre persoanele participante.

Art. 183 Timp de război

Prin *„timp de război"* se înțelege durata stării de mobilizare a forțelor armate sau durata stării de război.

Art. 184 Calculul timpului

(1) La calcularea timpului ziua se socoteşte de 24 de ore, săptămâna de 7 zile iar anul de 12 luni. Luna şi anul se socotesc împlinite cu o zi înainte de ziua corespunzătoare datei de la care au început să curgă.

(2) Dacă limita de pedeapsă este exprimată într-un termen pe luni care nu este divizibil cu fracția de majorare sau reducere ce ar urma să se aplice, fracția se va aplica asupra termenului transformat în zile, după care durata obținută se transformă în luni. În acest caz luna se socoteşte de 30 de zile şi se iau în calcul doar zilele întregi rezultate din aplicarea fracției.

(3) În cazul limitelor de pedeapsă exprimate în ani, se aplică în mod corespunzător dispozițiile alin. (2), transformarea făcându-se între ani şi luni.

Art. 185 Pedeapsă prevăzută de lege

Prin *„pedeapsă prevăzută de lege"* se înțelege pedeapsa prevăzută în textul de lege care incriminează fapta săvârşită în forma consumată, fără luarea în considerare a cauzelor de reducere sau de majorare a pedepsei.

PARTEA SPECIALĂ

TITLUL I
INFRACȚIUNI CONTRA PERSOANEI

CAPITOLUL I INFRACȚIUNI CONTRA VIEȚII

Art. 186 Omorul

(1) Uciderea unei persoane se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 187 Omorul calificat

(1) Omorul săvârşit în vreuna din următoarele împrejurări:

a) cu premeditare;
b) din interes material;
c) pentru a se sustrage ori pentru a sustrage pe altul de la tragerea la răspundere penală sau de la executarea unei pedepse;
d) pentru a înlesni sau a ascunde săvârşirea altei infracțiuni;
e) de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune de omor în formă consumată;
f) asupra a două sau mai multor persoane;
g) asupra unei femei gravide;
h) prin cruzimi,

se pedepseşte cu detențiune pe viață sau închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 188 Uciderea la cererea victimei

Uciderea săvârşită la cererea explicită, serioasă, conştientă şi repetată a victimei care suferea de o boală incurabilă sau de o infirmitate gravă atestate medical, cauzatoare de suferințe permanente şi greu de suportat se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 7 ani.

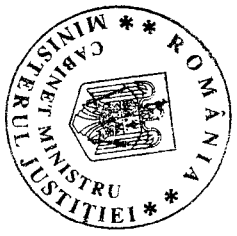
Art. 189 Determinarea sau înlesnirea sinuciderii

(1) Fapta de a determina sau înlesni sinuciderea unei persoane, dacă sinuciderea a avut loc, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 7 ani.

(2) Când fapta prevăzută în alineatul precedent s-a săvârşit față de un minor cu vârsta cuprinsă între 13 şi 18 ani sau față de o persoană cu discernământ diminuat, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 10 ani.

(3) Determinarea sau înlesnirea sinuciderii, săvârşită față de un minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani sau față de o persoană care nu a putut să-şi dea seama de consecințele acțiunilor sau inacțiunilor sale ori nu putea să le controleze, dacă sinuciderea a avut loc, se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Dacă actele de determinare sau înlesnire prevăzute în alin. (1) – (3) au fost urmate de o încercare de sinucidere, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

Art. 190 Uciderea din culpă

(1) Uciderea din culpă a unei persoane se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Uciderea din culpă ca urmare a nerespectării dispoziţiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exerciţiul unei profesii sau meserii, ori pentru efectuarea unei anumite activităţi, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani. Când încălcarea dispoziţiilor legale ori a măsurilor de prevedere constituie prin ea însăşi o infracţiune, se aplică regulile privind concursul de infracţiuni.

(3) Dacă prin fapta săvârşită s-a cauzat moartea a două sau mai multor persoane, limitele speciale ale pedepsei prevăzute în alineatele precedente se majorează cu jumătate.

CAPITOLUL II INFRACŢIUNI CONTRA INTEGRITĂŢII CORPORALE SAU SĂNĂTĂŢII

Art. 191 Lovirea sau alte violenţe

(1) Lovirea sau orice acte de violenţă cauzatoare de suferinţe fizice se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu amendă.

(2) Fapta prin care se produc leziuni traumatice sau este afectată sănătatea unei persoane, fiind necesare îngrijiri medicale pentru vindecare, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 192 Vătămarea corporală

(1) Fapta prevăzută în art.191 care a cauzat vreuna din următoarele consecinţe:

a) o infirmitate;
b) un prejudiciu estetic grav şi permanent;
c) avortul;
d) punerea în primejdie a vieţii persoanei,

se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Când fapta a fost săvârşită în scopul producerii uneia dintre consecinţele prevăzute în alin. (1) lit. a) şi b) pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani.

(3) Tentativa la infracţiunea prevăzută în alin. (2) se pedepseşte.

(4) Acţiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. (1) se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 193 Lovirile sau vătămările cauzatoare de moarte

Dacă vreuna dintre faptele prevăzute în art. 191 şi în art.192 a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 6 la 12 ani.

Art. 194 Vătămarea corporală din culpă

(1) Fapta prevăzută în art. 191 alin.(2) săvârşită din culpă de către o persoană aflată sub influenţa băuturilor alcoolice ori a unei substanţe psihoactive sau în desfăşurarea unei activităţi ce constituie prin ea însăşi infracţiune se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Fapta prevăzută în art. 192 alin.(1) săvârşită din culpă, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amenda.

(3) Când fapta prevăzută în alin. (2) a fost săvârşită ca urmare a nerespectării dispoziţiilor legale sau a măsurilor de prevedere pentru exerciţiul unei profesii sau meserii,

ori pentru efectuarea unei anumite activități, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani sau amenda.

(4) Dacă urmările prevăzute în alin. (1) – (3) s-au produs față de două sau mai multe persoane, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

(5) Dacă nerespectarea dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere sau desfăşurarea activității care a condus la comiterea faptelor prevăzute în alin.(1) şi (3) constituie prin ea însăşi o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

(6) Acțiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 195 Relele tratamente aplicate minorului

Punerea în primejdie gravă, prin măsuri sau tratamente de orice fel, a dezvoltării fizice, intelectuale sau morale a minorului, de către părinți sau de orice persoană în grija căreia se află minorul, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 196 Încăierarea

(1) Participarea la o încăierare între mai multe persoane se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Dacă în cursul încăierării s-a cauzat o vătămare corporală uneia sau mai multor persoane şi nu se cunoaşte care dintre participanți a produs urmările, se aplică tuturor pedeapsa închisorii de la unu la 5 ani, cu excepția victimei, care răspunde potrivit alin. (1).

(3) Când prin fapta săvârşită în condițiile alin. (2) s-a cauzat moartea unei persoane pedeapsa este închisoarea de la 6 la 12 ani, iar dacă s-a cauzat moartea a două sau mai multor persoane, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

(4) Nu se pedepseşte cel care a fost prins în încăierare împotriva voinței sale sau care a încercat să-i despartă pe alții.

CAPITOLUL III INFRACȚIUNI SĂVÂRŞITE ASUPRA UNUI MEMBRU DE FAMILIE

Art. 197 Violența în familie

(1) Dacă faptele prevăzute în art. 186, art. 187, art. 191-193 sunt săvârşite asupra unui membru de familie, maximul special al pedepsei prevăzute de lege se majorează cu o pătrime.

(2) În cazul infracțiunilor prevăzute în art. 191 şi în art. 194 săvârşite asupra unui membru de familie, acțiunea penală poate fi pusă în mişcare şi din oficiu.

Art. 198 Uciderea ori vătămarea nou-născutului săvârşită de către mamă

(1) Uciderea copilului nou-născut imediat după naştere dar nu mai târziu de 24 de ore, săvârşită de către mama aflată în stare de tulburare psihică se sancționează cu pedeapsa prevăzută în art. 186, ale cărei limite speciale se reduc la jumătate.

(2) Dacă faptele prevăzute în art. 191-193 sunt săvârşite asupra copilului nou-născut imediat după naştere dar nu mai târziu de 24 de ore, de către mama aflată în stare de tulburare psihică, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

CAPITOLUL IV AGRESIUNI ASUPRA FĂTULUI

MINISTERUL JUSTIȚIEI * CABINETUL MINISTRU * ROMÂNIA

Art. 199 Avortul

(1) Întreruperea cursului sarcinii săvârşită în vreuna dintre următoarele împrejurări:

a) în afara instituţiilor medicale sau a cabinetelor medicale autorizate în acest scop;

b) de către o persoană care nu are calitatea de medic de specialitate obstetrică-ginecologie şi drept de liberă practică medicală în această specialitate;

c) dacă vârsta sarcinii a depăşit paisprezece săptămâni,

se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Avortul săvârşit în orice condiţii, fără consimţământul femeii însărcinate, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă prin faptele prevăzute în alin. (1) şi (2) s-a cauzat femeii însărcinate o vătămare corporală pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi, iar dacă fapta a avut ca urmare moartea femeii însărcinate, pedeapsa este închisoarea de la 6 la 12 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Când faptele au fost săvârşite de un medic, pe lângă pedeapsa închisorii, se va aplica şi interzicerea exercitării profesiei de medic.

(5) Tentativa la infracţiunile prevăzute în alin. (1) şi (2) se pedepseşte.

(6) Nu constituie infracţiune avortul terapeutic efectuat de un medic de specialitate obstetrică-ginecologie.

(7) Nu se pedepseşte femeia însărcinată care îşi întrerupe cursul sarcinii.

Art. 200 Vătămarea fătului

(1) Vătămarea fătului, în timpul naşterii, care a împiedicat instalarea vieţii extrauterine se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 7 ani.

(2) Vătămarea fătului în timpul naşterii, care a cauzat ulterior copilului o vătămare corporală, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani, iar dacă a avut ca urmare moartea copilului pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

(3) Vătămarea fătului în timpul sarcinii, prin care s-a cauzat ulterior copilului o vătămare corporală, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani, iar dacă a avut ca urmare moartea copilului pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(4) Vătămarea fătului săvârşită în timpul naşterii de către mama aflată în stare de tulburare psihică, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută în alin. (1) şi (2), ale cărei limite se reduc la jumătate.

(5) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) - (4) au fost săvârşite din culpă limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

(6) Când faptele prevăzute în alin. (1) - (3) şi (5) au fost săvârşite de un medic, pe lângă pedeapsa închisorii, se va aplica şi interzicerea exercitării profesiei de medic.

(7) Vătămarea fătului în perioada sarcinii de către femeia însărcinată, nu se pedepseşte.

CAPITOLUL V INFRACŢIUNI PRIVIND OBLIGAŢIA DE ASISTENŢĂ A CELOR ÎN PRIMEJDIE

Art. 201 Lăsarea fără ajutor a unei persoane aflate în dificultate

(1) Omisiunea de a da ajutorul necesar sau de a anunţa de îndată autorităţile de către cel care a găsit o persoană a cărei viaţă, integritate corporală sau sănătate este în pericol şi nu are putinţa de a se salva, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Fapta nu constituie infracţiune dacă, prin acordarea ajutorului, autorul s-ar expune unui pericol grav cu privire la viaţa, integritatea corporală sau sănătatea sa.

Art. 202 Împiedicarea ajutorului

Împiedicarea intervenției ajutoarelor pentru salvarea unei persoane de la un pericol iminent şi grav pentru viața, integritatea corporală sau sănătatea acesteia, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

CAPITOLUL VI INFRACȚIUNI CONTRA LIBERTĂȚII PERSOANEI

Art. 203 Lipsirea de libertate în mod ilegal

(1) Lipsirea de libertate a unei persoane în mod ilegal se pedepseşte cu închisoare de la unu la 7 ani.

(2) Se consideră lipsire de libertate şi răpirea unei persoane aflate imposibilitatea de a-şi exprima voința ori de a se apăra.

(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) şi (2) se pedepseşte.

Art. 204 Amenințarea

(1) Amenințarea cu săvârşirea unei infracțiuni sau cu producerea unei vătămări injuste a unui drept sau interes legitim, îndreptată împotriva sa ori a altei persoane, dacă aceasta are aptitudinea de a alarma, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Acțiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 205 Şantajul

(1) Constrângerea unei persoane să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, în scopul de a dobândi în mod injust un folos nepatrimonial, pentru sine ori pentru altul, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează amenințarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată ori pentru un membru de familie al acesteia, în scopul prevăzut în alin. (1).

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) şi (2) au fost comise în scopul de a dobândi în mod injust un folos patrimonial, pentru sine sau pentru altul, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Art. 206 Hărțuirea

(1) Fapta persoanei care, în mod repetat, urmăreşte victima ori îi supraveghează locuința, locul de muncă sau alte locuri frecventate de către aceasta, cauzându-i astfel o stare de temere, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 6 luni sau cu amendă.

(2) Efectuarea de apeluri telefonice sau comunicări prin mijloace de transmitere la distanță, care prin frecvență sau conținut alarmează victima, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(3) Acțiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

CAPITOLUL VII TRAFICUL ŞI EXPLOATAREA PERSOANELOR VULNERABILE

Art. 207 Sclavia

(1) Punerea sau ținerea unei persoane în stare de sclavie, precum şi traficul de sclavi, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 208 Traficul de persoane

(1) Recrutarea, transportarea, transferarea, adăpostirea sau primirea unei persoane în scopul exploatării acesteia, săvârşită:

a) prin constrângere, răpire, inducere în eroare sau abuz de autoritate;

b) profitând de imposibilitatea de a se apăra sau de a-şi exprima voința ori de starea de vădită vulnerabilitate a acelei persoane;

c) prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase în schimbul consimțământului persoanei care are autoritate asupra acelei persoane,

se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Consimțământul persoanei victimă a traficului nu constituie cauză justificativă.

Art. 209 Traficul de minori

(1) Recrutarea, transportarea, transferarea, adăpostirea sau primirea unui minor, în scopul exploatării acestuia, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Dacă fapta a fost săvârşită în condițiile art. 208 alin.(1), pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Consimțământul persoanei victimă a traficului nu constituie cauză justificativă.

Art. 210 Supunerea la muncă forțată sau obligatorie

Fapta de a supune o persoană, în alte cazuri decât cele prevăzute de dispozițiile legale, la prestarea unei munci împotriva voinței sale sau la o muncă obligatorie, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 3 ani.

Art. 211 Proxenetismul

(1) Determinarea sau înlesnirea practicării prostituției ori obținerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituției de către una sau mai multe persoane se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) În cazul în care determinarea la începerea sau continuarea practicării prostituției s-a realizat prin constrângere, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele sunt săvârşite față de un minor, limitele speciale pedepsei se majorează cu jumătate.

(4) Prin practicarea prostituției se înțelege întreținerea de acte sexuale cu diferite persoane în scopul obținerii de foloase patrimoniale pentru sine sau pentru altul.

Art. 212 Exploatarea cerşetoriei

(1) Fapta persoanei care determină un minor sau o persoană cu dizabilități fizice ori psihice să apeleze în mod repetat la mila publicului pentru a cere ajutor material, sau beneficiază de foloase patrimoniale de pe urma acestei activități, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Dacă fapta este săvârşită în următoarele împrejurări:

a) de părinte, tutore, curator ori de către cel care are în îngrijire persoana care cerşeşte;

b) prin constrângere,

pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 213 Folosirea unui minor în scop de cerşetorie

Fapta majorului care, având capacitatea de a munci, apelează în mod repetat la mila publicului, cerând ajutor material, folosindu-se în acest scop de prezența unui minor, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 214 Folosirea serviciilor unei persoane exploatate

Fapta de a utiliza serviciile prevăzute în art. 181, prestate de o persoană despre care beneficiarul ştie că este victimă a traficului de persoane ori a traficului de minori, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

Art. 215 Sancționarea tentativei

Tentativa la infracțiunile prevăzute în art. 207- 209 şi art. 211 alin. (2) se pedepseşte.

CAPITOLUL VIII INFRACȚIUNI CONTRA LIBERTĂȚII ŞI INTEGRITĂȚII SEXUALE

Art. 216 Violul

(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal cu o persoană, săvârşit prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-şi exprima voința, sau profitând de această stare, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise în condițiile alin. (1).

(3) Pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

a) victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;
b) victima este rudă în linie directă, frate sau soră;
c) victima nu a împlinit vârsta de 15 ani;
d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;
e) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală.

(4) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(5) Acțiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. (1) şi (2) se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) - (3) se pedepseşte.

Art. 217 Agresiunea sexuală

(1) Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute în art. 216, cu o persoană săvârşit prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra sau de a-şi exprima voința, ori profitând de această stare, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

a) victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;
b) victima este rudă în linie directă, frate sau soră;
c) victima nu a împlinit vârsta de 15 ani;
d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;
e) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală.

(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Dacă actele de agresiune sexuală au fost precedate sau urmate de săvârşirea actelor sexuale prevăzute în art. 216 alin. (1) şi (2), fapta constituie viol.

(5) Acţiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. (1) se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(6) Tentativa la infracţiunile prevăzute în alin. (1) şi (2) se pedepseşte.

Art. 218 Actul sexual cu un minor

(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum şi orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un major cu un minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1) săvârşită de un major cu un minor cu vârsta între 13 şi 15 ani, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(3) Fapta prevăzută în alin. (1) comisă de un major cu un minor cu vârsta între 13 şi 18 ani, de către o persoană care a abuzat de încrederea victimei sau de autoritatea ori influenţa sa asupra acesteia, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Fapta prevăzută în alin. (1) se sancţionează cu închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

a) minorul este rudă în linie directă, frate sau soră;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;

c) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(5) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează fapta prevăzută în alin. (2) şi (3), săvârşită în condiţiile alin. (4) lit. c).

Art. 219 Coruperea sexuală a minorilor

(1) Comiterea de către un major împreună cu un minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, a unui act de natură sexuală, altul decât cel prevăzut în art. 218, precum şi determinarea minorului să suporte ori să efectueze un astfel de act, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

a) minorul este rudă în linie directă, frate sau soră;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;

c) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(3) Actul sexual de orice natură săvârşit de un major în prezenţa unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

(4) Determinarea de către un major a unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani să asiste la comiterea unor acte cu caracter exhibiţionist ori la spectacole sau reprezentaţii în cadrul cărora se comit acte sexuale de orice natură, precum şi punerea la dispoziţia acestuia de materiale cu caracter pornografic se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Art. 220 Racolarea minorilor în scopuri sexuale

Propunerea făcută de către un major, prin intermediul tehnologiilor de comunicare şi informare, pentru a întâlni minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, în scopul comiterii unui act din cele prevăzute la art. 218 sau 219, dacă propunerea a fost acceptată de către minor, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

Art. 221 Hărţuirea sexuală

CABINETUL MINISTRULUI JUSTIŢIEI * * ROMÂNIA

(1) Pretinderea, în mod repetat, de favoruri de natură sexuală, în cadrul unei relații de muncă sau a unei relații similare, dacă prin aceasta victima a fost intimidată sau pusă într-o situație umilitoare, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Acțiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

CAPITOLUL IX INFRACȚIUNI CE ADUC ATINGERE DOMICILIULUI, VIEȚII PRIVATE ŞI CORESPONDENȚEI

Art. 222 Violarea de domiciliu

(1) Pătrunderea fără drept, în orice mod, într-o locuință, încăpere, dependință sau loc împrejmuit ținând de acestea, fără consimțământul persoanei care le foloseşte, ori refuzul de a le părăsi la cererea acesteia, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un 2 ani sau cu amendă.

(2) În cazul în care fapta este săvârşită de o persoană înarmată, în timpul nopții ori prin folosire de calități mincinoase, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani sau amenda.

(3) Acțiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 223 Violarea sediului profesional

(1) Pătrunderea fără drept, în orice mod, în sediul sau locul unde o persoană juridică sau fizică îşi desfăşoară activitatea profesională, ori refuzul de a le părăsi la cererea persoanei îndreptățite, se pedepseşte cu închisoare de le 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) În cazul în care fapta este săvârşită de o persoană înarmată, în timpul nopții ori prin folosire de calități mincinoase, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani sau amenda.

(3) Acțiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 224 Violarea secretului corespondenței

(1) Deschiderea, sustragerea, distrugerea sau reținerea, fără drept, a unei corespondențe adresate altuia precum şi divulgarea fără drept a conținutului unei asemenea corespondențe, chiar atunci când aceasta a fost trimisă deschisă ori a fost deschisă din greşeală, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Interceptarea, fără drept, a unei convorbiri sau comunicări efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicații se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3) Divulgarea, difuzarea, prezentarea, sau transmiterea, către o altă persoană sau către public, fără drept, a conținutului unei convorbiri sau comunicări interceptate, chiar în cazul în care făptuitorul a luat cunoştință de aceasta din greşeală sau din întâmplare, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(4) Acțiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 225 Violarea vieții private

(1) Atingerea adusă vieții private, fără drept, prin:

a) ascultarea cu mijloace tehnice sau înregistrarea audio a unei persoane aflate într-o locuință, încăpere, dependință ori loc împrejmuit ținând de acestea, sau a unei convorbiri private;

b) fotografierea, captarea sau înregistrarea de imagini cu o persoană aflată într-o locuință, încăpere, dependință ori loc împrejmuit ținând de acestea,

se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu amendă.

CABINETUL MINISTRU ROMÂNIA MINISTERUL JUSTIȚIEI

(2) Divulgarea, difuzarea, prezentarea sau transmiterea, fără drept, a sunetelor, convorbirilor ori a imaginilor prevăzute în alin. (1), către o altă persoană sau către public, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(3) Acțiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(4) Nu constituie infracțiune fapta săvârşită:

a) de către cel care a participat la întâlnirea cu persoana vătămată în cadrul căreia au fost surprinse sunetele, convorbirile sau imaginile, dacă justifică un interes legitim;

b) dacă persoana vătămată a acționat explicit cu intenția de a fi văzută ori auzită de făptuitor;

c) dacă făptuitorul, aflat întâmplător într-un anumit loc, surprinde săvârşirea unei infracțiuni sau contribuie la dovedirea săvârşirii unei infracțiuni;

d) dacă surprinde fapte care pun în pericol un interes public.

Art. 226 Divulgarea secretului profesional

(1) Divulgarea, fără drept, a unor date sau informații privind viața privată a unei persoane, de către acela care a luat cunoştință despre acestea cu consimțământul persoanei vătămate, în virtutea profesiei ori funcției şi care are obligația păstrării confidențialității cu privire la aceste date, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Acțiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

TITLUL II
INFRACȚIUNI CONTRA PATRIMONIULUI

CAPITOLUL I FURTUL

Art. 227 Furtul

(1) Luarea unui bun mobil din posesia sau detenția altuia, fără consimțământul acestuia, în scopul de a şi-l însuşi pe nedrept, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Fapta constituie furt şi dacă bunul aparține în întregime sau în parte făptuitorului, dar în momentul săvârşirii acel bun se găsea în posesia sau detenția legitimă a altei persoane.

(3) Se consideră bunuri mobile şi înscrisurile, energia electrică, precum şi orice alt fel de energie care are valoare economică.

(4) Acțiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 228 Furtul calificat

(1) Furtul săvârşit în următoarele împrejurări:

a) într-un mijloc de transport în comun;

b) în timpul nopții;

c) de o persoană mascată, deghizată sau travestită;

d) prin efracție, escaladare sau prin folosirea fără drept a unei chei adevărate ori a unei chei mincinoase;

e) prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă ori de supraveghere,

se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Dacă furtul a fost săvârşit în următoarele împrejurări:

a) asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural;

b) prin violare de domiciliu sau sediu profesional;

CABINETUL MINISTRUL JUSTIȚIEI * * ROMÂNIA * *

c) de o persoană având asupra sa o armă,
pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

(3) Acțiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. (1) şi alin.(2) lit.a) se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 229 Furtul în scop de folosință

(1) Furtul care are ca obiect un vehicul, săvârşit în scopul de a-l folosi pe nedrept se sancționează cu pedeapsa prevăzută în art. 227 sau art. 228, ale cărei limite speciale se reduc cu o treime.

(2) Cu pedeapsa prevăzută în alin. (1) se sancționează folosirea fără drept a unui terminal de comunicații al altuia sau folosirea unui terminal de comunicații racordat fără drept la o rețea, dacă s-a produs o pagubă.

(3) Acțiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 230 *Sancționarea tentativei*

Tentativa la infracțiunile prevăzute în prezentul capitol se pedepseşte.

CAPITOLUL II TÂLHĂRIA ŞI PIRATERIA

Art. 231 Tâlhăria

Furtul săvârşit prin întrebuințarea de violențe sau amenințări, ori prin punerea victimei în stare de inconştiență sau neputință de a se apăra, precum şi furtul urmat de întrebuințarea unor astfel de mijloace pentru păstrarea bunului furat sau pentru înlăturarea urmelor infracțiunii, ori pentru ca făptuitorul să-şi asigure scăparea, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 232 Tâlhăria calificată

(1) Tâlhăria săvârşită în următoarele împrejurări:
a) prin folosirea unei arme ori substanțe explozive, narcotice sau paralizante;
b) prin simularea de calități oficiale;
c) de o persoană mascată, deghizată sau travestită;
d) în timpul nopții;
e) într-un mijloc de transport sau asupra unui mijloc de transport;
f) prin violare de domiciliu sau sediu profesional,
se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi atunci când tâlhăria a avut ca urmare vătămarea corporală.

Art. 233 Pirateria

(1) Furtul comis, prin violență sau amenințare, de către o persoană care face parte din echipajul sau din pasagerii unei nave aflată în marea liberă, a bunurilor ce se găsesc pe acel vas sau pe o altă navă se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu pedeapsa prevăzută în alin.(1) se sancționează şi capturarea unei nave aflată în marea liberă sau faptul de a provoca, prin orice mijloc, naufragiul sau eşuarea acesteia, în scopul de a-şi însuşi încărcătura ei sau de a tâlhări persoanele aflate la bord.

(3) Dacă pirateria a avut ca urmare vătămarea corporală, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Există piraterie şi dacă fapta s-a comis pe o aeronavă sau între aeronave şi nave.

Art. 234 Tâlhăria sau pirateria urmată de moartea victimei

Dacă faptele prevăzute în art. 231 - 233 au avut ca urmare moartea victimei pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 235 Sancţionarea tentativei

Tentativa la infracţiunile prevăzute în art. 231 - 233 se pedepseşte.

CAPITOLUL III INFRACŢIUNI CONTRA PATRIMONIULUI PRIN NESOCOTIREA ÎNCREDERII

Art. 236 Abuzul de încredere

(1) Însuşirea, dispunerea sau folosirea, pe nedrept, a unui bun mobil al altuia, de către cel căruia i-a fost încredinţat în baza unui titlu şi cu un anumit scop, ori refuzul de a-l restitui, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 237 Abuzul de încredere prin fraudarea creditorilor

(1) Fapta debitorului de a înstrăina, ascunde, deteriora sau distruge, în tot sau în parte, valori ori bunuri din patrimoniul său ori de a invoca acte sau datorii fictive în scopul fraudării creditorilor se pedepseşte cu închisoare de 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează fapta persoanei care, ştiind că nu va putea plăti, achiziţionează bunuri ori servicii producând o pagubă creditorului.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 238 Bancruta simplă

(1) Neintroducerea sau introducerea tardivă, de către debitorul persoană fizică ori de reprezentantul legal al persoanei juridice debitoare, a cererii de deschidere a procedurii insolvenţei într-un termen care depăşeşte cu mai mult de 6 luni termenul prevăzut de lege de la apariţia stării de insolvenţă se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 239 Bancruta frauduloasă

(1) Fapta persoanei care, în frauda creditorilor:

a) falsifică, sustrage sau distruge evidenţele debitorului ori ascunde o parte din activul averii acestuia;

b) înfăţişează datorii inexistente sau prezintă în registrele debitorului, în alt act sau în situaţia financiară sume nedatorate;

c) înstrăinează, în caz de insolvenţă a debitorului, o parte din active,

se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 240 Gestiunea frauduloasă

(1) Pricinuirea de pagube unei persoane, cu ocazia administrării sau conservării bunurilor acestora, de către cel care are ori trebuie să aibă grija administrării sau conservării acelor bunuri se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Când fapta prevăzută în alin.(1) a fost săvârşită de administratorul judiciar, de lichidatorul averii debitorului sau de un reprezentant sau prepus al acestora, pedeapsa este închisoarea de la 1 la 5 ani.

(3) Faptele prevăzute în alin.(1) şi (2) săvârşite în scopul de a dobândi un folos patrimonial se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(4) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 241 Însuşirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor

(1) Fapta de a nu preda în termen de 10 zile un bun găsit autorităţilor sau celui care l-a pierdut, sau de a dispune de acel bun ca de al său, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi însuşirea pe nedrept a unui bun mobil ce aparţine altuia, ajuns din eroare sau în mod fortuit în posesia făptuitorului, sau nepredarea acestuia în termen de 10 zile din momentul în care a cunoscut că bunul nu îi aparţine.

Art. 242 Înşelăciunea

(1) *Inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte* mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obţine pentru sine sau pentru altul un folos patrimonial injust şi dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Înşelăciunea săvârşită prin folosirea de nume sau calităţi mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuşi o infracţiune, se aplică regulile privind concursul de infracţiuni.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 243 Înşelăciunea privind asigurările

(1) Distrugerea, degradarea, aducerea în stare de neîntrebuinţare, ascunderea sau înstrăinarea unui bun asigurat împotriva distrugerii, degradării, uzurii, pierderii sau furtului, în scopul de a obţine, pentru sine sau pentru altul, suma asigurată, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Fapta persoanei care, în scopul prevăzut în alineatul precedent, simulează, îşi cauzează sau agravează leziuni sau vătămări corporale produse de un risc asigurat, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 244 Deturnarea licitaţiilor publice

Fapta de a îndepărta, prin constrângere sau corupere, un participant de la o licitaţie publică, ori înţelegerea între participanţi pentru a denatura preţul de adjudecare se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

Art. 245 *Exploatarea patrimonială a unei persoane vulnerabile*

(1) Fapta creditorului care, cu ocazia dării cu împrumut de bani sau bunuri, profitând de starea de vădită vulnerabilitate a debitorului, datorată vârstei, stării de sănătate, infirmităţii, ori relaţiei de dependenţă în care debitorul se află faţă de el, îl face să constituie sau să transmită, pentru sine sau pentru altul, un drept real ori de creanţă de valoare vădit disproporţionată faţă de această prestaţie, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Punerea unei persoane în stare de vădită vulnerabilitate prin provocarea unei intoxicaţii cu alcool sau substanţe psihoactive în scopul de a o determina să consimtă la constituirea sau transmiterea unui drept real ori de creanţă sau să renunţe la un drept, dacă s-a produs o pagubă, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art. 246 Sancţionarea tentativei

MINISTERUL JUSTIŢIEI CABINETUL MINISTRULUI ROMÂNIA

Tentativa la infracțiunile prevăzute în art. 237 alin. (1), art. 239 şi art. 242-245 se pedepseşte.

CAPITOLUL IV FRAUDE COMISE PRIN SISTEME INFORMATICE ŞI MIJLOACE DE PLATĂ ELECTRONICE

Art. 247 Frauda informatică

Introducerea, modificarea sau ştergerea de date informatice, restricționarea accesului la aceste date ori împiedicarea în orice mod a funcționării unui sistem informatic, în scopul de a obține un beneficiu material pentru sine sau pentru altul, dacă s-a cauzat o pagubă unei persoane se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art. 248 Efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos

(1) Efectuarea unei operațiuni de retragere de numerar, încărcare sau descărcare a unui instrument de monedă electronică ori de transfer de fonduri, prin utilizarea, fără consimțământul titularului, a unui instrument de plată electronică, sau a datelor de identificare care permit utilizarea acestuia, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează efectuarea uneia dintre operațiunile prevăzute la alin. (1), prin utilizarea neautorizată a oricăror date de identificare sau prin utilizarea de date de identificare fictive.

(3) Transmiterea neautorizată către altă persoană a oricăror date de identificare, în vederea efectuării uneia dintre operațiunile prevăzute la alin. (1) se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

Art. 249 Acceptarea operațiunilor financiare efectuate în mod fraudulos

(1) Acceptarea unei operațiuni de retragere de numerar, încărcare sau descărcare a unui instrument de monedă electronică ori de transfer de fonduri, cunoscând că este efectuată prin folosirea unui instrument de plată electronică falsificat sau utilizat fără consimțământul titularului său, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează acceptarea uneia dintre operațiunile prevăzute în alin. (1), cunoscând că este efectuată prin utilizarea neautorizată a oricăror date de identificare sau prin utilizarea de date de identificare fictive.

Art. 250 Sancționarea tentativei

Tentativa la infracțiunile prevăzute în prezentul capitol se pedepseşte.

CAPITOLUL V DISTRUGEREA ŞI TULBURAREA DE POSESIE

Art. 251 Distrugerea

(1) Distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare a unui bun aparținând altuia ori împiedicarea luării măsurilor de conservare sau de salvare a unui astfel de bun, precum şi înlăturarea măsurilor luate, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Distrugerea unui înscris sub semnătură privată, care aparține în tot sau în parte altei persoane şi serveşte la dovedirea unui drept de natură patrimonială, dacă prin aceasta s-a produs o pagubă, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) priveşte bunuri care fac parte din patrimoniul cultural, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

(4) Distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare a unui bun săvârşită prin incendiere, explozie ori prin orice alt asemenea mijloc, şi dacă este de natură să pună în pericol alte persoane sau bunuri, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(5) Dispozițiile prevăzute în alin. (3) şi (4) se aplică chiar dacă bunul aparține făptuitorului.

(6) Pentru faptele prevăzute în alin. (1) şi (2) acțiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(7) Tentativa faptelor prevăzute în alin. (3) şi (4) se pedepseşte .

Art. 252 Distrugerea calificată

(1) Dacă faptele prevăzute în art. 251 au avut ca urmare un dezastru, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Dezastrul constă în distrugerea sau degradarea unor bunuri imobile, ori a unor lucrări, echipamente, instalații sau componente ale acestora şi care a avut ca urmare moartea sau vătămarea corporală a două sau mai multor persoane.

Art. 253 Distrugerea din culpă

(1) Distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntrebuințare, din culpă, a unui bun, chiar dacă acesta aparține făptuitorului, în cazul în care fapta este săvârşită prin incendiere, explozie sau prin orice alt asemenea mijloc şi dacă este de natură să pună în pericol alte persoane sau bunuri, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Dacă faptele au avut ca urmare un dezastru, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani.

Art. 254 Tulburarea de posesie

(1) Ocuparea, în întregime sau în parte, fără drept, prin violență sau amenințare, ori prin desființarea sau strămutarea semnelor de hotar, a unui imobil aflat în posesia altuia, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Acțiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

TITLUL III
INFRACȚIUNI PRIVIND AUTORITATEA ŞI FRONTIERA DE STAT

CAPITOLUL I INFRACȚIUNI CONTRA AUTORITĂȚII

Art. 255 Ultrajul

(1) Amenințarea, lovirea sau alte violențe, vătămarea corporală, loviturile sau vătămările cauzatoare de moarte ori omorul săvârşite împotriva unui funcționar care îndeplineşte o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune ale cărei limite speciale se majorează cu o treime.

(2) Săvârşirea unei infracțiuni, împotriva unui funcționar care îndeplineşte o funcție ce implică exercițiul autorității de stat ori împotriva a bunurilor acestuia, în scop de intimidare sau de răzbunare, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune ale cărei limite speciale se majorează cu o treime.

(3) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează faptele comise în condiţiile alin.(2) dacă privesc un membru de familie al funcţionarului.

Art. 256 Uzurparea de calităţi oficiale

(1) Folosirea fără drept a unei calităţi oficiale care implică exerciţiul autorităţii de stat, însoţită sau urmată de îndeplinirea vreunui act legat de acea calitate, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează fapta funcţionarului care continuă să exercite o funcţie ce implică exerciţiul autorităţii de stat, după ce a pierdut acest drept conform legii.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin.(1) sau (2) au fost săvârşite de o persoană care poartă, fără drept, uniforme sau semne distinctive ale unei autorităţi publice, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 257 Sustragerea sau distrugerea de înscrisuri

(1) Sustragerea ori distrugerea unui înscris care se află în păstrarea ori în deţinerea unei autorităţi publice sau a persoanei prevăzute în art.175 alin. (2) se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Dacă fapta este săvârşită de un funcţionar în exercitarea atribuţiilor de serviciu, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Art. 258 Ruperea de sigilii

(1) Înlăturarea ori distrugerea unui sigiliu legal aplicat se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Dacă fapta a fost săvârşită de custode, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 2 ani sau amenda.

Art. 259 Sustragerea de sub sechestru

(1) Sustragerea unui bun care este legal sechestrat se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Dacă fapta a fost săvârşită de custode, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 2 ani sau amenda.

CAPITOLUL II INFRACŢIUNI PRIVIND FRONTIERA DE STAT

Art. 260 Trecerea frauduloasă a frontierei de stat

(1) Intrarea sau ieşirea din ţară prin trecerea ilegală a frontierei de stat a României se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) a fost săvârşită:

a) în scopul sustragerii de la tragerea la răspundere penală sau de la executarea unei pedepse ori a unei măsuri educative, privative de libertate;

b) de către un străin declarat indezirabil ori căruia i-a fost interzis în orice mod dreptul de intrare sau de şedere în ţară,

pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

(3) Tentativa se pedepseşte.

(4) Fapta prevăzută în alin.(1), săvârşită de o victimă a traficului de persoane sau de minori, nu se pedepseşte.

Art. 261 Traficul de migranți

(1) Racolarea, îndrumarea, călăuzirea, transportarea, transferarea sau adăpostirea unei persoane, în scopul trecerii frauduloase a frontierei de stat a României, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Când fapta a fost săvârşită:

a) în scopul de a obține, direct sau indirect, un folos patrimonial;

b) prin mijloace care pun în pericol viața, integritatea sau sănătatea migrantului;

c) prin supunerea migrantului la tratamente inumane sau degradante,

pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Art. 262 Facilitarea şederii ilegale în România

(1) Fapta persoanei care facilitează, prin orice mijloace, rămânerea ilegală pe teritoriul României a unei persoane, victimă a unei infracțiuni de trafic de persoane, de *minori sau de migranți, care nu are cetățenia română şi nici domiciliul în România*, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi. Dacă mijlocul folosit constituie prin el însuşi o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

(2) Când fapta a fost săvârşită:

a) în scopul de a obține, direct sau indirect, un folos patrimonial;

b) de către un funcționar aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu,

pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Când faptele prevăzute în alin. (1) şi (2) sunt săvârşite cu privire la un alt străin aflat ilegal pe teritoriul României, limitele speciale ale pedepsei se reduc cu o treime.

Art. 263 Sustragerea de la măsurile de îndepărtare de pe teritoriul României

Sustragerea de la executarea obligațiilor instituite de autoritățile competente, de către străinul față de care s-a dispus măsura îndepărtării de pe teritoriul României, ori a fost dispusă interzicerea dreptului de şedere, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

TITLUL IV
INFRACȚIUNI CONTRA ÎNFĂPTUIRII JUSTIȚIEI

Art. 264 Nedenunțarea

(1) Fapta persoanei care, luând cunoştință de comiterea unei fapte prevăzute de legea penală contra vieții sau care a avut ca urmare moartea unei persoane, nu înştiințează de îndată autoritățile, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Nedenunțarea săvârşită de un membru de familie, nu se pedepseşte.

(3) Nu se pedepseşte persoana care, înainte de punerea în mişcare a acțiunii penale împotriva unei persoane pentru săvârşirea faptei nedenunțate, încunoştințează autoritățile competente despre aceasta sau care, chiar după punerea în mişcare a acțiunii penale, a înlesnit tragerea la răspundere penală a autorului şi a participanților.

Art. 265 Omisiunea sesizării

(1) Funcționarul care, luând cunoştință de săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală în legătură cu serviciul în cadrul căruia îşi îndeplineşte sarcinile, omite sesizarea de îndată a organelor de urmărire penală, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Când fapta este săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la un an sau amenda.

Art. 266 Inducerea în eroare a organelor judiciare

(1) Sesizarea penală, făcută prin denunț sau plângere, cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală ori în legătură cu săvârşirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană, cunoscând că aceasta este nereală, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Producerea sau ticluirea de probe nereale, în scopul de a dovedi existența unei fapte prevăzute de legea penală ori săvârşirea acesteia de către o anumită persoană, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(3) Nu se pedepseşte persoana care a săvârşit inducerea în eroare a organelor judiciare, dacă declară, înainte de reținerea, arestarea sau de punerea în mişcare a acțiunii penale împotriva celui față de care s-a făcut denunțul sau plângerea ori s-au produs probele, că denunțul, plângerea sau probele sunt nereale.

Art. 267 Favorizarea făptuitorului

(1) Ajutorul dat făptuitorului în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor într-o cauză penală, tragerii la răspundere penală, executării unei pedepse sau măsuri privative de libertate, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani sau cu amendă.

(2) Pedeapsa aplicată favorizatorului nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârşită de autor.

(3) Favorizarea săvârşită de un membru de familie nu se pedepseşte.

Art. 268 Tăinuirea

(1) Primirea, dobândirea, transformarea ori înlesnirea valorificării unui bun, de către o persoană care, fie a cunoscut, fie a prevăzut din împrejurările concrete, că acesta provine din săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală, chiar fără a cunoaşte natura acesteia, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Pedeapsa aplicată tăinuitorului nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârşită de autor.

(3) Tăinuirea săvârşită de un membru de familie nu se pedepseşte.

Art. 269 Spălarea de bani

(1) Operațiunea juridică de orice fel, efectuată în scopul împiedicării identificării originii ilicite, a situării, a circulației, a titularului real al dreptului de proprietate ori a existenței altor drepturi cu privire la un bun, de către o persoană care, fie a cunoscut, fie a prevăzut din împrejurările concrete, că acesta provine din săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală, chiar fără a cunoaşte natura acesteia, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Fapta constituie infracțiune şi atunci când aceasta a fost săvârşită de autor sau de un participant la fapta prevăzută de legea penală din care provine bunul.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Art. 270 Obstrucționarea justiției

(1) Persoana care, fiind avertizată asupra consecințelor faptei sale:

a) împiedică organul de urmărire sau instanța să efectueze, în condițiile legii, un act procedural;

b) refuză să pună la dispoziția organului de urmărire penală, instanței sau judecătorului sindic, în tot sau în parte, datele, informațiile, înscrisurile sau bunurile deținute, care i-au fost solicitate în condițiile legii, în vederea soluționării unei cauze,

se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Dispoziţiile alin. (1) nu se aplică în cazul persoanei urmărite sau judecate pentru infracţiunea care formează obiectul procesului penal.

Art. 271 Influenţarea declaraţiilor

(1) Încercarea de a determina sau determinarea unei persoane, indiferent de calitatea acesteia, prin corupere, prin constrângere ori prin altă faptă cu efect vădit intimidant, săvârşită asupra sa ori asupra unui membru de familie al acesteia, să nu sesizeze organele de urmărire penală, să nu dea declaraţii, să îşi retragă declaraţiile, să dea declaraţii mincinoase ori să nu prezinte probe, într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură judiciară, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani. Dacă actul de intimidare sau corupere constituie prin el însuşi o infracţiune, se aplică regulile privind concursul de infracţiuni.

(2) Nu constituie infracţiune înţelegerea patrimonială dintre infractor şi persoana vătămată, intervenită în cazul infracţiunilor pentru care acţiunea penală se pune în mişcare la plângere prealabilă.

Art. 272 Mărturia mincinoasă

(1) Fapta martorului care, într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură în care se ascultă martori, face afirmaţii mincinoase, ori nu spune tot ce ştie în legătură cu faptele sau împrejurările esenţiale cu privire la care este întrebat, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Mărturia mincinoasă săvârşită:

a) de un martor cu identitate protejată ori aflat în Programul de protecţie a martorilor;

b) de un investigator sub acoperire;

c) de o persoană care întocmeşte un raport de expertiză, ori de un interpret;

d) în legătură cu o faptă pentru care legea prevede pedeapsa detenţiunii pe viaţă ori închisoarea de 10 ani sau mai mare,

se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(3) Autorul nu se pedepseşte dacă îşi retrage mărturia, în cauzele penale înainte de reţinere, arestare sau de punerea în mişcare a acţiunii penale, ori în alte cauze înainte de a se fi pronunţat o hotărâre sau de a se fi dat o altă soluţie, ca urmare a mărturiei mincinoase.

Art. 273 Răzbunarea pentru ajutorul dat justiţiei

Săvârşirea unei infracţiuni împotriva unei persoane ori a unui membru de familie al acesteia, pe motiv că a sesizat organele de urmărire penală, a dat declaraţii ori a prezentat probe într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură dintre cele prevăzute în art.272, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracţiune ale cărei limite speciale se majorează cu o treime.

Art. 274 Sustragerea sau distrugerea de probe ori de înscrisuri

(1) Sustragerea, distrugerea, reţinerea, ascunderea ori alterarea de mijloace materiale de probă sau de înscrisuri, în scopul de a împiedica aflarea adevărului într-o procedură judiciară, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează împiedicarea, în orice alt mod, ca un înscris necesar soluţionării unei cauze, emis de către un organ judiciar sau adresat acestuia să ajungă la destinatar.

Art. 275 Presiuni asupra justiţiei

Declaraţiile publice defăimătoare la adresa judecătorului ori a organelor de urmărire penală, făcute în scop de intimidare sau de influenţare a acestora, de oricare dintre părţi, de

suspect, de persoana vătămată ori de reprezentanții lor, în legătură cu o procedură judiciară în curs de desfăşurare, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Art. 276 Compromiterea intereselor justiției

(1) Divulgarea, fără drept, de informații confidențiale privind data, timpul, locul, modul sau mijloacele prin care urmează să se administreze o probă, de către un funcționar care a luat cunoştință de acestea în virtutea funcției, dacă prin aceasta poate fi îngreunată sau împiedicată urmărirea penală, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dezvăluirea, fără drept, de mijloace de probă sau de înscrisuri oficiale dintr-o cauză penală, înainte de a se dispune o soluție de netrimitere în judecată ori de soluționarea definitivă a cauzei, de către un funcționar care a luat cunoştință de acestea în virtutea funcției, se pedepseşte cu amendă.

(3) Dezvăluirea, fără drept, de informații dintr-o cauză penală, de către un martor, expert sau interpret, atunci când această interdicție este impusă de legea de procedură penală, se pedepseşte cu amendă.

(4) Nu constituie infracțiune fapta prin care sunt divulgate ori dezvăluite acte sau activități ilegale comise de autorități într-o cauză penală.

Art. 277 Sfidarea instanței

Întrebuințarea de cuvinte ori gesturi jignitoare sau obscene de către o persoană care participă sau asistă la o procedură care se desfăşoară în fața instanței, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Art. 278 Ultrajul judiciar

(1)Amenințarea, lovirea sau alte violențe, vătămarea corporală, loviturile sau vătămările cauzatoare de moarte ori omorul, săvârşite împotriva unui judecător sau procuror, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune ale cărei limite speciale se majorează cu jumătate.

(2)Săvârşirea unei infracțiuni împotriva unui judecător sau procuror ori împotriva bunurilor acestuia, în scop de intimidare sau de răzbunare, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune ale cărei limite speciale se majorează cu jumătate.

(3) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează faptele comise în condițiile alin.(2) dacă privesc un membru de familie al judecătorului sau procurorului.

(4) Dispozițiile alin.(1) - (3) se aplică în mod corespunzător şi faptelor comise împotriva unui avocat sau a unui membru de familie al acestuia în legătură cu exercitarea profesiei de avocat.

Art. 279 Cercetarea abuzivă

Întrebuințarea de promisiuni, amenințări sau violențe împotriva unei persoane urmărite sau judecate într-o cauză penală, de către un organ de cercetare penală, un procuror sau un judecător, pentru a o determina să dea ori să nu dea declarații, să dea declarații mincinoase ori să îşi retragă declarațiile, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

Art. 280 Supunerea la rele tratamente

(1) Supunerea unei persoane la executarea unei pedepse, măsuri de siguranță sau educative în alt mod decât cel prevăzut de dispozițiile legale, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Supunerea la tratamente degradante ori inumane a unei persoane aflate în stare de reținere, deținere ori în executarea unei măsuri de siguranță sau educative, privative de libertate, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

Art. 281 Tortura

(1) Fapta funcționarului, care îndeplineşte o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, sau a altei persoane care acționează la instigarea sau cu consimțământul expres ori tacit al acestuia, de a provoca unei persoane puternice suferințe fizice ori psihice:

a) în scopul obținerii de la această persoană sau de la o terță persoană informații sau declarații;

b) în scopul pedepsirii ei pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a comis ori este bănuită că l-a comis;

c) în scopul de a o intimida sau de a face presiuni asupra ei ori de a intimida sau a face presiuni asupra unei terțe persoane;

d) pe un motiv bazat pe orice formă de discriminare,

se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) a avut ca urmare o vătămare corporală, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Tortura ce a avut ca urmare moartea victimei se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Tentativa la infracțiunea prevăzută în alin. (1) se pedepseşte.

(5) Nicio împrejurare excepțională, oricare ar fi ea, fie că este vorba de stare de război sau de amenințări cu războiul, de instabilitate politică internă sau de orice altă stare de excepție, nu poate fi invocată pentru a justifica tortura. De asemenea, nu poate fi invocat ordinul superiorului ori al unei autorități publice.

(6) Nu constituie tortură durerea sau suferințele ce rezultă exclusiv din sancțiuni legale şi care sunt inerente acestor sancțiuni sau sunt ocazionate de ele.

Art. 282 Represiunea nedreaptă

(1) Fapta de a pune în mişcare acțiunea penală, de a lua o măsură preventivă neprivativă de libertate ori de a trimite în judecată o persoană, ştiind că este nevinovată, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani şi interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Reținerea sau arestarea ori condamnarea unei persoane, ştiind că este nevinovată, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

Art. 283 Asistența şi reprezentarea neloială

(1) Fapta avocatului sau a reprezentantului unei persoane care, în înțelegere frauduloasă cu o persoană cu interese contrare în aceeaşi cauză, în cadrul unei proceduri judiciare sau notariale, vatămă interesele clientului sau ale persoanei reprezentate, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează înțelegerea frauduloasă între avocat sau reprezentantul unei persoane şi un terț interesat de soluția ce se va pronunța în cauză, în scopul vătămării intereselor clientului sau ale persoanei reprezentate.

(3) Acțiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 284 Evadarea

(1) Evadarea din starea legală de reținere sau de deținere se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Când evadarea este săvârşită prin folosire de violenţe sau arme, pedeapsă este închisoarea de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Se consideră evadare şi neprezentarea nejustificată a persoanei condamnate, la locul de deţinere, la expirarea perioadei în care s-a aflat legal în stare de libertate.

(4) Pedeapsa aplicată pentru infracţiunea de evadare se adaugă la restul rămas neexecutat din pedeapsă la data evadării.

(5) Tentativa la infracţiunile prevăzute în alin. (1) şi (2) se pedepseşte.

Art. 285 Înlesnirea evadării

(1) Înlesnirea prin orice mijloace a evadării se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Înlesnirea evadării:

a) săvârşită prin folosire de violenţe, arme, substanţe narcotice sau paralizante ;

b) a două sau mai multor persoane în aceeaşi împrejurare;

c) *unei persoane reţinute sau arestate pentru o infracţiune sancţionată de lege cu* pedeapsa detenţiunii pe viaţă ori cu pedeapsa închisorii de 10 ani sau mai mare, ori condamnate la o astfel de pedeapsă,

se sancţionează cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) şi (2) sunt săvârşite de o persoană care avea îndatorirea de a-l păzi pe cel reţinut sau deţinut, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

(4) Înlesnirea evadării, săvârşită din culpă, de către o persoană care avea îndatorirea de a păzi pe cel care a evadat, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani.

(5) Tentativa la infracţiunile prevăzute în alin. (1) – (3) se pedepseşte.

Art. 286 Nerespectarea hotărârilor judecătoreşti

(1) Nerespectarea unei hotărâri judecătoreşti săvârşită prin:

a) opunerea de rezistenţă faţă de organul de executare;

b) refuzul organului de executare de a pune în aplicare o hotărâre judecătorească, prin care este obligat să îndeplinească un anumit act;

c) refuzul de a sprijini organul de executare în punerea în aplicare hotărârii, de către persoanele care au această obligaţie conform legii;

d) neexecutarea hotărârii judecătoreşti, prin care s-a dispus reintegrarea în muncă a unui salariat;

e) neexecutarea hotărârii judecătoreşti privind plata salariilor în termen de 15 zile de la data cererii de executare adresate angajatorului de către partea interesată;

f) împiedicarea unei persoane de a folosi, în tot sau în parte, un imobil deţinut în baza unei hotărâri judecătoreşti, de către cel căruia îi este opozabilă hotărârea,

se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) În cazul faptelor prevăzute la lit. d) - f), acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 287 Neexecutarea sancţiunilor penale

(1) Sustragerea de la executare ori neexecutarea conform legii a unei pedepse complementare ori accesorii, sau a măsurii de siguranţă prevăzută în art.108 lit. b) şi c), de către persoana fizică faţă de care s-au dispus aceste sancţiuni, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă.

(2) Sustragerea de la executarea unei măsuri educative privative de libertate prin părăsirea fără drept a centrului educativ sau a centrului de detenţie, ori prin neprezentarea după expirarea perioadei în care s-a aflat legal în stare de libertate, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(3) Neexecutarea pedepselor complementare aplicate unei persoane juridice dintre cele prevăzute în art. 142, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

TITLUL V
INFRACŢIUNI DE CORUPŢIE ŞI DE SERVICIU

CAPITOLUL I INFRACŢIUNI DE CORUPŢIE

Art. 288 Luarea de mită

(1) Fapta funcţionarului care, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primeşte bani sau alte foloase care nu i se cuvin, ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu, sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcţie publică sau de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârşit fapta.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1) săvârşită de una dintre persoanele arătate în art. 175 alin. (2) constituie infracţiune numai când este comisă în legătură cu neîndeplinirea, întârzierea îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle sale legale sau în legătură cu efectuarea unui act contrar acestor îndatoriri.

(3) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) a fost săvârşită de o altă persoană decât cele arătate în art. 175, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

(4) Banii, valorile sau orice alte bunuri primite sunt supuse confiscării, potrivit art.112.

Art. 289 Darea de mită

(1) Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, în condiţiile arătate în art. 288, se pedepsesc cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Dacă fapta a fost săvârşită în legătură cu o altă persoană decât cele arătate în art. 175, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

(3) Fapta prevăzută nu constituie infracţiune atunci când mituitorul a fost constrâns prin orice mijloace de către cel care a luat mita.

(4) Mituitorul nu se pedepseşte dacă denunţă fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la acesta.

(5) Banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat, în cazurile prevăzute în alin. (3) şi (4).

(6) Banii, valorile sau orice alte bunuri oferite sau date sunt supuse confiscării, iar când acestea nu se mai găsesc se dispune confiscarea prin echivalent.

Art. 290 Traficul de influenţă

(1) Pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârşită de către o persoană care are influenţă sau lasă să se creadă că are influenţă asupra unui funcţionar şi care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească ori să întârzie îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Dacă fapta a fost săvârşită în legătură cu o altă persoană decât cele arătate în art. 175, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

(3) Banii, valorile sau orice alte bunuri primite sunt supuse confiscării, potrivit art.112.

Art. 291 Cumpărarea de influență

(1) Promisiunea, oferirea sau darea de bani sau alte foloase, direct sau indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar, pentru a-l determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească ori să întârzie îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Dacă fapta a fost săvârşită în legătură cu o altă persoană decât cele arătate în art. 175, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

(3) Făptuitorul nu se pedepseşte dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta.

(4) Banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat sau oferit în cazul prevăzut în alin. (2).

(5) Banii, valorile sau orice alte bunuri date sau oferite sunt supuse confiscării, iar dacă acestea nu se mai găsesc se dispune confiscarea prin echivalent.

Art. 292 Abuzul de funcție

(1) Fapta funcționarului de a-şi folosi influența ori autoritatea în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Dacă fapta a fost săvârşită de o persoană care deține o funcție de conducere într-un partid, sindicat sau patronat, ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(3) Banii, valorile sau orice alte bunuri primite sunt supuse confiscării, potrivit art.112.

Art. 293 Fapte săvârşite de către membrii instanțelor de arbitraj sau în legătură cu aceştia

Dispozițiile art. 288 şi 289 se aplică în mod corespunzător şi persoanelor care, pe baza unui acord de arbitraj, sunt chemate să pronunțe o hotărâre cu privire la un litigiu ce le este dat spre soluționare de către părțile la acest acord, indiferent dacă procedura arbitrală se desfăşoară în baza legii române ori în baza unei alte legi.

Art. 294 Fapte săvârşite de către funcționari străini sau în legătură cu aceştia

Prevederile acestui capitol se aplică, după caz, şi în privința:

a) funcționarilor sau persoanelor care îşi desfăşoară activitatea pe baza unui contract de muncă ori altor persoane care exercită atribuții similare în cadrul unei organizații publice internaționale la care România este parte;

b) membrilor adunărilor parlamentare ale organizațiilor internaționale la care România este parte;

c) funcționarilor sau persoanelor care îşi desfăşoară activitatea pe baza unui contract de muncă ori altor persoane care exercită atribuții similare, în cadrul Comunităților Europene;

d) persoanelor care exercită funcții juridice în cadrul instanțelor internaționale a căror competență este acceptată de România, precum şi funcționarilor de la grefele acestor instanțe;

e) funcționarilor unui stat străin;

f) membrilor adunărilor parlamentare sau administrative ale unui stat străin.

CAPITOLUL II INFRACȚIUNI DE SERVICIU

ROMÂNIA CABINET MINISTRU MINISTERUL JUSTIȚIEI

ROMÂNIA
CABINET MINISTRU
MINISTERUL JUSTIȚIEI

Art. 295 Delapidarea

(1) Însuşirea, folosirea sau traficarea de către un funcționar, în interesul său ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 296 Purtarea abuzivă

(1) Întrebuințarea de expresii jignitoare față de o persoană, de către cel aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu amendă.

(2) Amenințarea ori lovirea sau alte violențe săvârşite în condițiile alin.(1), se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune ale cărei limite speciale se majorează cu o treime.

(3) Acțiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 297 Abuzul în serviciu

(1) Fapta celui care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplineşte un act sau îl îndeplineşte în mod defectuos şi prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează şi fapta celui care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, îngrădeşte exercitarea unui drept al unei persoane, ori creează pentru aceasta o situație de inferioritate pe temei de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, apartenență politică, avere, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA.

(3) Faptele prevăzute în alin.(1) şi (2) săvârşite de un funcționar se pedepsesc cu închisoare de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(4) Acțiunea penală pentru faptele prevăzute în alin.(1) şi (2) se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 298 Neglijența în serviciu

(1) Încălcarea din culpă, de către un funcționar, a unei îndatoriri de serviciu, prin neîndeplinirea acesteia sau prin îndeplinirea ei defectuoasă, dacă prin aceasta se cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu amendă.

(2) Acțiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 299 Folosirea abuzivă a funcției în scop sexual

(1) Fapta funcționarului care, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu, sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri, pretinde ori obține favoruri de natură sexuală de la o persoană interesată direct sau indirect de efectele acelui act de serviciu, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică sau de a exercita profesia ori activitatea în executarea căreia a săvârşit fapta.

(2) Pretinderea sau obținerea de favoruri de natură sexuală, de către un funcționar care se prevalează sau profită de o situație de autoritate ori de superioritate asupra victimei, ce decurge din funcția deținută, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă şi interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică sau de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârşit fapta.

ROMÂNIA
CABINET MINISTRU
MINISTERUL JUSTIȚIEI

Art. 300 Uzurparea funcției

Fapta funcționarului care în timpul serviciului îndeplinește un act ce nu intră în atribuțiile sale, dacă prin aceasta s-a produs una dintre urmările prevăzute în art.297, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 301 Conflictul de interese

(1) Fapta funcționarului care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a îndeplinit un act ori a participat la luarea unei decizii prin care s-a obținut, direct sau indirect, un folos patrimonial, pentru sine, pentru soțul său, pentru o rudă ori pentru un afin până la gradul II inclusiv, sau pentru o altă persoană cu care s-a aflat în raporturi comerciale ori de muncă în ultimii 5 ani, sau din partea căreia a beneficiat ori beneficiază de foloase de orice natură, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Dispozițiile alin.(1) nu se aplică în cazul emiterii, aprobării sau adoptării actelor normative.

Art. 302 Folosirea de informații privilegiate

Fapta funcționarului de a folosi, direct sau indirect informații ce nu sunt destinate publicității, de care a luat cunoștință în exercitarea atribuțiilor de serviciu, ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la astfel de informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul a unor foloase necuvenite, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

Art. 303 Divulgarea informațiilor secrete de stat

(1) Divulgarea, fără drept, a unor informații secrete de stat, de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dacă prin aceasta sunt afectate interesele unei persoane juridice dintre cele prevăzute în art.175 alin. (1), se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Deținerea, fără drept, în afara îndatoririlor de serviciu, a unui document ce conține informații secrete de stat, dacă poate afecta activitatea uneia dintre persoanele juridice prevăzute în art. 175 alin. (1), se pedepsește cu închisoare de la 3 luni 2 ani sau cu amendă.

Art. 304 Divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice

(1) Divulgarea, fără drept, a unor informații secrete de serviciu sau care nu sunt destinate publicității, de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dacă prin aceasta sunt afectate interesele sau activitatea unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează divulgarea, fără drept, de date sau informații prin care este identificat sau poate fi identificat un investigator sub acoperire, un martor protejat sau o persoană inclusă în Programul de protecție a martorilor.

(3) Dacă urmare faptei prevăzute în alin. (2) s-a săvârșit o infracțiune împotriva investigatorului sub acoperire, a martorului protejat sau a persoanei incluse în Programul de protecție a martorilor, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani, iar dacă s-a comis cu intenție o infracțiune contra vieții, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani.

Art. 305 Neglijența în păstrarea informațiilor

(1) Neglijența care are drept urmare distrugerea, alterarea, pierderea sau sustragerea unui document ce conține informații secrete de stat, precum și neglijența care a prilejuit altei persoane aflarea unei asemenea informații, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la un an sau cu amendă.

ROMANIA
CABINET MINISTRU
MINISTERUL JUSTIȚIEI

(2) Dacă faptele prevăzute în art. 303 alin. (1) şi art. 304 au fost săvârşite din culpă, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

Art. 306 Obținerea ilegală de fonduri

(1) Folosirea ori prezentarea de documente sau date false, inexacte ori incomplete, pentru primirea aprobărilor sau garanțiilor necesare acordării finanțărilor rambursabile prin contractarea datoriei publice, dacă are ca rezultat obținerea pe nedrept a acestor fonduri, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 307 Deturnarea de fonduri

(1) Schimbarea destinației fondurilor băneşti ori a resurselor materiale alocate unei autorități publice sau instituții publice, fără respectarea prevederilor legale, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează şi schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației fondurilor provenite din finanțările rambursabile, contractate direct sau garantate de stat ori de unitățile administrativ-teritoriale.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Art. 308 Persoane care exercită un serviciu de interes public

Dispozițiile art. 295, art. 303, art. 305 - 307, nu se aplică în cazul persoanelor prevăzute de art. 175 alin. (2).

CAPITOLUL III INFRACȚIUNI ÎMPOTRIVA INTERESELOR FINANCIARE ALE COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Art. 309 Obținerea ilegală de fonduri europene

(1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează şi omisiunea de a furniza datele cerute potrivit legii pentru obținerea de fonduri din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept a acestor fonduri.

Art. 310 Deturnarea de fonduri europene

(1) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației fondurilor obținute din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează şi schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației unor avantaje financiare obținute în mod legal, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor ce trebuie virate la bugetul general al Comunităților Europene sau la bugetele administrate de acestea ori în numele lor.

Art. 311 Diminuarea fondurilor europene

(1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor ce trebuie virate la bugetul

general al Comunităților Europene sau la bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează şi omisiunea de a furniza, datele cerute potrivit legii, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor ce trebuie virate la bugetul general al Comunităților Europene sau la bugetele administrate de acestea, ori în numele lor.

Art. 312 Neglijența în serviciu în dauna bugetelor Comunităților Europene

Neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă, din culpă, a unei îndatoriri de serviciu de către directorul, administratorul sau altă persoană cu atribuții de conducere ori de control în cadrul unei persoane juridice cu scop lucrativ, dacă a avut ca rezultat săvârşirea de către o persoană aflată în subordinea sa şi care a acționat în numele agentului economic, a uneia dintre infracțiunile prevăzute în art. 309 – 311, a unei infracțiuni de corupție ori de spălare de bani în legătură cu fondurile Comunităților Europene, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 313 Sancționarea tentativei

Tentativa la infracțiunile prevăzute în art. 309 alin.(1), art. 310 şi art. 311 alin.(1) se pedepseşte.

TITLUL VI
INFRACȚIUNI DE FALS

CAPITOLUL I FALSIFICAREA DE MONEDE, TIMBRE SAU DE ALTE VALORI

Art. 314 Falsificarea de monede

(1) Falsificarea de monedă cu valoare circulatorie se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează falsificarea unei monede, emise de către autoritățile competente, înainte de punerea oficială în circulație a acesteia.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Art. 315 Falsificarea de titluri de credit sau instrumente de plată

(1) Falsificarea de titluri de credit, titluri sau instrumente pentru efectuarea plăților, sau a oricăror alte titluri ori valori asemănătoare, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) priveşte un instrument de plată electronică, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Art. 316 Falsificarea de timbre sau efecte poştale

(1) Falsificarea de timbre de orice fel, mărci poştale, plicuri poştale, cărți poştale sau cupoane răspuns internațional, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 317 Punerea în circulație de valori falsificate

(1) Punerea în circulație a valorilor falsificate arătate în art. 314-316 precum şi primirea, deținerea sau transmiterea acestora, în vederea punerii lor în circulație, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea de falsificare prin care au fost produse.

(2) Punerea în circulație a valorilor falsificate arătate în art. 314-316, săvârşită de către autor sau un participant la infracțiunea de falsificare se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea de falsificare prin care au fost produse.

(3) Repunerea în circulație a uneia dintre valorile arătate în art. 314-316, de către o persoană care a constatat, ulterior intrării în posesia acesteia, că este falsificată, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea de falsificare prin care au fost produse, ale cărei limite speciale se reduc la jumătate.

(4) Tentativa se pedepseşte.

Art. 318 Deținerea de instrumente în vederea falsificării de valori

(1) Fabricarea, primirea, deținerea sau transmiterea de instrumente sau materiale cu scopul de a servi la falsificarea valorilor sau titlurilor arătate în art. 314, art. 315 alin.(1) şi art. 316 se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Fabricarea, primirea, deținerea sau transmiterea de echipamente, inclusiv hardware sau software, cu scopul de a servi la falsificarea instrumentelor de plată electronică, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(3) Nu se pedepseşte persoana care, după comiterea vreuneia dintre faptele prevăzute în alin. (1) sau (2), înainte de descoperirea acestora şi înainte de a se fi trecut la săvârşirea faptei de falsificare, predă instrumentele sau materialele deținute autorităților judiciare, ori încunoştințează aceste autorități despre existența lor.

Art. 319 Emiterea frauduloasă de monedă

(1) Confecționarea de monedă autentică prin folosirea de instalații sau materiale destinate acestui scop, cu încălcarea condițiilor stabilite de autoritățile competente sau fără acordul acestora, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează punerea în circulație a monedei confecționate în condițiile alin. (1) precum şi primirea, deținerea sau transmiterea acesteia, în vederea punerii ei în circulație.

Art. 320 Falsificarea de valori străine

Dispozițiile cuprinse în acest capitol se aplică şi în cazul când infracțiunea priveşte monede, timbre, titluri de valoare ori instrumente de plată emise în străinătate.

CAPITOLUL II FALSIFICAREA INSTRUMENTELOR DE AUTENTIFICARE SAU DE MARCARE

Art. 321 Falsificarea de instrumente oficiale

(1) Falsificarea unui sigiliu, ştampile sau a unui instrument de marcare de care se folosesc persoanele prevăzute în art. 175, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 322 Folosirea instrumentelor false

MINISTERUL JUSTIȚIEI * CABINET MINISTRU *

Folosirea instrumentelor false arătate în art. 321 se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau amendă.

Art. 323 Falsificarea de instrumente de autentificare străine

Dispozițiile cuprinse în prezentul capitol se aplică şi atunci când fapta priveşte instrumente de autentificare sau de marcare folosite de autoritățile unui stat străin.

CAPITOLUL III FALSURI ÎN ÎNSCRISURI

Art. 324 Falsul material în înscrisuri oficiale

(1) Falsificarea unui înscris oficial prin contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod, de natură să producă consecințe juridice, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Falsul prevăzut în alineatul precedent, săvârşit de un funcționar în exercițiul atribuțiilor de serviciu, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Sunt asimilate înscrisurilor oficiale biletele, tichetele sau orice alte imprimate producătoare de consecințe juridice.

(4) Tentativa se pedepseşte.

Art. 325 Falsul intelectual

(1) Falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu ştiință de a insera unele date sau împrejurări, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 326 Falsul în înscrisuri sub semnătură privată

(1) Falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin vreunul din modurile arătate în art. 324 sau 325, dacă făptuitorul foloseşte înscrisul falsificat ori îl încredințează altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 327 Uzul de fals

Folosirea unui înscris oficial ori sub semnătură privată, cunoscând că este fals, în vederea producerii unei consecințe juridice, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă când înscrisul este oficial, şi cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă când înscrisul este sub semnătură privată.

Art. 328 Falsificarea unei înregistrări tehnice

(1) Falsificarea unei înregistrări tehnice prin contrafacere, alterare ori prin determinarea atestării unor împrejurări necorespunzătoare adevărului sau omisiunea înregistrării unor date sau împrejurări, dacă a fost urmată de folosirea de către făptuitor a înregistrării, ori de încredințarea acesteia unei alte persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează folosirea unei înregistrări tehnice falsificate în vederea producerii unei consecințe juridice.

(3) Prin înregistrare tehnică, în sensul prezentului articol, se înțelege atestarea unei valori, greutăți, măsuri ori a desfăşurării unui eveniment, realizată, în tot sau în parte, în mod automat, prin intermediul unui dispozitiv tehnic omologat, şi care este destinată a proba un anumit fapt, în vederea producerii de consecințe juridice.

Art. 329 Falsul informatic

Fapta de a introduce, modifica sau şterge, fără drept, date informatice ori de a restricționa, fără drept, accesul la aceste date, rezultând date necorespunzătoare adevărului, în scopul de a fi utilizate în vederea producerii unei consecințe juridice, constituie infracțiune şi se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

Art. 330 Falsul în declarații

Declararea necorespunzătoare adevărului, făcută unei persoane dintre cele prevăzute în art. 175, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor, declarația făcută serveşte la producerea acelei consecințe, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 331 Falsul privind identitatea

(1) Prezentarea sub o identitate falsă ori atribuirea unei asemenea identități altei persoane, prin folosirea frauduloasă a unui act ce serveşte la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat, pentru a induce sau a menține în eroare un funcționar, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine ori pentru altul, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Când prezentarea s-a făcut prin întrebuințarea identității reale a unei persoane, pedeapsa este închisoarea de la 1 la 5 ani.

(3) Încredințarea unui act ce serveşte la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile spre a fi folosit fără drept se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 332 Infracțiuni de fals comise în legătură cu autoritatea unui stat străin

Dispozițiile cuprinse în prezentul capitol se aplică şi atunci când fapta priveşte acte emise de autoritatea competentă a unui stat străin, sau declarații ori o identitate asumate în fața acesteia.

TITLUL VII
INFRACȚIUNI CONTRA SIGURANȚEI PUBLICE

CAPITOLUL I INFRACȚIUNI CONTRA SIGURANȚEI CIRCULAȚIEI PE CĂILE FERATE

Art. 333 Neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă

(1) Neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă, de către angajații care gestionează infrastructura feroviară, ori a operatorilor de transport, intervenție sau manevră, dacă prin aceasta se pune în pericol siguranța circulației mijloacelor de transport, intervenție sau manevră pe calea ferată, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

CABINET MINISTRU MINISTERUL JUSTIȚIEI

(2) Dacă fapta a avut ca urmare un accident de cale ferată, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani.

Art. 334 Neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă din culpă.

(1) Neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă, din culpă, de către angajații care gestionează infrastructura feroviară, ori a operatorilor de transport, intervenție sau manevră, dacă prin aceasta se pune în pericol siguranța mijloacelor de transport, intervenție sau manevră pe calea ferată, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Când fapta a avut ca urmare un accident de cale ferată, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 335 Părăsirea postului şi prezența la serviciu sub influența alcoolului sau a altor substanțe

(1) Părăsirea postului, în orice mod şi sub orice formă, de angajații cu atribuții privind siguranța circulației mijloacelor de transport, intervenție sau manevră pe calea ferată, dacă prin aceasta se pune în pericol siguranța circulației acestor mijloace, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează îndeplinirea îndatoririlor de serviciu de către un angajat având atribuții privind siguranța circulației mijloacelor de transport, intervenție sau manevră pe calea ferată, care are o îmbibație alcoolică de peste 0,8 g/l alcool pur în sânge ori se află sub influența unor substanțe psihoactive.

(3) Când faptele prevăzute în alin.(1) şi (2) au avut ca urmare un accident de cale ferată, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 336 Distrugerea sau semnalizarea falsă

(1) Distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntrebuințare a liniei de cale ferată, a materialului rulant, a instalațiilor de cale ferată ori a celor de comunicații feroviare, precum şi a oricăror altor bunuri sau dotări aferente infrastructurii feroviare, ori aşezarea de obstacole pe linia ferată, dacă prin aceasta se pune în pericol siguranța mijloacelor de transport, manevră sau intervenție pe calea ferată, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează săvârşirea de acte de semnalizare falsă sau săvârşirea oricăror acte care pot induce în eroare personalul care asigură circulația mijloacelor de transport manevră sau intervenție pe calea ferată în timpul executării serviciului, dacă prin aceste fapte se creează un pericol de accident de cale ferată.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) şi (2) au avut ca urmare un accident de cale ferată, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Când faptele prevăzute în alin. (1) - (3) sunt săvârşite din culpă, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

(5) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) şi (2) se pedepseşte.

Art. 337 Accidentul de cale ferată

Accidentul de cale ferată constă în distrugerea sau degradarea adusă mijloacelor de transport, materialului rulant sau instalațiilor de cale ferată în cursul circulației sau manevrei mijloacelor de transport, manevră, întreținere sau intervenție pe calea ferată.

CAPITOLUL II INFRACȚIUNI CONTRA SIGURANȚEI CIRCULAȚIEI PE DRUMURILE PUBLICE

ROMÂNIA
CABINET MINISTRU
MINISTERUL JUSTIȚIEI

Art. 338 Punerea în circulație sau conducerea unui vehicul neînmatriculat

(1) Punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau a unui tramvai, neînmatriculat sau neînregistrat, potrivit legii, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

(2) Punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau a unui tramvai cu număr fals de înmatriculare sau înregistrare se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(3) Tractarea unei remorci neînmatriculate sau neînregistrate ori cu număr fals de înmatriculare sau înregistrare se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(4) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau tractarea unei remorci ale cărei plăcuțe cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare au fost retrase, sau a unui vehicul înmatriculat în alt stat, care nu are drept de circulație în România, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 339 Conducerea unui vehicul fără permis de conducere

(1) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul ori a unui tramvai de către o persoană care nu posedă permis de conducere se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere este necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv ori permisul i-a fost retras sau anulat, ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează şi persoana care încredințează un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru conducerea pe drumurile publice, unei persoane despre care ştie că se află în una dintre situațiile prevăzute în alin. (1) sau (2), sau sub influența alcoolului ori a unor substanțe psihoactive.

Art. 340 Conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau altor substanțe

(1) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează şi persoana, aflată sub influența unor substanțe psihoactive, conduce un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere.

(3) Dacă persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute în alin. (1) şi (2) efectuează transport public de persoane, transport de substanțe sau produse periculoase ori se află în procesul de instruire practică a unor persoane pentru obținerea permisului de conducere sau în timpul desfăşurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Art. 341 Refuzul sau sustragerea de la prelevarea de mostre biologice

Refuzul ori sustragerea conducătorului unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere ori a instructorului auto, aflat în procesul de instruire, sau a examinatorului autorității competente, aflat în timpul desfăşurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, de a se supune prelevării

de mostre biologice necesare în vederea stabilirii alcoolemiei ori a prezenței unor substanțe psihoactive, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 342 Părăsirea locului accidentului ori modificarea sau ştergerea urmelor acestuia

(1) Părăsirea locului accidentului, fără încuviințarea poliției sau a procurorului care efectuează cercetarea locului faptei, de către conducătorul vehiculului sau de către instructorul auto, aflat în procesul de instruire, ori de către examinatorul autorității competente aflat în timpul desfăşurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, implicat într-un accident de circulație se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează şi fapta oricărei persoane de a modifica starea locului sau de a şterge urmele accidentului de circulație din care a rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane, fără *acordul echipei de cercetare la fața locului.*

(3) Nu constituie infracțiune părăsirea locului accidentului când:

a) în urma accidentului s-au produs doar pagube materiale;

b) conducătorul vehiculului, în lipsa altor mijloace de transport, transportă el însuşi persoanele rănite la cea mai apropiată unitate sanitară în măsură să acorde asistență medicală necesară şi la care a declarat datele personale de identitate şi numărul de înmatriculare sau înregistrare a vehiculului condus, consemnate într-un registru special, dacă se înapoiază imediat la locul accidentului;

c) conducătorul autovehiculului cu regim de circulație prioritară anunță de îndată poliția, iar după terminarea misiunii se prezintă la sediul unității de poliție pe a cărei rază de competență s-a produs accidentul, în vederea întocmirii documentelor de constatare;

d) victima părăseşte locul faptei, iar conducătorul de vehicul anunță imediat evenimentul la cea mai apropiată unitate de poliție.

Art. 343 Împiedicarea sau îngreunarea circulației pe drumurile publice

(1) Instalarea de mijloace de semnalizare rutieră sau modificarea pozițiilor acestora, fără autorizație eliberată de autoritățile competente, de natură să inducă în eroare participanții la trafic ori să îngreuneze circulația pe drumul public se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Participarea în calitate de conducător de vehicul la întreceri neautorizate pe drumurile publice, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(3) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează aşezarea de obstacole care îngreunează sau împiedică circulația pe drumul public, dacă se pune în pericol siguranța circulației ori se aduce atingere dreptului la libera circulație a celorlalți participanți la trafic.

(4) Lăsarea fără supraveghere pe partea carosabilă a drumului public a unui vehicul care transportă produse sau substanțe periculoase, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 3 ani sau cu amendă.

Art. 344 Nerespectarea atribuțiilor privind verificarea tehnică ori efectuarea reparațiilor

(1) Îndeplinirea defectuoasă sau neîndeplinirea atribuțiilor de verificare tehnică ori inspecție tehnică periodică a autovehiculelor, remorcilor sau tramvaielor ori a celor referitoare la efectuarea unor reparații sau intervenții tehnice de către persoanele care au asemenea atribuții, dacă din cauza stării tehnice a vehiculului s-a pus în pericol siguranța circulației pe drumurile publice, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dacă, urmare faptei prevăzute în alin. (1), s-a produs un accident de circulație care a avut ca urmare vătămarea integrității corporale sau a sănătății uneia sau mai multor persoane pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani iar dacă s-a produs moartea uneia sau mai multor persoane pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) şi (2) au fost săvârşite din culpă limitele speciale ale pedepsei se reduc cu o treime.

(4) Repararea autovehiculelor, remorcilor, tramvaielor sau mopedelor având urme de accident, fără a fi îndeplinite condițiile prevăzute de lege, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 345 Efectuarea de lucrări neautorizate în zona drumului public

(1) Efectuarea unor lucrări de construire, modificare, modernizare sau reabilitare a drumului public ori de amenajare a accesului rutier la drumul public, fără autorizație de construcție eliberată în condițiile legii ori cu încălcarea condițiilor stabilite în autorizație, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Amplasarea unor construcții, panouri sau reclame publicitare în zona drumului, fără autorizație de construcție eliberată în condițiile legii ori cu încălcarea condițiilor stabilite în autorizație, dacă prin aceasta se creează un pericol pentru siguranța circulației, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(3) Persoana autorizată de administratorul căii ferate care nu ia măsurile corespunzătoare pentru semnalizarea trecerilor la nivel cu calea ferată, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(4) Cu pedeapsa prevăzută în alin. (3) se sancționează şi persoana autorizată de către administratorul unui drum public sau executantul unei lucrări pe partea carosabilă, care nu ia măsurile corespunzătoare pentru semnalizarea obstacolelor sau a lucrărilor pe drumurile publice, dacă prin aceasta s-a produs un accident de circulație.

CAPITOLUL III NERESPECTAREA REGIMULUI ARMELOR, MUNIȚIILOR, MATERIALELOR NUCLEARE ŞI AL MATERIILOR EXPLOZIVE

Art. 346 Nerespectarea regimului armelor şi al munițiilor

(1) Deținerea, portul, confecționarea precum şi orice operațiune privind circulația armelor letale, a munițiilor, mecanismelor sau dispozitivelor acestora sau funcționarea atelierelor de reparare a armelor letale, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Deținerea sau portul fără drept de arme neletale din categoria celor supuse autorizării se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau amendă.

(3) Sustragerea armelor sau munițiilor prevăzute în alin. (1) şi (2) se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) şi (3) au ca obiect arme interzise sau muniții, mecanisme ori dispozitive ale acestora, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

Art. 347 Uzul de armă fără drept

(1) Uzul de armă letală sau interzisă, fără drept, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 3 ani.

(2) Uzul de armă neletală din categoria celor supuse autorizării, fără drept, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

Art. 348 Ştergerea sau modificarea marcajelor de pe arme letale

Ştergerea sau modificarea, fără drept, a marcajelor de pe arme letale se pedepseşte cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

Art. 349 Nerespectarea regimului materialelor nucleare sau al altor materii radioactive

(1) Primirea, deţinerea, folosirea, cedarea, modificarea, înstrăinarea, dispersarea, expunerea, transportul sau deturnarea materialelor nucleare ori a altor materii radioactive, precum şi orice operaţie privind circulaţia acestora, fără drept, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Sustragerea materialelor nucleare sau a altor materii radioactive, se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 12 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) şi (2) au pus în pericol alte persoane sau bunuri, au produs vătămarea corporală a uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) În cazul în care faptele prevăzute în alin.(1) şi (2) au avut ca urmare moartea uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 350 Nerespectarea regimului materiilor explozive

(1) Producerea, experimentarea, prelucrarea, deţinerea, transportul ori folosirea materiilor explozive sau orice alte operaţiuni privind circulaţia acestora, fără drept, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Sustragerea materiilor explozive, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Când faptele prevăzute în alin.(1) şi (2) privesc o cantitate mai mare de 1 kg echivalent trotil sau când cantitatea explozivă este însoţită de materiale de iniţiere, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) În cazul în care faptele prevăzute în alin.(1) - (3) au avut ca urmare moartea uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 351 Sancţionarea tentativei

Tentativa la infracţiunile prevăzute în art.346 alin. (1) şi (3), art.349 alin.(1) şi (2) şi art.350 alin.(1) şi (2), se pedepseşte.

CAPITOLUL IV INFRACŢIUNI PRIVITOARE LA REGIMUL STABILIT PENTRU ALTE ACTIVITĂŢI REGLEMENTATE DE LEGE

Art. 352 Exercitarea fără drept a unei profesii sau activităţi

Exercitarea, fără drept, a unei profesii sau activităţi pentru care legea cere autorizaţie, ori exercitarea acestora în alte condiţii decât cele legale, dacă legea specială prevede că săvârşirea unor astfel de fapte se sancţionează potrivit legii penale, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Art. 353 Neluarea măsurilor legale de securitate şi sănătate în muncă

(1) Neluarea vreuneia din măsurile legale de securitate şi sănătate în muncă de către persoana care avea îndatorirea de a lua aceste măsuri, dacă se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1) săvârşită din culpă se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Art. 354 Nerespectarea măsurilor legale de securitate şi sănătate în muncă

(1) Nerespectarea de către orice persoană a obligaţiilor şi a măsurilor stabilite cu privire la securitatea şi sănătatea în muncă, dacă prin aceasta se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează repunerea în funcţiune a instalaţiilor, maşinilor şi utilajelor, anterior eliminării tuturor deficienţelor pentru care s-a luat măsura opririi lor.

(3) Faptele prevăzute în alin. (1) şi (2) săvârşite din culpă se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă

Art. 355 *Camăta*

Darea de bani cu dobândă, ca îndeletnicire, de către o persoană neautorizată, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

CAPITOLUL V INFRACŢIUNI CONTRA SĂNĂTĂŢII PUBLICE

Art. 356 Zădărnicirea combaterii bolilor

(1) Nerespectarea măsurilor privitoare la prevenirea sau combaterea bolilor infecto-contagioase dacă a avut ca urmare răspândirea unei asemenea boli, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) este săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la o lună la 6 luni sau amenda.

Art. 357 Contaminarea venerică

(1) Transmiterea unei boli venerice, prin raport sexual sau alte acte sexuale, de către o persoană care ştie că suferă de o astfel de boală, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Instanţa de judecată va dispune măsura de siguranţă a obligării la tratament medical.

Art. 358 Transmiterea sindromului imunodeficitar dobândit

(1) Transmiterea, prin orice mijloace, a sindromului imunodeficitar dobândit – SIDA – de către o persoană care ştie că suferă de această boală, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani.

(2) Transmiterea, prin orice mijloace, a sindromului imunodeficitar dobândit – SIDA – de către o altă persoană decât cea prevăzută în alin.(1), se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 12 ani.

(3) Dacă prin faptele prevăzute în alin. (1) şi (2) s-a produs moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani.

(4) Când fapta prevăzută în alin.(2) a fost săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani, iar dacă a cauzat moartea victimei pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

(5) Tentativa la infracţiunile prevăzute în alin.(1) şi (2) se pedepseşte.

Art. 359 Răspândirea bolilor la animale sau plante

(1) Nerespectarea măsurilor privitoare la prevenirea sau combaterea bolilor infecto-contagioase la animale sau plante ori a dăunătorilor, dacă a avut ca urmare răspândirea unei asemenea boli ori a dăunătorilor, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau amendă.

(2) Dacă fapta este săvârşită din culpă, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

Art. 360 Infectarea apei

(1) Infectarea prin orice mijloace a surselor sau reţelelor de apă, dacă apa devine dăunătoare sănătăţii oamenilor, animalelor sau plantelor, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 361 Falsificarea sau substituirea de alimente ori alte produse

(1) Prepararea, oferirea sau expunerea spre vânzare de alimente, băuturi ori alte produse falsificate sau substituite, dacă sunt vătămătoare sănătăţii, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Prepararea, oferirea sau expunerea spre vânzare de medicamente contrafăcute sau substituite care sunt vătămătoare sănătăţii, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 362 Comercializarea de produse alterate

(1) Vânzarea de alimente, băuturi sau alte produse cunoscând că sunt alterate ori cu perioada de valabilitate depăşită, dacă sunt vătămătoare sănătăţii, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează punerea în consum de carne sau produse din carne, provenite din tăieri de animale sustrase controlului veterinar, dacă sunt vătămătoare sănătăţii.

(3) Vânzarea de medicamente cunoscând că sunt contrafăcute, alterate ori cu perioada de valabilitate depăşită, dacă sunt vătămătoare sănătăţii ori şi-au pierdut în tot sau în parte eficienţa terapeutică, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 363 Traficul de produse sau substanţe toxice

(1) Producerea, deţinerea precum şi orice operaţiune privind circulaţia produselor ori substanţelor toxice, cultivarea în scop de prelucrare a plantelor care conţin astfel de substanţe ori experimentarea produselor sau substanţelor toxice, fără drept, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Tentativa se pedepseşte.

TITLUL VIII
INFRACŢIUNI CARE ADUC ATINGERE UNOR RELAŢII PRIVIND CONVIEŢUIREA SOCIALĂ

CAPITOLUL I INFRACŢIUNI CONTRA ORDINII ŞI LINIŞTII PUBLICE

Art. 364 Constituirea unui grup infracțional organizat

(1) Inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Când infracțiunea care intră în scopul grupului infracțional organizat este sancționată de lege cu pedeapsa detențiunii pe viață sau cu închisoarea mai mare de 10 ani pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) şi (2) au fost urmate de săvârşirea unei infracțiuni, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

(4) Nu se pedepsesc persoanele care au comis faptele prevăzute în alin. (1) şi (2), dacă denunță autorităților grupul infracțional organizat, înainte ca acesta să fi fost descoperit şi să se fi început săvârşirea vreuneia dintre infracțiunile care intră în scopul grupului.

(5) Dacă persoana care a săvârşit una dintre faptele prevăzute în alin. (1) - (3) înlesneşte, în cursul urmăririi penale, aflarea adevărului şi tragerea la răspundere penală a unuia sau mai multor membri ai unui grup infracțional organizat, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

(6) Prin grup infracțional organizat se înțelege grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp şi pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.

Art. 365 Instigarea publică

(1) Fapta de a îndemna publicul, verbal, în scris sau prin orice alte mijloace, să săvârşească infracțiuni, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă, fără a se putea depăşi pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea la săvârşirea căreia s-a instigat.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) este comisă de un funcționar, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi, fără a se putea depăşi pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea la săvârşirea căreia s-a instigat.

(3) Dacă instigarea publică a avut ca urmare comiterea infracțiunii la care s-a instigat, pedeapsa este cea prevăzută de lege pentru acea infracțiune.

Art. 366 Incitarea la ură sau discriminare

Incitarea publicului, prin orice mijloace, la ură sau discriminare împotriva unei categorii de persoane se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 367 Încercarea de a determina săvârşirea unei infracțiuni

Încercarea de a determina o persoană, prin constrângere sau corupere, să comită o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

Art. 368 Tulburarea ordinii şi liniştii publice

Fapta persoanei care, în public, prin violențe comise împotriva persoanelor sau bunurilor, ori prin amenințări sau atingeri grave aduse demnității persoanelor, tulbură ordinea şi liniştea publică, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

Art. 369 Tulburarea ordinii publice prin adunări neautorizate

(1) Participarea la o adunare publică neautorizată, în cadrul căreia se comit acte de violență împotriva persoanelor sau bunurilor, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează refuzul de a se supune somaţiei efectuate, potrivit legii, de către organele de ordine, pentru dispersarea unei adunări publice neautorizate prin care s-a blocat traficul pe un drum naţional ori pe calea ferată.

Art. 370 Portul sau folosirea fără drept de obiecte periculoase

(1) Fapta de a purta la vedere, fără drept, la adunări publice, manifestări cultural-sportive, în locuri de distracţie ori agrement sau în mijloace de transport în comun:
a) cuţitul, pumnalul, boxul sau alte asemenea obiecte fabricate sau confecţionate anume pentru tăiere, înţepare sau lovire;
b) arme neletale care nu sunt supuse autorizării ori dispozitive pentru şocuri electrice;
c) substanţe iritant lacrimogene sau cu efect paralizant,
se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Folosirea, fără drept, la adunări publice, manifestări cultural-sportive, în locuri de distracţie ori agrement sau în mijloace de transport în comun a obiectelor sau substanţelor prevăzute în alin. (1) se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

(3) Portul, fără drept, al obiectelor sau substanţelor prevăzute în alin. (1) în sediul autorităţilor publice, instituţiilor publice sau al altor persoane juridice de interes public, ori în spaţiile rezervate desfăşurării procesului electoral se pedepseşte cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

Art. 371 Împiedicarea desfăşurării unei adunări publice

Împiedicarea, prin orice mijloace, a desfăşurării unei adunări publice care a fost autorizată potrivit legii, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Art. 372 Pornografia infantilă

(1) Producerea, expunerea sau distribuirea, în orice mod, precum şi deţinerea în vederea expunerii sau distribuirii de materiale pornografice cu minori, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Dacă faptele prevăzute în alineatul precedent au fost săvârşite printr-un sistem informatic sau alt mijloc de stocare a datelor informatice, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

(3) Prin materiale pornografice cu minori se înţelege orice material care prezintă un minor având un comportament sexual explicit sau care, deşi nu prezintă o persoană reală, simulează, în mod credibil, un minor având un astfel de comportament.

Art. 373 Ultrajul contra bunelor moravuri

Fapta persoanei care, în public, expune sau distribuie fără drept imagini ce prezintă explicit o activitate sexuală, alta decât cea la care se referă art. 372, ori săvârşeşte acte de exhibiţionism sau alte acte sexuale explicite, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

CAPITOLUL II INFRACŢIUNI CONTRA FAMILIEI

Art. 374 Bigamia

(1) Încheierea unei noi căsătorii de către o persoană căsătorită se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau amendă.

(2) Persoana necăsătorită care încheie o căsătorie cu o persoană pe care o ştie căsătorită, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

Art. 375 Abandonul de familie

(1) Săvârşirea de către persoana care are obligaţia legală de întreţinere, faţă de cel îndreptăţit la întreţinere, a uneia dintre următoarele fapte:

a) părăsirea, alungarea sau lăsarea fără ajutor, expunându-l la suferinţe fizice sau morale;
b) neîndeplinirea, cu rea-credinţă, a obligaţiei de întreţinere prevăzută de lege;
c) neplata, cu rea credinţă, timp de trei luni, a pensiei de întreţinere stabilită pe cale judecătorească,

se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(3) Fapta nu se pedepseşte, dacă înainte de terminarea urmăririi penale, inculpatul îşi îndeplineşte obligaţiile.

(4) Dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, inculpatul îşi îndeplineşte obligaţiile, instanţa dispune, după caz, amânarea aplicării pedepsei sau suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, chiar dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de lege pentru aceasta.

Art. 376 Nerespectarea măsurilor privind încredinţarea minorului

(1) Reţinerea de către un părinte a copilului său minor, fără consimţământul celuilalt părinte sau al persoanei căreia i-a fost încredinţat minorul potrivit legii, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează fapta persoanei căreia i s-a încredinţat minorul prin hotărâre judecătorească spre creştere şi educare, de a împiedica, în mod repetat, pe oricare dintre părinţi să aibă legături personale cu minorul, în condiţiile stabilite de părţi sau de către organul competent.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 377 Împiedicarea accesului la învăţământul general obligatoriu

(1) Părintele sau persoana căreia i-a fost încredinţat, potrivit legii, un minor şi care, în mod nejustificat, îl retrage sau îl împiedică prin orice mijloace să urmeze cursurile învăţământului general obligatoriu, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Fapta nu se pedepseşte dacă înainte de terminarea urmăririi penale inculpatul asigură reluarea frecventării cursurilor de către minor.

(3) Dacă până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare inculpatul asigură reluarea frecventării cursurilor de către minor, instanţa dispune, după caz, amânarea aplicării pedepsei sau suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, chiar dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de lege pentru aceasta.

CAPITOLUL III INFRACŢIUNI CONTRA LIBERTĂŢII RELIGIOASE ŞI RESPECTULUI DATORAT MORŢILOR

Art. 378 Împiedicarea exercitării libertăţii religioase

(1) Împiedicarea sau tulburarea liberei exercitări a ritualului unui cult religios, care este organizat şi funcţionează potrivit legii, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Obligarea unei persoane, prin constrângere, să participe la serviciile religioase ale unui cult ori să îndeplinească un act religios legat de exercitarea unui cult se pedepseşte cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

(3) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează obligarea unei persoane, prin violenţă sau ameninţare, să îndeplinească un act interzis de cultul, organizat potrivit legii, căruia îi aparţine.

(4) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 379 Profanarea lăcaşurilor sau obiectelor de cult

Profanarea unui lăcaş sau a unui obiect de cult, aparţinând unui cult religios care este organizat şi funcţionează potrivit legii, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 380 Profanarea de cadavre sau morminte

(1) Sustragerea, distrugerea sau profanarea unui cadavru, ori a cenuşei rezultate din incinerarea acestuia se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Profanarea prin orice mijloace a unui mormânt, a unei urne funerare sau a unui monument funerar, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau amendă.

Art. 381 Prelevarea ilegală de ţesuturi sau organe

Prelevarea de ţesuturi sau organe de la un cadavru, fără drept, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

TITLUL IX
INFRACŢIUNI ELECTORALE

Art. 382 Împiedicarea exercitării drepturilor electorale

(1) Împiedicarea, prin orice mijloace, a liberului exerciţiu al dreptului de a alege sau de a fi ales, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Atacul, prin orice mijloace, asupra localului secţiei de votare, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 383 Coruperea alegătorilor

(1) Oferirea sau darea de bani, bunuri ori de alte foloase în scopul determinării alegătorului să voteze sau să nu voteze o anumita listă de candidaţi ori un anumit candidat, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Nu intră în categoria bunurilor prevăzute în alin. (1) bunurile cu valoare simbolică, inscripţionate cu însemnele unei formaţiuni politice.

Art. 384 Frauda la vot

(1) Fapta persoanei care votează:

a) fără a avea acest drept;

b) de două sau mai multe ori;

c) prin introducerea în urnă a mai multor buletine de vot decât are dreptul un alegător, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează utilizarea unei cărţi de alegător sau a unui act de identitate nul ori fals, sau a unui buletin de vot fals.

CABINETUL MINISTRULUI JUSTIŢIEI * * ROMÂNIA * *

Art. 385 Frauda la votul electronic

Tipărirea şi utilizarea de date de acces false, accesarea frauduloasă a sistemului de vor electronic sau falsificarea prin orice mijloace a buletinelor de vot în format electronic se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

Art. 386 Violarea confidenţialităţii votului

(1) Violarea prin orice mijloace a secretului votului se pedepseşte cu amendă.

(2) Dacă fapta a fost comisă de un membru al biroului electoral al secţiei de votare, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani sau amenda şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 387 Nerespectarea regimului urnei de vot

(1) Deschiderea urnelor, înainte de ora stabilită pentru închiderea votării, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Încredinţarea urnei speciale altor persoane decât membrilor biroului electoral al secţiei de votare, ori transportarea acesteia de către alte persoane sau în alte condiţii decât cele prevăzute de lege, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 388 Falsificarea documentelor şi evidenţelor electorale

(1) Falsificarea, prin orice mijloace a înscrisurilor de la birourile electorale se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi înscrierea în copia de pe lista electorală permanentă a unor persoane care nu figurează în această listă.

(3) Introducerea în uz sau folosirea unui program informatic cu vicii care alterează înregistrarea ori însumarea rezultatelor obţinute în secţiile de votare sau determină repartizarea mandatelor în afara prevederilor legii, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează introducerea de date, informaţii sau proceduri care duc la alterarea sistemului informaţional naţional necesar stabilirii rezultatelor alegerilor.

Art. 389 Fapte săvârşite în legătură cu un referendum

(1) Dispoziţiile art. 382 - 388 se aplică în mod corespunzător şi în cazul faptelor săvârşite cu prilejul unui referendum.

Art. 390 Sancţionarea tentativei

Tentativa la infracţiunile prevăzute în art. 382 şi art. 384 - 388 se pedepseşte.

TITLUL X
INFRACŢIUNI CONTRA SECURITĂŢII NAŢIONALE

Art. 391 Trădarea

Fapta cetăţeanului român de a intra în legătură cu o putere sau cu o organizaţie străină ori cu agenţi ai acestora, în scopul de a suprima sau ştirbi unitatea şi indivizibilitatea, suveranitatea sau independenţa statului, prin:

a) provocare de război contra ţării sau de înlesnire a ocupaţiei militare străine;

b) subminare economică, politică sau a capacităţii de apărare a statului;

c) aservire față de o putere sau organizație străină;
d) ajutarea unei puteri sau organizații străine pentru desfăşurarea unei activități ostile împotriva securității naționale,
se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 392 Trădarea prin transmitere de informații secrete de stat

Transmiterea de informații secrete de stat unei puteri sau organizații străine ori agenților acestora, precum şi procurarea ori deținerea de documente sau date ce constituie informații secrete de stat de către cei care nu au calitatea de a le cunoaşte, în scopul transmiterii lor unei puteri sau organizații străine ori agenților acestora, săvârşite de un cetățean român, se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 393 Trădarea prin ajutarea inamicului

Fapta cetățeanului român care, în timp de război:
a) predă teritorii, oraşe, poziții de apărare, depozite ori instalații ale forțelor armate române sau care servesc apărării;
b) predă nave, aeronave, maşini, aparate, armament sau orice alte materiale care pot servi purtării războiului;
c) procură inamicului oameni, valori sau materiale de orice fel;
d) trece de partea inamicului sau efectuează alte acțiuni care sunt de natură să favorizeze activitatea inamicului ori să slăbească puterea de lupta a forțelor armate române sau a armatelor aliate;
e) luptă sau face parte din formații de luptă împotriva statului român sau a aliaților săi,
se pedepseşte cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 394 Acțiunile ostile contra statului

Faptele prevăzute în art. 391 şi în art. 393, săvârşite de un cetățean străin sau apatrid, se pedepsesc cu închisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 395 Spionajul

Faptele prevăzute în art. 392, săvârşite de un cetățean străin sau apatrid, se pedepsesc cu închisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 396 Atentatul care pune în pericol securitatea națională

Atentatul contra vieții săvârşit împotriva unei persoane care deține o funcție de demnitate publică, dacă fapta pune în pericol securitatea națională, se pedepseşte cu detențiune pe viață sau închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 397 Atentatul contra unei colectivități

Atentatul săvârşit contra unei colectivități prin otrăviri în masă, provocare de epidemii sau prin orice alt mijloc, în scopul îngreunării sau împiedicării exercitării puterii de stat, se pedepseşte cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 398 Actele de diversiune

Distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare, în întregime sau în parte, prin explozii, incendii sau în orice alt mod, a instalațiilor industriale, căilor de

comunicație, mijloacelor de transport, mijloacelor de telecomunicație, construcțiilor, produselor industriale sau agricole, ori a altor bunuri, dacă fapta pune în pericol securitatea națională, se pedepsesc cu închisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 399 Acțiuni împotriva ordinii constituționale

(1) Acțiunea armată întreprinsă în scopul schimbării ordinii constituționale ori al îngreunării sau împiedicării exercitării puterii de stat, se pedepseşte cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Întreprinderea de acțiuni violente împotriva persoanelor sau bunurilor săvârşite de mai multe persoane împreună, în scopul schimbării ordinii constituționale ori al îngreunării sau împiedicării exercitării puterii de stat, dacă se pune în pericol securitatea națională, se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 20 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 400 Comunicarea de informații false

Comunicarea sau răspândirea, prin orice mijloace, de ştiri, date sau informații false ori de documente falsificate, dacă prin aceasta se pune în pericol securitatea națională, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

Art. 401 Propaganda pentru război

(1) Propaganda pentru război de agresiune, precum şi răspândirea de ştiri tendențioase sau inventate, în scopul provocării unui război de agresiune, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează faptele prevăzute în alin. (1), săvârşite în *scopul provocării unui război de agresiune împotriva României.*

Art. 402 Compromiterea unor interese de stat

Distrugerea, alterarea ori ascunderea unui document sau înscris în care sunt stabilite drepturi ale statului român în raport cu o putere străină, dacă prin aceasta sunt puse în pericol sau vătămate interesele de stat, se pedepsesc cu închisoare de la 7 la 15 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 403 Divulgarea secretului care periclitează securitatea națională

(1) Divulgarea unor documente sau a unor date care constituie informații secrete de stat, de către cel care le cunoaşte datorită atribuțiilor de serviciu, dacă fapta pune în pericol securitatea națională, se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 15 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Deținerea în afara îndatoririlor de serviciu a unui document ce conține informații secrete de stat, dacă fapta pune în pericol securitatea națională, se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 10 ani.

(3) Dacă faptele prevăzute în alineatele precedente sunt săvârşite de orice altă persoană, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 404 Infracțiuni contra persoanelor care se bucură de protecție internațională

(1) Atentatul contra vieții săvârşit împotriva reprezentantului unui stat străin sau a altei persoane care se bucură de protecție în conformitate cu convențiile internaționale, aflată în misiune oficială în România, se pedepseşte cu detențiune pe viață sau închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Infracțiunile intenționate contra integrității corporale, sănătății sau libertății, săvârşite împotriva unei persoane dintre cele menționate în alin. (1), se sancționează cu

pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârşită, ale cărei limite speciale se majorează cu jumătate.

Art. 405 Constituirea de structuri informative ilegale

Iniţierea, organizarea sau constituirea pe teritoriul României a unor structuri informative în scopul culegerii de informaţii secrete de stat, ori desfăşurarea de către acestea a unei activităţi de culegere sau prelucrare de asemenea informaţii, în afara cadrului legal, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 406 Nedenunţarea unor infracţiuni contra securităţii naţionale

(1) Fapta persoanei care, luând cunoştinţă despre pregătirea sau comiterea vreuneia dintre infracţiunile prevăzute în art. 391 - 399, art. 402 - 405, nu înştiinţează de îndată autorităţile se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Nedenunţarea săvârşită de un membru de familie, nu se pedepseşte.

(3) Nu se pedepseşte persoana care, înainte de punerea în mişcare a acţiunii penale împotriva unei persoane pentru săvârşirea faptei nedenunţate, încunoştinţează autorităţile competente despre aceasta sau care, chiar după punerea în mişcare a acţiunii penale, a înlesnit tragerea la răspundere penală a autorului şi a participanţilor.

Art. 407 Cauze de reducere a pedepsei

Dacă persoana care a săvârşit una dintre infracţiunile prevăzute în prezentul titlu înlesneşte, în cursul urmăririi penale, aflarea adevărului şi tragerea la răspundere penală a autorului sau participanţilor, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

Art. 408 Sancţionarea tentativei

(1) Tentativa la infracţiunile prevăzute în prezentul titlu se pedepseşte.

(2) Se consideră tentativă şi producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum şi luarea de măsuri în vederea comiterii infracţiunilor prevăzute în art. 392, art. 393, art. 395 – 399 şi art. 404 şi art. 394 raportat la infracţiunea de trădare prin ajutarea inamicului

TITLUL XI
INFRACŢIUNI CONTRA CAPACITĂŢII DE LUPTĂ A FORŢELOR ARMATE

CAPITOLUL I INFRACŢIUNI SĂVÂRŞITE DE MILITARI

Art. 409 Absenţa nejustificată

Absenţa nejustificată a oricărui militar de la unitate sau de la serviciu, care a depăşit 4 ore, dar nu mai mult de 24 de ore, în timp de război, pe durata stării de asediu sau a stării de urgenţă, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 3 ani sau amendă.

Art. 410 Dezertarea

(1) Absenţa nejustificată de la unitate sau de la serviciu, care depăşeşte 3 zile, a oricărui militar, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Absenţa nejustificată a oricărui militar de la unitate sau de la serviciu, care a depăşit 24 de ore, în timp de război, pe durata stării de asediu sau a stării de urgenţă, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani sau amendă.

Art. 411 Încălcarea consemnului

(1) Încălcarea regulilor serviciului de pază, intervenție, însoțire sau de securitate, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează şi părăsirea comenzii sau oricărui alt post de către militar.

(3) Încălcarea consemnului de către santinela aflată în serviciu de gardă sau de pază pe lângă depozitele de armament, muniții sau materiale explozive ori în alte posturi de un deosebit interes militar sau de stat, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(4) Faptele prevăzute în alin. (1) – (3) săvârşite în timp de război, pe durata stării de asediu sau a stării de urgență se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani.

Art. 412 Insubordonarea

(1) Refuzul de a executa un ordin cu privire la îndatoririle de serviciu se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dacă fapta este săvârşită de un ofițer, de un maistru militar sau subofițer, de un soldat ori de un gradat voluntar, de doi sau mai mulți militari împreună ori în fața formației adunate, se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(3) În timp de război, pe durata stării de asediu sau a stării de urgență, pedeapsa pentru fapta prevăzută în alin. (1) este închisoare de la 2 la 7 ani, iar pentru fapta prevăzută în alin. (2), de la 3 la 10 ani.

Art. 413 Lovirea superiorului ori a inferiorului

(1) Lovirea superiorului de către inferior sau a şefului de către subordonat, atunci când superiorul sau şeful se află în exercitarea atribuțiilor de serviciu, ori pentru acte îndeplinite în legătură cu aceste atribuții, se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează şi lovirea săvârşită de către superior sau şef împotriva inferiorului sau a subordonatului, atunci când inferiorul sau subordonatul se află în exercitarea atribuțiilor de serviciu, ori pentru acte îndeplinite în legătură cu aceste atribuții.

(3) Când faptele prevăzute în alin. (1) şi (2) au fost comise în timp de război, pe durata stării de asediu sau a stării de urgență, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

Art. 414 Capitularea

Predarea în mâinile inamicului de către comandant a forțelor armate pe care le comandă, lăsarea în mâinile inamicului, distrugerea sau aducerea în stare de neîntrebuințare de către comandant a mijloacelor de luptă sau a altor mijloace necesare pentru purtarea războiului, fără ca vreuna dintre acestea să fi fost determinată de condițiile de luptă, se pedepsesc cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 415 Părăsirea câmpului de luptă

Părăsirea câmpului de luptă sau refuzul de a acționa, săvârşite în timpul luptei, ori predarea în captivitate sau săvârşirea altor asemenea fapte de natură a servi cauzei inamicului se pedepseşte cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 416 Zborul neautorizat

(1) Zborul cu o aeronavă aparținând forțelor armate ale statului român, fără prealabilă autorizare, precum şi nerespectarea regulilor de zbor, dacă prin aceasta se periclitează

securitatea zborului în spațiul aerian sau a aeronavei se pedepsesc cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

(2) Dacă fapta a avut ca urmare distrugerea sau degradarea aeronavei pedeapsa este închisoarea de la 5 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi, iar dacă a avut ca urmare un dezastru, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 417 Părăsirea navei

(1) Părăsirea unei nave militare în caz de naufragiu de către comandant, înainte de a-şi fi exercitat până la capăt îndatoririle de serviciu, precum şi de către orice alte persoane ce fac parte din echipajul navei, fără ordinul comandantului, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Dacă fapta este săvârşită în timp de război, pe durata stării de asediu sau a stării de urgență, se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 418 Părăsirea comenzii

(1) Părăsirea comenzii de către comandantul unei nave militare sau al unei grupări de nave militare, în situații care ar fi putut periclita nava militară sau navele militare ori echipajul acestora, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) În cazul în care părăsirea comenzii s-a săvârşit în timpul luptei, de către comandantul unei nave militare sau al unei grupări de nave militare, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 419 Neluarea măsurilor necesare în operațiunile navale

Fapta comandantului unei nave militare sau grupări de nave militare care fără a fi fost oprit prin vreun ordin, sau fără a fi fost împiedicat de misiunea specială pe care o avea:

a) nu ia măsurile necesare să atace, să lupte împotriva inamicului, să ajute o navă a statului român sau a unei țări aliate, urmărită de inamic ori angajată în luptă;

b) nu ia măsurile necesare pentru a distruge un convoi inamic;

c) nu urmăreşte navele de război sau comerciale ale inamicului,

se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 420 Coborârea pavilionului

Coborârea pavilionului în timpul luptei, în scopul de a servi cauza inamicului, săvârşită de către comandantul unei nave militare sau al unei grupări de nave militare, precum şi de către orice altă persoană ambarcată, se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 421 Coliziunea

(1) Fapta comandantului unei nave militare sau a oricărei persoane aflate la bordul navei, care a produs o coliziune sau punerea pe uscat a navei, dacă fapta a avut ca urmare avarierea gravă, a acesteia se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 12 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) În cazul în care fapta prevăzută în alineatul precedent a fost săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la de la 6 luni la 3 ani.

(3) Fapta prevăzută în alin. (1) săvârşită în timp de război, pe durata stării de asediu sau a stării de urgență, se pedepseşte cu închisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

MINISTERUL JUSTIȚIEI * CABINETUL MINISTRU * ROMÂNIA

Art. 422 Sancționarea tentativei

Tentativa la infracțiunile prevăzute în art. 414-418, art. 420, art. 421 alin. (1) se pedepseşte.

Art. 423 Infracțiuni privitoare la aeronave militare

Dispozițiile art. 416 - 418, art. 421 şi art. 422 se aplică în mod corespunzător şi în cazul aeronavelor militare.

Art. 424 Punerea în mişcare a acțiunii penale

Acțiunea penală pentru infracțiunile prevăzute în art. 409 - 412 se pune în mişcare numai la sesizarea comandantului.

CAPITOLUL II INFRACȚIUNI SĂVÂRŞITE DE MILITARI SAU DE CIVILI

Art. 425 Sustragerea de la serviciul militar în timp de război

Fapta persoanei care în timp de război sau pe durata stării de asediu, îşi provoacă vătămări integrității corporale sau sănătății, simulează o boală sau o infirmitate, foloseşte înscrisuri false sau orice alte mijloace, în scopul de a se sustrage de la serviciul militar, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art. 426 Sustragerea de la luarea în evidența militară

(1) Sustragerea de la luarea în evidența militară, selecția, stabilirea aptitudinilor şi a opțiunilor privind modul de îndeplinire a îndatoririlor militare, în timp de pace, se pedepseşte cu amendă.

(2) Dacă fapta este săvârşită în timp de război sau pe durata stării de asediu, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 427 Neprezentarea la încorporare sau concentrare

(1) Neprezentarea la încorporare, concentrare sau mobilizare în timp de război sau pe durata stării de asediu, în termenul prevăzut în ordinul de chemare, se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează şi neprezentarea celui încorporat sau concentrat la unitatea la care a fost repartizat, precum şi a celui care, executând potrivit legii, serviciul alternativ, nu se prezintă în termen la angajator.

(3) Termenele de prezentare prevăzute în alin. (1) şi (2) se prelungesc cu 10 zile, în cazul în care cel chemat se află în străinătate.

Art. 428 Jefuirea celor căzuți pe câmpul de luptă

(1) Jefuirea pe câmpul de luptă a morților sau răniților se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează fapta prevăzută în alin. (1), care, fără să fie săvârşită pe câmpul de luptă, este urmarea unor operații de război.

Art. 429 Folosirea emblemei Crucea Roşie în timpul operațiunilor militare

Folosirea, fără drept, în timp de război sau pe durata stării de asediu, în legătură cu operațiunile militare, a emblemei ori denumirii de „Crucea Roşie" sau a celor asimilate acesteia se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

CABINETUL MINISTRU ROMÂNIA MINISTERUL JUSTIȚIEI

TITLUL XII
INFRACȚIUNI DE GENOCID, CONTRA UMANITĂȚII ŞI DE RĂZBOI

CAPITOLUL I INFRACȚIUNI DE GENOCID ŞI CONTRA UMANITĂȚII

Art. 430 Genocidul

(1) Săvârşirea, în scopul de a distruge, în întregime sau în parte, un grup național, etnic, rasial sau religios, a uneia dintre următoarele fapte:

a) uciderea de membri ai grupului;

b) vătămarea integrității fizice sau mintale a unor membri ai grupului;

c) supunerea grupului la condiții de existență de natură să ducă la distrugerea fizică, totală sau parțială, a acestuia;

d) impunerea de măsuri vizând împiedicarea naşterilor în cadrul grupului;

e) transferul forțat de copii aparținând unui grup în alt grup,

se pedepseşte cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Dacă faptele de la alin.(1) sunt săvârşite în timp de război, pedeapsa este detențiunea pe viață.

(3) Înțelegerea în vederea săvârşirii infracțiunii de genocid se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 10 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Incitarea la săvârşirea infracțiunii de genocid, comisă în mod direct, în public se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 431 Infracțiuni contra umanității

(1) Săvârşirea, în cadrul unui atac generalizat sau sistematic, lansat împotriva unei populații civile, a uneia dintre următoarele fapte:

a) uciderea unor persoane;

b) supunerea unei populații sau părți a acesteia, în scopul de a o distruge în tot sau în parte, la condiții de viață menite să determine distrugerea fizică, totală sau parțială, a acesteia;

c) sclavia sau traficul de ființe umane, în special de femei sau copii;

d) deportarea sau transferarea forțată, cu încălcarea regulilor generale de drept internațional, a unor persoane aflate în mod legal pe un anumit teritoriu, prin expulzarea acestora spre un alt stat sau spre un alt teritoriu, ori prin folosirea altor măsuri de constrângere;

e) torturarea unei persoane aflate sub paza făptuitorului sau asupra căreia acesta exercită controlul în orice alt mod, cauzându-i vătămări fizice sau psihice, ori suferințe fizice sau psihice grave, ce depăşesc consecințele sancțiunilor admise de către dreptul internațional;

f) violul sau agresiunea sexuală, constrângerea la prostituție, sterilizarea forțată sau detenția ilegală a unei femei rămasă gravidă în mod forțat, în scopul modificării compoziției etnice a unei populații;

g) vătămarea integrității fizice sau psihice a unor persoane;

h) provocarea dispariției forțate a unei persoane, în scopul de a o sustrage de sub protecția legii pentru o perioadă îndelungată, prin răpire, arestare sau deținere, la ordinul unui stat sau al unei organizații politice, ori cu autorizarea, sprijinul sau asentimentul acestora, urmate de refuzul de a admite că această persoană este privată de libertate sau de a furniza informații reale privind soarta care îi este rezervată ori locul unde se află, de îndată ce aceste informații au fost solicitate;

CABINETUL MINISTRU * ROMANIA * MINISTERUL JUSTIȚIEI

i) întemnițarea sau altă formă de privare gravă de libertate, cu încălcarea regulilor generale de drept internațional;

j) persecutarea unui grup sau unei colectivități determinate, prin privare de drepturile fundamentale ale omului sau prin restrângerea gravă a exercitării acestor drepturi, pe motive de ordin politic, rasial, național, etnic, cultural, religios, sexual ori în funcție de alte criterii recunoscute ca inadmisibile în dreptul internațional;

k) alte asemenea fapte inumane ce cauzează suferințe mari sau vătămări ale integrității fizice sau psihice,

se pedepseşte cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează faptele prevăzute în alin. (1), săvârşite în cadrul unui regim instituționalizat de oprimare sistematică şi de dominare a unui grup rasial asupra altuia, cu intenția de a menține acest regim.

CAPITOLUL II INFRACȚIUNI DE RĂZBOI

Art. 432 Infracțiuni de război contra persoanelor

(1) Săvârşirea, în cadrul unui conflict armat, cu sau fără caracter internațional, asupra uneia sau mai multor persoane protejate de dreptul internațional umanitar, a uneia dintre următoarele fapte:

a) uciderea;

b) luarea de ostatici;

c) aplicarea de tratamente cu cruzime sau inumane, cauzându-i vătămări ale integrității fizice sau psihice, ori suferințe fizice sau psihice grave, în special prin tortură sau mutilare;

d) violul sau agresiunea sexuală, constrângerea la prostituție, sterilizarea forțată sau detenția ilegală a unei femei rămasă gravidă în mod forțat, în scopul modificării compoziției etnice a unei populații;

e) deportarea sau transferarea forțată, cu încălcarea regulilor generale de drept internațional, a unor persoane aflate în mod legal pe un anumit teritoriu, prin expulzarea acestora spre un alt stat sau un alt teritoriu, ori prin folosirea altor măsuri de constrângere;

f) aplicarea sau executarea unei pedepse severe, în special pedeapsa cu moartea sau o pedeapsă privativă de libertate, împotriva unei persoane care nu a fost judecată în cadrul unei proceduri legale şi imparțiale, care să ofere garanțiile impuse de dreptul internațional;

g) expunerea unei persoane la un pericol de moarte sau atingere gravă adusă sănătății prin:

1. efectuarea asupra acesteia de experiențe cu privire la care ea nu a consimțit în mod voluntar, expres şi prealabil sau care nu sunt necesare pentru sănătatea acesteia, ori nu sunt efectuate în interesul său;

2. prelevarea de țesuturi sau organe de la aceasta în scopul transplantului, cu excepția prelevării de sânge sau piele efectuate în scop terapeutic, în conformitate cu principiile medicale general recunoscute şi cu consimțământul voluntar, expres şi prealabil al persoanei;

3. supunerea acesteia la metode de tratament nerecunoscute medical, fără ca acestea să fie necesare pentru sănătatea persoanei şi fără ca ea să fi consimțit, în mod voluntar, expres şi prealabil;

h) supunerea unei persoane la un tratament degradant,

se pedepseşte cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

CABINETUL MINISTRUL JUSTIȚIEI ROMÂNIA

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează recrutarea sau încorporarea minorilor care nu au împlinit vârsta de 15 ani în forţele armate sau în grupuri armate, precum şi determinarea acestora, prin orice mijloace, să participe activ la ostilităţi.

(3) Rănirea, în cadrul unui conflict armat cu sau fără caracter internaţional, a unui membru al forţelor armate inamice sau a unui combatant al părţii inamice după ce acesta s-a predat fără condiţii, sau care a fost scos din luptă în orice mod, se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 12 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Săvârşirea, în cadrul unui conflict armat cu caracter internaţional, a uneia dintre următoarele fapte:

a) menţinerea ilegală în detenţie sau întârzierea nejustificată a repatrierii uneia sau mai multor persoane dintre cele prevăzute în alin. (5) lit. a);

b) transferarea, în mod direct sau indirect, de către un agent al puterii ocupante, a unei părţi a populaţiei civile căreia el îi aparţine, în teritoriul ocupat;

c) constrângerea, prin violenţă sau ameninţare, a uneia sau mai multor persoane dintre cele prevăzute în alin. (5) lit. a) să servească în forţele armate ale inamicului;

d) constrângerea resortisanţilor puterii inamice să ia parte la operaţiunile de război îndreptate împotriva ţării lor,

se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(5) Persoanele protejate de dreptul internaţional umanitar sunt:

a) *într-un conflict armat cu caracter internaţional: persoanele protejate în sensul* Convenţiilor de la Geneva din 12 august 1949 şi al Protocolului Adiţional I din 8 iunie 1977, în special răniţii, bolnavii, naufragiaţii, prizonierii de război şi civilii;

b) într-un conflict armat fără caracter internaţional: răniţii, bolnavii, naufragiaţii şi persoanele care nu participă direct la ostilităţi şi care se găsesc sub puterea părţii inamice;

c) *într-un conflict armat cu sau fără caracter internaţional: membrii forţelor armate* şi combatanţii părţii inamice, care au depus armele sau care, din orice altă cauză, nu se mai pot apăra şi care nu se află sub puterea părţii inamice.

Art. 433 Infracţiuni de război contra proprietăţii şi altor drepturi

(1) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat cu sau fără caracter internaţional, jefuieşte sau, cu încălcarea dreptului internaţional şi fără ca aceasta să fie justificată de necesităţi militare, distruge, îşi însuşeşte sau rechiziţionează bunuri ale părţii inamice, aflate sub puterea părţii căreia îi aparţine făptuitorul, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Declararea, în cadrul unui conflict armat cu caracter internaţional, ca fiind stinse, suspendate sau inadmisibile în justiţie, drepturile şi acţiunile tuturor resortisanţilor părţii inamice sau ale unei părţi importante a acestora, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 434 Infracţiuni de război contra operaţiunilor umanitare şi emblemelor

(1) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat cu sau fără caracter internaţional:

a) declanşează un atac împotriva personalului, instalaţiilor, materialului, unităţilor sau vehiculelor care participă la o misiune de ajutor umanitar ori la o misiune de menţinere a păcii, conform Cartei Naţiunilor Unite, şi care se bucură de protecţia pe care dreptul internaţional umanitar o garantează civililor sau bunurilor cu caracter civil;

b) declanşează un atac împotriva personalului, clădirilor, unităţilor sanitare sau mijloacelor de transport sanitare, care utilizează semnele distinctive prevăzute de Convenţiile de la Geneva, în conformitate cu dispoziţiile dreptului internaţional umanitar,

se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 15 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat cu sau fără caracter internațional, utilizează fără drept semnele distinctive prevăzute de Convențiile de la Geneva, steagul de parlamentare, drapelul, insignele militare sau uniforma inamicului ori ale Organizației Națiunilor Unite, cauzând, astfel, moartea sau vătămarea corporală a uneia sau mai multor persoane, se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 15 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 435 Utilizarea de metode interzise în operațiunile de luptă

(1) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat cu sau fără caracter internațional:

a) declanşează un atac prin mijloace militare împotriva populației civile sau a unor civili care nu participă direct la ostilități;

b) declanşează un atac prin mijloace militare împotriva bunurilor civile protejate ca atare de dreptul internațional umanitar, în special clădiri consacrate cultului religios, învățământului, artei, ştiinței, acțiunilor caritabile, a monumentelor istorice, spitalelor, locurilor unde bolnavii sau răniții sunt adunați, precum şi a oraşelor, satelor, locuințelor sau clădirilor neapărate ori a zonelor demilitarizate, sau asupra instalațiilor ori echipamentelor ce conțin substanțe periculoase, în măsura în care acestea nu sunt folosite ca obiective militare;

c) desfăşoară un atac prin mijloace militare, ştiind că el va cauza pierderi de vieți omeneşti în rândul populației civile, răniri ale persoanelor civile, distrugeri de bunuri cu caracter civil, care ar fi vădit disproporționate în raport cu ansamblul avantajului militar concret şi direct aşteptat;

d) utilizează o persoană protejată de dispozițiile dreptului internațional umanitar pentru a evita ca anumite puncte, zone sau forțe militare să devină țintă a operațiunilor militare ale părții inamice;

e) utilizează, ca metodă de purtare a războiului, înfometarea deliberată a civililor, privându-i de bunurile indispensabile supraviețuirii, sau împiedicând, cu încălcarea dispozițiilor dreptului internațional umanitar, primirea ajutoarelor destinate acestora;

f) declară sau ordonă că nu va exista îndurare pentru învinşi;

g) ucide sau răneşte, prin viclenie, un membru al forțelor armate inamice sau un combatant al forțelor inamice,

se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 15 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Desfăşurarea unui atac prin mijloace militare, în cadrul unui conflict armat cu caracter internațional, ştiind că el va cauza mediului înconjurător daune extinse, de durată şi grave, care ar fi vădit disproporționate în raport cu ansamblul avantajului militar concret şi direct aşteptat, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 436 Utilizarea de mijloace interzise în operațiunile de luptă

Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat, cu sau fără caracter internațional:

a) utilizează otravă sau arme cu substanțe otrăvitoare;

b) utilizează gaze asfixiante, toxice sau asimilate şi orice lichide, materii sau procedee similare;

c) utilizează gloanțe care se dilată sau se aplatizează cu uşurință în corpul uman, cum sunt gloanțele al căror înveliş dur nu acoperă în întregime mijlocul sau sunt perforate de incizii,

se pedepseşte cu închisoare de la 7 la 15 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

CABINETUL MINISTRU MINISTERUL JUSTIȚIEI ROMÂNIA

Art. 437
Prezentul cod intră în vigoare la un an de la data publicării în Monitorul Oficial.

